Any 57.—Núm. 18.808.—Preu: 15 cèntims

Dijous, 14 de febrer de 1935

ABONAMENTS

Países-convenis postal, ed. ... ... 18'— »
Altres països, id. ... ... 30'— »
Barcelona, mes ... ... 2'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... ... 10'— »
América llatina i Portugal, trimestre ... 12'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1,es — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BÀRBARA, 11 i 13. — TELEFON 10603

EL TEMPS El cel està generalment serè, escaptuant la costa de Girona i Barcelona i el Gironès, on està cobert, i molt cobert a les riberes del Ebre, Priorat i camp de Tarragona. Els vents són del nord i nord-oest forts per la vall de Núria, moderats per l'Empordà, la Selva, Barcelona i Tarragona, i fluixos o en calma per la resta del país. El gruix de la neu és de 2 metres 5 centímetres a Envalira, 40 centímetres a Ransoll i 23 a Angulaster.

CRONICA

Aquest número ha passat per la censura

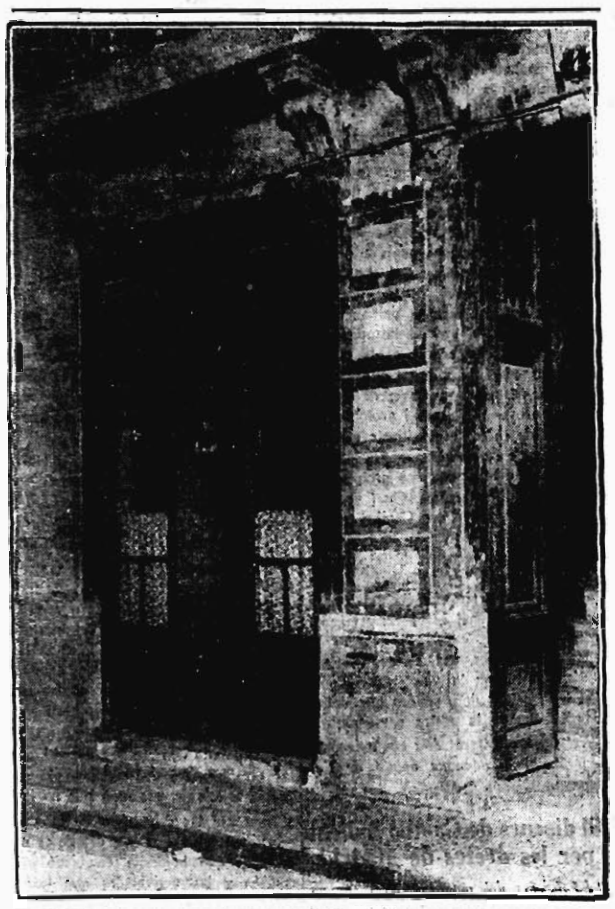

La casa número 43 del carrer de Francesc Giner, de Gràcia, on abans d'ahir començaren a sentir-se soroll misteriosos. (Foto Centelles.)

El dirigible "Macon", de retorn d'unes maniobres, queda totalment destruït

Han desaparegut un telegrafista i un cambrer

Les pèrdues és calculen en quatre milions i mig de dòlars

San Francisco, 13. — El dirigible "Macon", de dimensions quasi iguals al "Akron", destruit en una catàstrofe ocorreguda per l'abril del 1933, s'ha vist obligat a amarar a uns 160 quilòmetres al sud de San Francisco.

L'avaria ha estat deguda a una forta explosió que s'ha produït a bord. De seguida s'han llançat S.O.S., i diversos vaixells han acudit a prestar socors al dirigible sinistrat.

Els vaixells que han acudit al lloc de l'accident anuncien que han pogut salvar set canoes contenint 81 membres de la tripulació, entre els quals hi ha el comandant Willey i nou oficials. Falten dos membres de la tripulació.

El comandant Willey és l'únic supervivent del desastre de l'"Akron". Willey, en el seu informe al ministeri de Marina ia constar que després de l'accident ha provat d'amarar ràpidament, però que solament pogué veure la superfície de la mar quan hi era a molt poca distància.

El "Macon" prenia part en l'actualitat en les maniobres navals que tenen lloc a la costa de Califòrnia.

En apropar-se a la superfície de la mar el dirigible s'ha trencat pel mig, i ha precipitat a mar tota la tripulació, la qual s'ha pogut collocat dintre de canoes de cautxú, i s'han apartat del "Macon", que després de flotar una estona, s'ha enfonsat. La disciplina de la tripulació en adonar-se que el dirigible anava a la deriva, ha estat excellent, i ha permès sense apressaments la distribució dels cinturons de salvament.

A pesar de la pluja que queia en abundància, la mar estava, afortunadament, quieta, i això facilitava l'operació de salvament.

(Continua a la pàgina 7, col. 3)

LA PASSA

—No troba que la dura massa?
—Deu ésser una grip transitòria.

Ahir el Sr. Portela va dir...

...Que havien arribat 350 nous guàrdies d'assalt, amb les respectives famílies.

...Que l'allotjament de la guàrdia d'assalt a l'edifici del Parlament Català no és transitori, sinó momentani, i que només durarà cinc o sis dies.

Ahir al migdia, el governador general, senyor Portela Valladares, va rebre a la Presidència de la Generalitat els periodistes a va dir-los el següent:

—Respecte a l'encasernament de les forces d'assalt—va començar dient—, he de manifestar-vos que anit passada arribaren a Barcelona 350 guàrdies més, amb les respectives famílies.

No cal consignar — prosseguí — que aquesta gent ve per prestar servei al carrer; així és que resulta en interès de la ciutat el que aquestes forces hagin arribat.

Jo vaig demanar al ministre que m'ajudés a posar remei a la inquietud constant que fa poc hi havia, i heus ací perquè el ministre ha enviat les forces de què us parlava.

Ara bé—continuà—: s'ha plantejat el problema del seu allotjament. Aquest matí, el tinent coronel de Seguretat ha recorregut diversos edificis per tal d'estudiar els que són susceptibles d'ésser convertits en casernes de la guàrdia d'assalt.

Per això, el que una part d'aquesta força hagi ocupat una part del Parlament Català és, no dic transitori, sinó momentani.

Jo comprenc la sentimentalitat de Catalunya i vull compartir-la. Però he de fer constar que en allotjar aquesta força a l'edifici del seu Parlament no s'ha volgut ferirla. Precisament ara fa poc que he cridat l'oficial major, senyor Soldevila, i per ell he sabut que l'ocupació no ve d'ara. Des del dia 7 fins al 25 d'octubre el Parlament Català fou ocupat per forces de l'exèrcit; a partir d'aquesta data, per forces de seguretat.

Convé puntualitzar—segui dient—que les forces d'assalt ocupen la planta baixa del Parlament, sense tenir cap relació amb les dependències de la Cambra. De totes passades, però, crec que d'ací a cinc o sis dies aquestes forces abandonaran el Parlament.

Passant a parlar d'altra cosa—continuà—, us he de manifestar que m'ha visitat el senyor Meifrén, amb una comissió d'artistes, per tal d'interessar el pagament dels premis de les exposicions de l'any passat. El seu prec és just, i procuraré atendre'l seguidament.

—¿Heu llegit el que diu la premsa—se li preguntà—del nomenament de magistrats a Catalunya?

—Sí, i s'haurien fet abans de no haver-se posat malalt el senyor Aizpún.

—Però ¿els nomenaments el farà el president de la Generalitat o el ministre de Justícia?

—Jo entenc—acabà—que estant vigents com estan l'Estatut i la llei del 2 de gener, aquests nomenaments els haurà de fer el governador general.

EL PLE DEL T. G. C.

Acorda el trasllat del senyor Lluhí a una clínica

Madrid, 13. — Aquest matí s'ha reunit, des de les onze fins a la una, el ple del Tribunal de Garanties.

Acabada la sessió, el secretari del Tribunal, senyor Serrano Pacheco, ha rebut els periodistes, i els ha manifestat que havien tingut la grata satisfacció de rebre el ministre de Marina, senyor Abad Conde, que ha anat a saludar tots els membres del Tribunal per a acomiadar-se.

Després els periodistes li han preguntat si era a Madrid el vocal del Tribunal senyor Gil i Gil, i ha dit que estava a Saragossa, malalt.

Després ha afegit que s'ha acordat revocar la multa imposada a "El Socialista", de cinc mil pessetes. Es fonamenta la negativa en què els articles periodístics sancionats per la Direcció de Seguretat no atempten l'ordre públic.

Així mateix, s'ha acordat el trasllat de l'ex-conseller de Justícia de la Generalitat senyor Lluhí a una clínica particular, convenientment vigilat i en condicions de presó atenuada, sense que això signifi un ajornament del judici oral.

Després el secretari ha preguntat com marxava al Parlament l'assumpte del contraban d'armes, cosa que el preocupa, ja que si les Corts acordaven que passés a substanciar-se pel Tribunal de Garanties, seria un treball aclaparador, ja que ell considera que s'havien d'ampliar algunes diligències del sumari. Ha considerat aquest assumpte de màxima importància per al Tribunal, i ha jutjat que era el més important que examinarà aquest organisme.

Els periodistes li han dit que s'afirmava que el Tribunal potser declararà inconstitucional el règim transitori de Catalunya, i el senyor Serrano Pacheco ha dit que, sense que signifiqués prejutjar la qüestió, ell considerava mal enfocat el problema.

Després ha facilitat als periodistes el text íntegre formulat pel senyor Lerroux com a resposta a la incompetència de l'escrit presentat pel senyor Martínez Domingo, com a president del Parlament Català:

"Es formulà, amb data 6 de febrer, la següent resposta al Tribunal de Garanties Constitucionals:

El que subscriu, en nom i com a president del Govern de la República espanyola, compareix davant aquest alt Tribunal per a contestar a l'escrit que el senyor Antoni Martínez Domingo, com a president del Parlament Català, i, per tant, en funcions de president interí de la Generalitat de Catalunya, ha suscitat qüestió de competència legislativa a l'Estat sobre la llei de 2 de gener passat, publicada a la "Gaceta" del dia següent, llei que estableix un règim provisional a la regió autònoma de Catalunya.

El senyor Martínez Domingo manca del caràcter d'òrgan executiu de la Generalitat i de representant d'aquest, i, com sigui que la qüestió de competència quan es tracta de disposicions legislatives de l'Estat, únicament es pot entaular per l'òrgan executiu de les regions autònomes directament afectades, per pròpia iniciativa o per acord del legislatiu, segons disposa l'article 55, número 1, de la llei Orgànica i Processal del Tribunal al qual ens dirigim, és clar que no es pot considerar vàlidament constituïda la relació jurídico-processal encaminada a concedir la competència i que aquesta ha de considerar-se mal formada, sense que, per conseqüent, hi hagi lloc a concedir-la.

El senyor Martínez Domingo no exerceix, de dret, ni tan sols interinament, el càrrec de President de la Generalitat. Així ho reconeix ell mateix en el seu escrit, i, assenyaladament, en la part que dedica a exposar els antecedents de la qüestió de competència. Però demés, el senyor Martínez Domingo, àdhuc en la hipòtesi, que solament a efectes dialèctics acceptem, que l'ordenament jurídic regulador de l'autonomia de la regió catalana estigués íntegrament en actual vigència, sense que afectés cap substitució, no podria tampoc, de dret, exercir l'esmentat càrrec.

(Continua a la pàgina 5, col. 3)

LLEGIU:

L'ESBARZER GEBRAT, per Josep Carner, a la pàg. 3.
LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
ITINERARI XVII, a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID, a la pàg. 5.
LES COMARQUES CATALANES a la pàg. 6.
INFORMACIO D'ESTRANGER, a la pàg. 7.
EL TEATRE I EL CINEMA, a la pàg. 8.
ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

El matx Gironès-Miller

El boxador Freddy Miller, que arribà ahir a Barcelona

Manifestacions del fiscal del Tribunal de Cassació de Catalunya

Sobre la reducció de facultats del Tribunal esmentat

Ahir el fiscal del Tribunal de Cassació de Catalunya senyor Gonzàlez Prieto va rebre moltes visites al seu despatx.

Entre elles, alguns periodistes, als quals pregà que desmentissin els rumors segons els quals havia anat a Madrid per resoldre sobre la reducció de les facultats del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Digué, en primer lloc, que ell no era la persona indicada per a fer-ho. I en segon, que el seu viatge a Madrid, el qual estava preparat feia dies, tenia per objecte resoldre afers particulars. Afegí que si el retardà va ésser perquè va venir a Barcelona el ministre de Justícia. Manifestà també que, havent dit el Govern que mantenia l'Estatut, forçosament havia de subsistir el dit Tribunal.

Afegí que els rumors que havien circulat amb motiu del seu recent viatge a Madrid eren deguts, probablement, al fet d'haver sollicitat del Tribunal un relabió dels afers: fou únicament per veure si eren els mateixos que jo estava estudiant.

A Madrid — insistí — no he visitat el ministre, i solament ha resolt afers particulars.

—¿Creieu vós que seran reduïdes les facultats del Tribunal de Cassació?

—No ho crec, ja que no en pot tenir menys de les que ara té. Solament pot fallar, sense imposar, tal com altres tribunals.

A la Cambra s'observa un ambient

Madrid, 13. —

Es comentà la reunió que avui celebrà la minoria radical. Sobre el que s'hi tractà es guarden reserves. Un diputat radical ens manifestà que havien tractat de la llei d'arrendaments rústics i de les modificacions a introduir en el dictamen sobre el projecte de llei municipal, nomenant-se com a ponents els senyors Samper, Alcalà Espinosa i Pero Armasa.

Ens manifestà també el diputat radical que ens donà aquesta referència, que per res no s'ocuparen del testimoni del jutge especial senyor Alarcón, sobre la troballa d'armes.

L'antic Parlament de Belgrado, avui convertit en cinema en el qual es pot entrar per dos dinars (una trenta cèntims)

COMENTARI

La unió fa la força?

Fa un mes escàs que les dretes espanyoles s'esbatussaven amb la millor bona voluntat d'aquest món, i ara, tot d'un plegat, les hostilitats s'han apaivagat i han cedit el lloc, en els seus diaris, a una campanya desesperada "para la unión de las derechas". Què ha passat? Senzillament: que s'acosten eleccions.

Una de les armes que l'oposició de les Corts Constituents esgrimí amb més força i eficàcia contra els governs Azaña era la que ells en deien confusió electoral, que portà una majoria esquerrana a la Cambra. "Els mateixos vots que elegiren socialistes, elegiren radicals—deien—. La gent votà la República, i prou."

Perfectament. La gent votà la República. Almenys, això és segur. Però els ciutadans que el 19 de novembre de 1933 donaren els seus sufragis a unes candidatures en les quals anaven barrejats carlins, cedistes, radicals, feixistes, monàrquics, agraris i mauristes, ¿què votaren? Contra el marxisme — se'ns respondrà. Entesos. Els electors de les Constituents també votaren contra la Monarquia, però, al mateix temps, també votaren per la República. ¿A favor de què donaven llur sufragi els que portaren l'actual majoria de les Corts, repetim?

A hores d'ara, encara no s'ha posat en clar. Les topades entre els antics aliats electorals han estat públiques i notòries; hom ha pogut constatar que a aquestes altures encara s'ignora el significat d'aquelles eleccions. Es repartiren l'èxit monàrquics i republicans, feixistes i demòcrates, laics i catòlics, vaticanistes i anticlericals, unitaristes i autonomistes... La confusió provocada per aquest galimatías és cada dia més patent, i ara, el mer anunci d'una nova consulta electoral és suficient perquè hom es prepari alegrament a llançar una segona edició d'aquesta indescriptible olla de grills.

"Para la unión de las derechas!" Es un magnífic crit de guerra civil. Perquè davant d'aquest conglomerat, és clar, només es pot respondre amb un altre conglomerat en el qual podríem veure totes les forces d'esquerra, des del comunista al liberal moderat, passant pels socialistes i per tots els matisos del federalisme. La confusió serà tan gran pel cantó de les dretes com pel de les esquerres i s'hauran fet unes altres eleccions en les quals serà impossible saber qui i, sobretot, què ha guanyat. Quan hagin parlat les urnes vindrà, fatalment una altra tongada de política de vençuts i de vencedors. I abans de dos mesos passada la primera eufòria del triomf veurem els distints elements del conglomerat victoriós oferir a l'oposició l'espectacle anarquitzant d'unes baralles inacabables per escatir el sentit exacte en què s'ha volgut manifestar la voluntat nacional...

Aquesta mentalitat de guerra civil no pot acabar bé de cap manera. La gran massa anònima acabarà per fastiguejar-se d'aquest estat permanent de violència sense glòria, i aleshores serà quan arribarà l'hora pitjor: l'hora de les solucions miraculoses.

J. M. P.

LA MENDICITAT, S. A.

Els professionals de la misèria

Material humà o instruments de treball

I

Encara que no ho sembli, el problema de la mendicitat no és una conseqüència directa del de la misèria. De totes les circumstàncies que més o menys directament poden influir-hi, aquella és potser la menys important.

No volem dir, és clar, que no hi tingui res a veure. No. Probablement n'és l'origen, per bé que llunyà i vague. Entre aquest, però, i el fet del mendicant, hi ha un llarg camí a recórrer, i aquest pertany a l'ordre psicològic.

No ens interessa inquirir. Potser no en sabríem. Ens interessa, únicament, reportar un fet: el de la mendicitat. I anotar el que hem tingut ocasió d'observar pels carrers.

El fet — per començar — és que a Barcelona, i àdhuc pels pobles de fora, hi ha una gran abundància de mendicants. De tota mena i de tot color; especialment forasters.

La pregunta, davant d'aquest espectacle, que a certes hores del dia fa l'efecte d'una autèntica ostentació de forces, sorgeix d'esma. ¿Es que a Barcelona hi ha molta misèria?

Probablement. En tot cas, però, no és per aquesta banda espectacular per on cal cercar-la, sinó, ans bé, per uns altres camins més recòndits, ja que la misèria autèntica és recatada i vergonyosa de mena i, per tant, refractària a l'exhibicionisme més o menys remunerat.

La que hom veu pels carrers és una mena d'espectacle organitzat. Ve a ésser com una representació teatral a l'aire lliure — amb quota voluntària — en la qual l'actor, o sigui, el mendicant, posa a relluir tots els trucs i recursos imaginables per tal de produir en l'espectador aquell sentiment de llàstima que li fa allargar instintivament una peça de deu cèntims al pidolaire.

A Barcelona hi ha uns quants llocs d'observació magnífics. La parada de tramvies del carrer de Trafalgar, per exemple, és un dels millors car hi acudeixen molts.

No és pas que vagin a pidolar-hi. Hi acuden quan pleguen de la "feina" prop de les deu del vespre. Esperen els tramvies que els han de conduir a les barriades foranes — Gurugú, grups de cases barates d'Horta, de Santa Coloma, de Sant Adrià, etc. — on viuen.

Com sigui que en aquella hora els tramvies van escassos, fan temps, com que els bars que hi solen haver davant de totes les parades de tramvies són acollidors de mena, entren

(Gireu la pàgina, s. v. p.)

ELS NOSTRES LECTORS HAN DE TENIR PRESENT QUE HI HA ESTABLERTA LA CENSURA

Enquesta per una secció dedicada a la dona

¿QUINS TEMES PREFERIRIEU TROBAR-HI?

Com que d'aquí a pocs dies LA PUBLICITAT inaugurarà una secció dedicada a la dona, agraïrem a les nostres lectores que ens orientin sobre les matèries que, segons el seu criteri, hauria de contenir la secció anunciada.

Les respostes hauran d'anar adreçades al director de LA PUBLICITAT, a la redacció, Corts Catalanes, 589.

fer-hi bagueta. I no solament això, sinó que, àdhuc, s'hi estableix una mena de casa de canvi improvisada, entre ells, els cobradors de tramvies i el propietari de l'establiment, que consisteix à bescanviar la moneda de cobre que han recollit per plata. Tal dia com ahir, i avui també, solen bescanviar unes quinze pessetes. Els dies de festa voregen les vint i algunes vegades passen. Heu-vos ací una demostració palesa de misèria.

Els habituals de l'establiment són una dona vella, amb aspecte de bruixa; una altra de més jove, la qual arrossega tres o quatre criatures — filles seves — de la mà, i un home que va molt endreçat de roba. Aquest darrer fa de pobre ja fa vint anys, i conserva el truquet de l'obrer que no té feina.

La vella sol portar un cistell ple de rosegons i es repenja amb un bastó. L'altra demana caritat davant del Tívoli i del Novetats. Allarga una mà, embolicada amb un drap, als vianants. Quan ha plegat i marxa cap a la plaça d'Urquinaona es desembolica el drap i se'l fica a la butxaca. A la mà, no hi té res. De vegades elles dues es barallen per coses de l'ofici.

També hi veureu un negre destenyit, el qual té el costum d'ajaçar-se à l'acera del carrer de Jonqueres, amb un peu embolicat. Fa una cara de llàstima definitivaa. Doncs, bé: a aquest el trobàreu, cap al tard de la tarda, en aquell bar de negres que hi ha al carrer Nou, fent el vermut. Va vestit d'una manera que fa l'efecte que es tracta d'un mariner que s'ha quedat en terra.

Les dues dones que hem esmentat viuen en una barriada de cases barates dels afores. I la més vella, els diumenges, té el costum d'anar a dinàr copiosament en un bar de la barriada. Arròs amb pollastre, una ració de llagosta, postres, café i copa. Paga i dóna una bona propina, després ve cap a Barcelona a "treballar".

Un dels estaments que dóna una major quantitat de pidolaires és el dels gitanos. Els trobareu pels carrers de la dreta de l'Eixampla, per la Via Laietana, pels mercats, pel Passeig de Gràcia, per les Rondes, etc. Especialment, les dones.

Aquestes saben adoptar les expressions i les actituds més patètiques. Algunes arriben a la perfecció. A la Via Laietana se n'ri sol posar una, pels volts de les tres de la tarda, asseguda a la vorera i recolzada a la paret, voltada de criatures menudes i negres, d'un negre brut. D'un tros lluny fa l'efecte que contempleu la reproducció d'un quadre de Zuloaga. Quan passeu prop seu decanta el cap enrera, el recolza a la paret, talment com si li agafés cobrecor; posa els ulls en blanc, i us allarga la mà. No diu un sol mot. No cal. La seva mímica és més expressiva i, sobretot, més eficaç que no pas les paraules que pogués dir.

Al migdia és probable que la trobeu pel Paral·lel, aturada davant dels parroquians de les terrasses dels cafès i deixant anar la frasse típica:

—"¿Te la digo?"

Prop de les deu desapareixen com per art d'encantament dels carrers. Al cap de mitja hora, la trobaríeu en una "Pansa" qualsevol de Sants, sopant amb el "paio", el qual la l'esperava amb la forquilla a la mà i les dents esmolades.

Sopen, prenen café, i s'entafuren per la negra foscor de la muntanya de Montjuic, a la recèrca del xoplue...

I aquell dei mercat de la Concepció? Hi és tots els dissabtes. Es un home gras, de colors sans, que s'asseu en una cadira mitjana i que porta el següent rètol penjat al coll: "Caridad para una pobre enferma que no puede venir a pedirla". No ho trobeu bo? Demana almoina per poders. Es gairebé una filigrana professional.

N'hi ha un altre que sol posar-se davant de Can Vilardell, de la Via Laietana, i que fa de cec, al qual tots els matins trobaríeu en aquell mateix mercat, amb els ulls ogerts com a taronges, cantant tangos enternidors de minyones...

N'hi han molts altres de tipus curiosos, els quals reportarem en un altre article.

Jaume PASSERELL

(Seguirà)

VIDA CORPORATIVA

El Consell d'Administració de la Mutualitat de la Unió Sindical de les Indústries del Llibre, d'acord amb allò que disposen els seus Estatuts, convoca els seus asociats a la reunió de Junta general ordinària que se celebrarà el dia 18 del corrent, a les deu de la nit, al seu estatge social, Via Laietana, 32 i 34, Departaments 74 i 75.

El Casal del Berguedà, entitat adherida a la Federació Comarcal de Catalunya, avui, dijous, a les deu de la vetlla, celebrarà una reunió extraordinària al seu estatge social, Passeig de Gràcia, 35, entresol, per tal de parlar de les noves orientacions que ha de prendre l'entitat, atesos les possibilitats que li obre l'espléndid local on ha quedat recentment instal·lada. Ultra els associats, hom invita a aquesta assemblea tots els comarcans del Berguedà que se sentin interessats per la futura actuació de l'entitat.

Pensió "LA MUNDIAL"
Vistalegre, Dormitoris t. set., Ventilades habitacions. Hospital, 128, p. pr. tel. 17391

Els Centres Oficials

GENERALITAT

El senyor Portela al Quartel General. — Ahir al migdia el senyor Portela va estar al Quartel General. Segons va dir-se als periodistes la visita fou deguda a què el senyor Portela va estar a presentar al general Pozas el capità Santiago.

La representació de la Generalitat a la Junta de Museus. — El president ha signat un decret que publica el Butlletí de la Generalitat, la part dispositiva del qual diu així.

"Primer. — La representació de la Generalitat de Catalunya dintre de la Junta de Museus durant l'actual règim polític de Catalunya està formada per aquesta Presidència i pels tècnics que el propi president designi.

Segon. — Formaran part de la Junta en qualitat d'assessors de la Presidència de la Generalitat, el senyor cap de la Secció de Finances i el senyor interventor de Fons de la Generalitat.

Tercer. — Es nomenen per als càrrecs de tècnics representants de la Generalitat la senyora Teresa Amatller i el senyor Jaume Espona en mèrits de la importància de les seves respectives col·leccions particulars i de l'interès que han demostrat per l'augment dels Museus."

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — Publica, entre altres, les següents disposicions.

Decret confirmant el nomenament de director general de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya a favor del senyor Antoni M. Sbert i Massanet i disposant el cessi de la persona que exercia aquell càrrec interinament.

Ordre donant publicitat al decret del Govern de la República de 5 d'aquest mes, pel qual es declara prorrogat per trenta dies l'estat de guerra a Catalunya i els restants territ[illegible] que s'esmenten.

AUDITORIA MILITAR

Sentències aprovades. — L'auditor va donar compte als periodistes que havien estat aprovades les sentències següents: contra Antoni Gergi, Joan Llaneras, Lluís Solsona, Lluís Picanyol, Joan López, Francesc Serrahima, Josep Badia, Antoni Domènech i Antoni Molló.

Autorització de vista i fall i causes arxivades. — L'auditor de la divisió, coronel Ferrer, digué amit passada als periodistes que havia autoritzat la vista i fall en consell de guerra contra Josep Mir Godia i Josep Mayo.

Afegí que s'havien sobresegut les causes 736 de l'any passat i la 95 d'aquest any.

Causes per elevar a plenari i per a ésser autoritzat el fall. — Pel jutge senyor Peñalver, han estat passades a l'auditor les causes instruïdes contra Josep Antunes, per elevar-la a plenari, i contra Josep Ramos Serra, perquè autoritzi la vista i fall.

A disposició de l'autoritat militar. — Per la policia fou posat a disposició de l'autoritat militar Pau Vega Piernaviaja, una pistola i uns fulls clandestins que se li ocuparen.

També passà a disposició de l'auditor Farnesio García Peralta, amb un acta de reconeixement de tres testimonis, com un dels que prengué part activa en els fets del 6 d'octubre.

Diligència de reconeixement a la Prefectura. — Novament el jutge militar senyor García Rebollo, que instrui la causa contra Aranda, estigué a la Prefectura de Policia, per a seguir alguns tràmits que es derivaren d'aquella causa i amb alguns detinguts que hi ha a la Prefectura i dels quals se suposa que formaven part de la banda d'aquell.

Sabem que es practicaren diverses diligències, entre elles les de reconeixement de dos detinguts i de la que ja donàrem compte sobre suposat complicitat en l'assassinat de Frederic Muñoz, el botxí d'aquesta Audiència.

Els detinguts s'anomenen Aveli Lópes i Carles Tenorio. [illegible] El senyor García Rebollo acabà a altes hores de la nit.

Inhibició. — El Jutjat va rebre la inhibició de la jurisdicció militar arran de la causa que aquesta començà a instruir amb motiu dels dispars i lesions fets contra el senyor Felip Klein. El fet ocorregué a Sarrià el dia 10 de gener, quan aquest senyor es retirava al seu domicili.

PREFECTURA DE POLICIA

Detenció d'un individu que venia armes als atracadors. — Els agents del rondí que es dedica a perseguir els atracadors, detingueren ahir Joan Netrer Schotz, el qual es dedicava a entrar armes clandestinament ací i les venia a aquells.

Escorcoll en una barberia. — Agents de la brigada d'investigació criminal practicaren ahir un escorcoll a la rebotiga d'una barberia situada al carrer dels Banys Nous, número 20. Hi trobaren una quantitat important de llibres i fascicles pornogràfics i extremistes.

Els propietaris de la barberia manifestaren que havien llogat la rebotiga a un individu. També hi foren trobats motllos d'impremta i clixés, dels quals s'incautaren els agents.

La vaga de Manresa. — De Manresa comuniquen que la vaga de metallúrgics està virtualment acabada. Només manca que reprenguin el treball quaranta obrers. Amb motiu d'aquest conflicte hi ha vint-i-cinc detinguts.

Detencions a Badalona. — Per agents de policia i guàrdia civil foren detinguts a Badalona Cristòfol Salas Castellanos, de 21 anys, natural d'Arbellas (Almeria), habitant al carrer de Cervantes, 8, el qual formava part del comitè pro-presos, i es creu que també forma part d'una banda d'atracadors; Josep Soriano Argilés, habitant a l'Avinguda del Doctor Robert, 2, el qual està reclamat pel jutge militar.

Aquest individu, junt amb altres, formava part d'una banda que es dedicava a cometre robatoris a mà armada; Francesc Rueda López i el seu germà Pere, natural de Petxina (Almeria), habitants al carrer de la Creu, núm. 64, d'aquella ciutat, els quals prengueren part en un atracament al carrer de Baldomer Solà.

Foren posats a disposició de l'autoritat.

Una nota de la Prefectura de Policia. — El cap superior de Policia no va rebre amit passada els periodistes per estar ocupat en visites particulars i oficials.

A la Prefectura de Policia facilitaren una nota en la qual el cap dels serveis de Tarragona comunica que per notícies particulars sap que a Valls, la nit del dimarts, uns desconeguts, pistola en mà, penetraren al magatzem del senyor Riber i s'emportaren set mil pessetes en metàl·lic. Afegeix la nota que l'esmentat cap ha enviat a Valls uns quants agents per tal que esbrinin el que va pasar, ja que té la impressió que es tracta d'un atracament simulat.

Alliberaments. — Ahir foren posats en llibertat 28 dels individus que estaven detinguts a la presó.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera se suspengueren les vistes anunciades, per diversos motius.

* A la Secció Segona es veié un incident en apel·lació, a porta tancada.

* A la Secció Tercera, i a porta tancada igualment, es veié la causa seguida contra Josep Fontcoberta, acusat d'un delicte de violació. Actuà el tribunal del Jurat. La vista d'aquesta causa havia estat suspesa diverses vegades. Després de les proves el tribunal popular va dictar veredicte de culpabilitat.

* A la Secció Quarta no se celebraren vistes, perquè els defensors que havien d'actuar estaven malalts.

VARIA

Ahir es presentà al Jutjat núm. 10 l'inspector de seguretat senyor Carles Chevalier, per tal de presentar l'exhort en el qual se sollicita que el Jutjat d'ací cerqui antecedents sobre la vida que menava a Barcelona Paul Laborie, suposat autor de l'assassinat d'l'empresari del Palace, de París, abans l'ésser detingut. De l'exhort esmentat en lou rebuda al Jutjat una còpia fa uns quants dies.

* Davant del Jutjat número catorze, que té al seu càrrec la instrucció del sumari per la topada d'un autobús de la Companyia General amb un auto, ocorregudà a la carretera d'Esplugues, i a conseqüència de la qual resultaren dos morts i un ferit, declarà ahir el cobrador de la Companyia. Sembla que no va donar cap dada important.

També es presentà a declarar espontàniament un passatger de l'autobús. Aquest testimoni havia redactat i signat la seva declaració per si de cas el Jutjat no es trobés al Palau de Justícia. Va dir que, degut a la velocitat que portava l'autobús, el seu conductor es veié forçat a fer-li fer una corba més extensa, i afegí que aquesta fou la causa que atropellés l'auto que venia en direcció contrària, per la banda dreta de la carretera. El conductor de l'autobús continua a la presó, a la disposició del jutge instructor.

* Han estat denunciats al Jutjat de guàrdia els robatoris següents: Un, comès als Magatzems Rotex, situats al carrer de Casanova, número 33, consistent en gèneres valorats en 10.000 pessetes. L'altre, comès al domicili d'Emili Ermengol, del carrer de la Diputació, consistent en joies valorades en unes dues mil pessetes.

* S'ha donat compte al Jutjat que havia ocorregut una topada entre un autobús de la línia E i un autocar, a la carretera de Ribes. A conseqüència de la topada havien resultat dues persones ferides. Una d'elles, el carreter que guiava un carro, i que s'escaigué a passar per aquell lloc en el moment que es produia l'accident. El Jutjat instrueix diligències.

* Ha estat identificat el cadàver de l'home que se suicidà ahir en un pas a nivell del tren del Nord. S'anomenava Gabriel Benages, i vivia al carrer número dos de la barriada de Can Baró.

* S'ha donat compte al Jutjat que havia mort al manicomi de Sant Boi Baudili Crosso Rubios. Fumant al llit se li calà foc a la màrfega. Va sofrir cremades tan greus que li produïren la mort.

* Prop del passeig Maragall, en una barraca que existeix en un solar, fou trobat mort un home d'uns vuitanta anys. Anava molt mal vestit.

El metge certifica que la mort era deguda a fam i fred.

El cadàver, per ordre del jutge de guàrdia, fou traslladat al Dipòsit judicial.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Interdicte: F. Seto contra S. Veciana. — Menor quantia: C. Vasallo contra F. Miralles. — Divorci: Robert Revo contra Maria Formentor; ministeri fiscal.

Sala Segona. — Menor quantia: Marle Móra Guasch contra Vicenç Planes S. A. — Incident: Felipa Grau contra Teresa A. Puig de Foxa.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Tres orals per lesions, furt i estafa, contra Ramon Felices, Càndid Castellano i Martí Tona. — Divorci: J. Rius contra P. Díaz.

Secció Segona. — Dos orals per estafa, contra Félix Marrugat i Màrius Güell i dos més. — Un oral per furt contra Jesús Pérez.

Secció Tercera. — Dos orals per furt, contra Josep Aguilera i Josep Esteve. — Un altre oral per falsedat, contra Miracle Ballester.

Secció Quarta. — Quatre orals per violació de domicili, estafa, tinença d'explosius i tinença d'arma, contra Ignasi Altés, Francesc Escandell, Tomàs Ibáñez i Jesús García.

Cursos i Conferències

* A dos quarts de deu, pel doctor Honori Jimeno, conferència a l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant (Santa, 50, i Riego, 2, primer). Tema: "El naturisme en l'actualitat".

* A les deu, a la Societat Catalana de Pediatria, sessió científica, desenrotllant-se les següents comunicacions: Doctor S. Palazzi: "Consideracions sobre el diagnòstic de la malaltia d'Osgood-Schlatter"; doctor J. Còrdova: "Estadística d'una guarderia".

* La conferència que el doctor Ramir Mateu i Cebrià tenia anunciada per avui al local del Cercle Odontològic de Catalunya (Casal del Metge) queda ajornada fins à nou avís, per malaltia del senyor dissertant.

PER A AVUI

* A les deu, a l'Institut de Medicina Pràctica, sessió científica, en la qual dissertarà el doctor Campos Martín amb el següent tema: "Un cos estrany en el sinus maxilar". El Dr. Ciriac de Irigoyen dissertarà sobre "Evolució físico-química en els processos individuals". I finalment el doctor Noguer Moré explicarà la segona lliçó del curs monogràfic d'Endocrinologia.

L'Ensenyament

Junta Municipal de Primer Ensenyament. - Provisió d'escoles vacants. — El dia 12 del corrent mes, es va rebre en aquesta Junta Municipal de Primer Ensenyament una comunicació de la Secció Administrativa de Primera Ensenyança de la Provincia de Barcelona que diu:

"En compliment del que disposa l'article primer del decret del 27 de desembre darrer, "Gaceta" del 29, se li fa saber, perquè ho comuniqui als senyors mestres d'aquesta localitat, que el dia 15 del corrent mes, a dos quarts de sis, es procedirà a l'Escola Normal del Magisteri Primari, situada a la Rambla de Catalunya, número 12, a la provisió per concurset, de les Escoles vacants d'aquesta població, d'acord amb les disposicions previstes a l'apartat a) i successius de l'esmentat article primer. Els mestres i mestresses que desitgin sollicitar-ho hauran de portar tres anys de serveis a la seva Escola, i cinc si l'haguessin obtingut per concurs, i es donarà preferència al número més baix de l'escalafó.

També seran cobertes en aquest acte les resultes, d'acord amb el que està previst, i per la present queden convocats tots els mestres i mestresses que desitgin prendre-hi part."

El primer curs de Medicina, Farmàcia, Dret i Ciències. — A l'objecte que els estudiants de primer curs de Medicina, Farmàcia, Dret i Ciències que en el pròxim mes de juny vagin a examinar-se a les Universitats de Saragossa, Madrid, Múrcia o València, trobin bon acolliment per validar els seus estudis, s'han confeccionat unes llistes que seran lliurades als respectius catedràtics, pels delegats de l'Associació d'Estudiants Lliures que en la pròxima setmana visitaran aquestes Universitats, junt amb una ressenya de la tasca realitzada i una exposició de la tasca que pensen realitzar.

No cal dir que s'interessa a tots aquells estudiants que en el pròxim juny o setembre pensin examinar-se, figurint en les esmentades llistes, i l'A. E. L. davant el gran nombre d'estudiants que sollicitin ingressar a les classes de primer curs de les carreres, ha acordat prorrogar el termini d'inscripció a les classes per tota aquesta setmana.

Tots els estudiants lliures són pregats de passar per l'Associació, Moles, 1, principal, de sis à vuit, on trobaran tota mena d'orientacions, per tal de formar el cens d'estudiants que pel fet d'estar suprimit l'ensenyament lliure à Barcelona ha d'anar a examinar-se a altres Universitats.

Revista de Premsa

Els immigrats a Catalunya

A LA HUMANITAT, Rovira i Virgili constata la gran puixança assimiladora de Catalunya, a desgrat de la qual creu que hauríen d'utilitzar-se mitjans de defensa per deturar el corrent immigratori:

"Comparant la composició ètnica i lingüística de Catalunya amb la de molts països del centre i de l'orient d'Europa, veurem que aquests presenten encara una barreja més forta. Però allí es tracta generalment d'una situació ja vella, mentre que a Catalunya el fenomen emigratori ha pres importància de mig segle ençà.

La diferència essencial entre el cos català i el dels països allunts és que ací actua una força assimiladora de primer ordre, que va absorbint d'una manera natural la massa immigrada o allògena. En això Catalunya s'assembla més als països d'Amèrica que als d'Europa. Aquest és el gran avantatge nostre. Gràcies al seu poder assimilador, la Catalunya estricta manté la preponderant catalanitat del territori propi.

No volem pas dir que la gran feina de gresol fundent que fa Catalunya no tingui inconvenients ni perills. En els darrers quinquennis, el corrent immigratori ha estat tan copiós, que hom ha pogut témer que el gresol no donaria l'abast, o almenys que trigaria massa temps a realitzar la fusió. I encara cal observar les alteracions majors o menors que es produeixen en el metall èt nic del nostre poble.

De tota manera, aquesta puixança assimiladora de Catalunya és la millor garantia de la permanència de la nostra personalitat biològica i espiritual. Seria millor, és clar, no haver de sotmetre'ns a proves tan dures i prolongades, i convindria en tot cas utilitzar mitjans suplementaris de defensa, encara que no s'arribés a les exageracions prohibitives que en els últims temps s'han generalitzat a l'estranger. Però Catalunya, que no és un Estat, no té a la seva mà l'adopció d'aquests recursos. En el cas que la força natural assimiladora deixés d'actuar amb prou eficàcia, el nostre esdevenidor nacional es veuria greument amenaçat.

Heus ací, doncs, una altra raó de pes per a insistir en la vigorització constant i ascendent dels factors que donen vida i ànima a la nostra personalitat."

Fet i fet, a desgrat dels confusionaris, aquesta és la unànime opinió de Catalunya.

El discurs de Cambó judicat per les dretes de Madrid

El discurs del senyor Cambó té una premsa ben adversa entre els seus antics aliats madrilenys, els quals no solament no li agradeixen ni els esforços per esfondrar l'Esquerra, i per fer aparèixer el seu partit com una força espanyolista a Catalunya, ans ni li guarden tan sols la més petita consideració personal.

LA NACION

El tracta, en un article molt bo, de separatista. Es refereix a l'afirmació de Cambó que els partits forasters no tenen res a fer a Catalunya, i escriu gairebé esquinçant el paper de tanta còlera i ràbia:

"Formular, después de los sucesos de octubre, una declaración semejante, se nos antoja un baldón de ignominia, lanzado sobre el recuerdo glorioso de los soldados leales que cayeron la noche del 6 de octubre de la histórica plaza de San Jaime.

A nosotros no nos sorprende nada que venga del separatismo, franco o encubierto. Pero ¿es que las autoridades españolas van a consentir, como antes, una propaganda que condujo, cuando la realizaba la Esquerra, a los dolorosos resultados que ya conocemos?

Se necesita, para tolerar esa campaña, que viene a reverdecer los mejores tiempos de la Lliga, que el Estado, y en su nombre, el Gobierno, tenga una decidida vocación al suicidio. Que se niegue a los partidos nacionales el derecho a intervenir en Cataluña, nos parece monstruoso, y que se permita divulgarlo, nos parece inconcebible, porque nada similar se toleraría en ninguna parte del mundo.

Frente a las audacias del separatismo, que retoña porque no se le aplicaron los castigos debidos, levantamos nuestra voz de alarma y de protesta. Porque para un separatista no tenemos piedad ni aun siquiera consideración personal. Cómo al señor Cambó no se le erigió en beneficiario de la rebeldía de la Esquerra; el señor Cambó torna a sus pretéritas predicaciones: ¡Parece increíble, en un hombre de su talento y de su experiencia, que ha gobernado para España, sin atreverse a abordar desde el Poder una cuestión como ésta, que ofende los sentimientos españoles!

Creemos llegada la hora de que se ponga término a situaciones que permitan tales propagandas. El señor Cambó dijo que el régimen provisional es el estuche en que se conserva la autonomía de Cataluña. Pues bien: rómpase el estuche y declárese de una vez que jamás, jamás ninguna región española volverá a tener instituciones políticas que quebranten la unidad del Estado y se presten a traer vergonzosos episodios como los del ridículo alzamiento en pro del Estat Català.

Así, a rajatabla."

EL DEBATE

Más despectivo potser, repetint, en un editorial: "¡Como la Esquerra! ¡Como la Esquerra!":

"El señor Cambó no se da cuenta, probablemente, de que toma sobre sí el papel que ha dejado vacante la Esquerra. En lugar de conceder la primacía a la empresa nacional del momento, es decir, a reparar los estragos de la revolución de octubre, a eliminar las causas que la trajeron, a establecer un orden nuevo y sólido, fundado en las lecciones de la experiencia, el señor Cambó no considera el estado de cosas actual más que como un medio para la realización de una política localista y limitada. No quiere percatarse de que, prevalerse de situaciones que debilitan el orden nacional para robustecer sus pretensiones de partido, es labor esencialmente antiespañola y esencialmente revolucionaria. Es, ni más ni menos, lo que la Esquerra hacía.

No son anticatalanes, sino todo lo contrario, los naturales de esa región que, al persuadirse de que toda política exclusivista y antiespañola, conduce, fatalmente, a la quiebra, buscan colaboración y vínculo con grandes partidos nacionales. Los verdaderos adversarios de Cataluña son los que han pretendido ó pretenden hacer de ésta un coto cerrado, hallar oposición entre Cataluña y el resto de la nación, encastillarse en su soberbia y despreciar a la mayoría de los españoles. Esos son los que, cegados por su exclusivismo y su hispanofobia, acarrearon el descalabro de octubre. Es verdaderamente lamentable que el señor Cambó no advierta el verdadero origen de aquel fracaso, y que no procure ahorrar a su región nuevas contrariedades y nuevas perturbaciones al país.

No dicen bien en el señor Cambó ni estos arrebatos, ni las variaciones que se notan entre las palabras que pronuncia en Madrid y las que profiere en Cataluña, ni esa falta de dominio y casi de reflexión que se percibe en su discurso. El jefe de la Lliga se habrá, seguramente, arrepentido ya de algunas palabras, excesivamente injustas, dichas el domingo en Tarrasa. Porque nada gana con ellas Cataluña, y pierde mucho la concordia nacional."

Altrament, en la mateixa edició, el corresponsol a Barcelona tracta de rexar-lo personalment. Recorda la política que la Lliga seguia mesos enrera, i diu:

"No hace aún medio año que en importantes reuniones de parlamentarios de la Lliga se hablaba de la conveniencia de adherirse a la CEDA. Y si esto no se llevó a efecto no fué precisamente por falta de deseos de una gran parte, sino quizá por razones de jerarquía. Sería demasiado violento para Cambó aceptar otra jefatura que no fuera la suya propia y tolerar que otro que no fuera él marcase las directrices de la política. Si no fuese por este detalle es muy probable que hubieran cambiado los rumbos y las actividades que hoy se exteriorizan en la política local de Cataluña."

A veure si entre tots aconseguiran de convencer el senyor Cambó el que ell li ha fet observar tantes vegades: que, dissortadament, la concordia amb certes dretes de Madrid és impossible.

Les repercussions de la baixa de la carn à Barcelona

Segons EL SOL, les repercussions d'aquesta baixa són catastròfiques per a Galicia:

"En la capital catalana, desde principios de la semana anterior, y a pesar de que en algunas publicaciones oficiales no se hayan variado los precios de cotización, la carne gallega se paga diez céntimos más barata que en el mes último. Los despojos también han tenido un descenso de tres céntimos, por lo que el total de la rebaja en kilo en canal se eleva a trece céntimos. Como se ve, ha sido esta baja una de las más importantes de las registradas en el transcurso de los dos últimos años.

¿A qué se debe esta nueva baja? Recordamos que otras veces, y han sido muchas por cierto, cuando sucedía esto, además de cursarse a las autoridades despachos de respetuosa protesta por la Prensa de la región, se hacía una intensa campaña en torno al asunto; y como es natural, en toda la región se conocían las causas de la nueva depreciación del ganado. Esta vez, como las anteriores, se ha protestado. Pero no se sabe si que hoy una ternera de doscientos kilos se pague a 26 pesetas menos en Barcelona que, por ejemplo, hace quince días. Y cien pesetas menos que hace un par de años cualquiera nos [illegible] decir que hoy Galicia está al borde de la catástrofe."

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.er Les d'esports, a Barbarà, 11

✠

CAP D'ANY DE LA MORT DE

Neus Jaques Carné

DE LLAGOSTERA

que morí el dia 14 de febrer de 1934

(A. C. S.)

Els qui la ploren: espòs Secundí Llagostera, fills Rosa, Secundí, Ignasi i Joaquim, mare Rosa Carné, germana, mare política, germans polítics i família tota, en recordar als seus amics i coneguts tan gran pèrdua els preguen la caritat d'una oració per la seva ànima.

Barcelona, febrer 1935.

L'esbarzer gebrat

Hi ha versions prou conegudes de la historia de la Ventatocs, segons les quals la sabateta que se li escapà del peu era de cristall. — Qui sap si de diamant! — Aquests matins de gèbre hivernenca gairebé diríeu que la sabateta perduda, per màgic encomanament de la seva gràcia, ha transformat la tosca de l'hivern, i l'ha omplert de llirils improvisats. Però, de totes les florisses que veig en el meu camí, cap no iguala l'esbarzer. Aquesta planta prodigiosa, que s'inflamà tota en l'Olivet en presència de Déu, ara perd la seva mica de feresa, els seus decantaments guarnits de defenses, i es converteix en un bell miracle de diamant i ametista: el gebre hi ha treballat la seva obra cabdal. Però si a la cruesa del fred devem aquesta parença de treball d'orfebre, i un exemple de la dissort com a creadora de plaers més difícils, convé, tanmateix, que no oblidem que l'esbarzer té aquest avantatge sobre els llirils: que sota la cota que li ha donat l'hivern, és encara cosa viva, i oferirà, quan sigui hora, més baies, i defensarà honestament els marges, si calgués, amb les seves punxides.

Així hi ha també ideals que passen temps en els quals els pertocarà de viure recèrats en cristalls: èpoques d'un desamparament brillantment decoratiu. Sota la cota nova, deguda a una intervenció total artística, la benvolguda llei nostra congria l'atenció i l'admiració, el respecte i l'afecte d'innombrables amics de Catalunya. Tothom mira amb bons ulls i amb ànsies amatents el nostre esbarzer gebrat. Sota aqueixes condicions excepcionals, que mig arriben a donar un caient d'irrealitat al que és tan nostre, mereixem que hi hagi una mena de competència a qui respectarà millor la nostra peculiaritat, reduïda a un espectacle inoperant — delectança dels ulls—. Fins hi ha catalans (i no ho dic pas amb el propòsit d'ésser-los desplaent o malamorós) que s'han convertit en amics de la planta viva sobretot quan l'han vista gebrada.

Però, sigui com sigui, el fet és que l'Estatut que abans desvetllava preocupacions, recels, censures perquè no n'era prou o perquè n'era massa, perquè era dolent, instrument només que d'uns, o perquè servia per a qui sap quines coses — ara si que fa goig.

I Catalunya, altrament, ja se sap que com és més bella és quan és pacificada.

BELLAFILA

LES FESTES DEL CARNAVAL

El Comitè Pro Carnaval ha tingut el document de l'activitat amb vénen fent-se els preparatius de totes les festes organitzades d'acord amb les iniciatives de l'Alcaldia, i en particular de la cavalcada humorística patrocinada per un grup d'artistes aficionats, la qual tindrà lloc el diumenge Gras, a les deu de la nit, sortint-se la comitiva a la Porta de la Pau, per tal de simular l'arrencada d'un grotesc personatge carnavalesc.

Aquesta part de les festes carnavalesques acabarà amb un gran Ball de Disfresses titulat el "Mercat de Kalaf", el qual se celebrarà al local del Gran Price, el dimarts, dia 1 de març. Els seus organitzadors tenen el propòsit d'introdre a l'esmentat ball un caràcter d'elegant frivolitat, a l'estil de les festes amb que els artistes parisiens omplen de joia i de bon humor la barriada de Montmartre.

També cal citar els tradicionals festivals Auriazemma, que després d'haver sofert un eclipsi tornem a celebrar-se aquest any, per tal de contribuir al llustre del Carnaval barceloní, del qual venim estant per espai de 70 anys, encara més típic i autèntic.

En primer terme cal esmentar el Certamen Infantil de vestits que ha de tenir lloc a la tarda al Dijous Gras, i el Gran Ball "Arte el Travesti" anunciat per al mateix dia a la nit. Així mateix prometen ressaltar molt lluds el "Ball Multicolor" i el festival de "Mi Carome" Auriazemma, que serà el dissabte, dia 9 de març, amb el qual tindrà lloc la proclamació de la Pubilla del Carnaval.

Els fets d'octubre

Els consells de guerra d'ahir

Ahir al matí se celebrà un Consell de guerra contra Francesc Puig Cson, funcionari de l'Ajuntament de Sabadell, el qual estava acusat d'auxili a la rebellió. Per resultar les proves favorables, el Tribunal dictà sentència absolutòria, d'acord amb la petició del defensor senyor Padulles. El fiscal demanava la pena de vuit mesos de preso.

També se'n veié un altre contra el que era alcalde de Vilaluiga, Enric Pla i Ponç.

Estava acusat d'haver requisat un camió amb el qual havia de trasllada elements armats a Figueres.

Les proves resultaren tan favorables al processat, que el fiscal retirà l'acusació.

EL DE LA TARDA

A la tarda se celebrà el Consell de guerra contra Josep Figueres Sala, inspector de ruta de la Companyia del Ferrocarril del Nord, i J. Càndid Fernàndez, inspector de vigilància, acusats de rebellia.

Actuà de fiscal el senyor Corbella, i de defensors el capità Guillem Rech i el tinent Màxim Guerra.

Després de la prova testifical el fiscal va retirar l'acusació, adherintse a aquesta petició els defensors dels processats.

La reorganització de la policia

D'ací a uns quants dies els serveis sofriran un canvi radical

Els periodistes canviaren anit passada unes paraules amb el cap inspector general dels serveis senyor Alvarez Santullano, el qual, amb personal adequat estava procedint a la reorganització de la Prefectura de Policia.

Segons ens va dir dintre de pocs dies sofriran un canvi radical tots els serveis de la Prefectura, donant-se preferència i essent augmentada la plantilla de la brigada social.

De més a més, digué el senyor Alvarez que durant el dia no havia passat cap fet delictiu dels anomenats socials i que circulaven pel carrer, requisats, el mateix nombre de cotxes que el dia abans. Per les carreteres es veuen moltes més parelles de la guardia civil que presten serveis, els quals no s'abandonen. Afegí que estava molt satisfet del personal, el qual dóna el rendiment que se li exigeix, per dur que sigui.

L'Estatut de Premsa

La Junta Directiva de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, en la darrera sessió celebrada, entre altres deliberacions relatives a l'Estatut de Premsa, va acordar, per unanimitat, trametre a l'excellentissim senyor Alexandre Lerroux, president del Consell de Ministres, el següent telegrama: "Reunida Junta Directiva Asociación Prensa Diaria de Barcelona para deliberar acerca proyecto ley Prensa periódica, acordó, por unanimidad, manifestar respetuosamente a V. E. su disconformidad con dicho proyecto tal como está concebido y redactado, por entender que en conjunto implica una invasión del Estado en los intereses privados y en el normal desenvolvimiento de la Prensa, así en la parte económica como en la doctrinal privándola de su ineludible libertad para dejarla sometida totalmente a las decisiones gubernativas, esto sin desconocer el elevado propósito inicial del Gobierno que se manifiesta en algunos de los artículos de la ley pero que no logran destruir la tendencia global del proyecto a ahogar toda iniciativa propiamente periodística. — Respetuosos saludos. — Burgada, presidente."

LLIBRERIA CATALONIA

DARRERES NOVETATS CATALANES DE MES EXIT

Domènec de Bellmunt: **Homes de la Terra** 4'— ptes.
Alexandre Font: **Embruix** ... ... 5'— ptes.
J. Navarro Costabella: **La Burgueseta** ... ... 4'— ptes.
Domènec Guansé: **Una nit** ... ... 3'— ptes.
Eufemià Fort i Cogul: **Cal·lu** ... ... 3'50 ptes.
Tomàs Barri: **La badada de Karl Marx** ... 5'— ptes.

RONDA DE SANT PERE 3

Problemes de la cultura moderna

LA INGENUITAT

En el conreu de les arts principalment, però també en el conreu de la literatura i de la música, i, per extensió, en molts afers de la vida quotidiana més o menys relacionats amb la cultura, en la pedagogia, per exemple, la Ingenuitat, que no es cau valor, sinó un disvalor, ve essent considerada superlativament des de més de cent anys. Al començament del segle XIX França i altres nacions capdavanteres iniciaren tímidament una especulació enaltidora de la Ingenuitat, especulació que ara desenrotllant-se paulatinament, després ràpidament, fins arribar a la pràctica de les mes esbojarrades conclusions de les teories ingènuistes. L'exposició de dibuixos infantils suara oberta a la sala Renart, exposició tan celebrada com en els bons temps del professorat de Joaquim Torres Garcia, vé a tomb per a parlar de la Ingenuitat. De quan aquest teoritzador impenitent debutava al collegi Montd'Or fins ara ha plogut bastant: el prodigi de l'art infantil s'ha delatat d'aleshores ençà mil vegades fals. Ja seria hora, doncs, de deixar-se desembenar els ulls i de no repetir mai més els gestos extàtics i les paraules d'admiració dedicades en cada ocasió al pseudo art infantil; perquè la **veritat és que, a tot estirar, en aquest** art no s'hi estima altre valor que el d'ingenuitat. I l'art infantil, com l'art adult, és més ric de contingut justament segons que la ingenuitat hi sigui menor. L'art dels primitius, tan apreciat d'ençà que la Ingenuitat fou sobrevalorada, és un art inferior, una pintura o una escultura inferiors, de valor en tot cas extraplàstic, de valor literari, narratiu, d'ilustració de textos. I deu ésser per raó d'aquest valor literari de l'art plàstic dels primitius que sols a la literatura convé el primitivisme. Remarquem, però, com esdevé quasi impossible de refer un estil literari primitiu qualsevol: com el primitivisme literari, com el pictòric no valeu sinó en llur deu, i com esdevenen repugnants les llurs imitacions o falsificacions.

En l'art dels pintors i escultors primitius, ni més ni menys que en el dels infants, colpeix més aquell que es troba evolucionant cap a l'art adult i a major proximitat d'ell que no pas l'art més rera-sagat en tal evolució, per bé que alguns esperits d'exageració atorguin major consideració i entusiasme al major infantilisme o barbarisme d'un art determinat: les exageracions ja són descomptades en aquesta mena de moviments d'idees. El cert és que l'art grec arcaic és immensament més important al segle sisè que al setè a. C.: l'art merovingi, l'art irlandès, l'art visigòtic, l'art romànic, són més valuosos cap al final de llur evolució; l'art de Fra Angèlic augmenta la seva qualitat i el seu poder emotiu a mesura que el frare pintor es va acostant a la vuitantena i a mesura que l'artista es va desfeixint de les ingenuitats del periode primitiu. Així mateix passa amb l'art dels salvatges, que resulta més colpidor el que està en més immediat contacte amb el dels pobles avançats. Així mateix, en fi, l'art dels infants resulta més persuasiu com més s'acosta a l'art dels veritables artistes, co és, com més es troba desprovist d'ingenuitat.

Es cert que a molta gent la ingenuitat per si sola emociona tant o més que les més denses valors artístiques; fins es pot creure que hi ha gent que és sensible a qualsevol incident d'ingenuitat i en canvi és del tot insensible a l'art de Joan Sebastià Bach, de Rembrandt o de Shakespeare. La veritat és que aquesta mena de gent que fallen en apreciar les obres mestres de l'art no fallen pas en embadalir-se amb la Ingenuitat: la Ingenuitat és un valor vital tan important com qualsevol altre, des de determinats punts de vista: en la vida tot és important; més que important!, tot és admirable. Però, anem a escatir des de quin punt de vista és important la Ingenuitat, i preguntem-nos si no serà des del punt de vista psicològic. L'art primitiu, l'art dels salvatges, l'art dels infants ens interessen des del punt de vista artístic — ja ho tenim dit — en tant que s'allunyen del primitivisme; sols ens interessen des del punt de vista psicològic si perseveren en el vici primitiu. Es que l'art purament primitiu, estrictament bàrbar o absolutament pueril és art de concepció, co és, representació de l'objecte segons el concep l'enteniment, mentre que l'art adult és art de visió: aquell és enregistrament d'una idea; aquest és enregistrament d'una realitat; aquell és reproducció d'una fantasia, aquest és constatació d'un fet transcendent, irrevelat abans de la constatació artística. Però en l'art infantil, particularment en l'art dels infants de les ciutats, el conceptisme, i per tant l'ingenuisme, hi són molt a precari o no hi són del tot: l'art infantil és per regla general el menys ingenu de tots els primitivismes: quasi tot hi és imitació barrejera de l'art dels homes fets. L'art infantil és d'escassos recursos àdhuc per a l'experimentació psicològica de l'ànima infantil: potser la constatació psicològica més segura que n'en pot treure és que la de l'inexistència de l'infant. En rigor de veritat es pot dir que en el dibuix infantil no hi ha cap valor digne d'atenció; quan s'hi troba alguns valors artístic no es deu al dibuix infantil, el dibuix deixarà automàticament d'ésser infantil, per molt que sigui! Salvo l'edat de l'artista.

Pel que fa als valors d'ingenuitat que hom pugui copsar en l'art infantil o en tota altra manifestació humana, hem d'insistir sobre el fet de l'estricte valor d'experiment científic, el valor d'una donada, valor, doncs, molt restringit i aleatori. Que la Ingenuitat impressioni i fins arribi a emocionar certa gent és un fet que no ha de preocupar-nos; per fets més nimis es troba al món gent disposada a deixar-se emocionar. Fora de l'experimentació psicològica, no crec pas que la Ingenuitat pugui revelar cap mena de contingut; àdhuc des del punt de vista psicològic estic per creure que la Ingenuitat no revelarà sinó un contingut negatiu. La gent fa grans bocades de la Ingenuitat, i la posa com una de les virtuts més sublims potser perquè de la ingenuitat dels altres ens no ingènus (la immensa majoria) esperen treure'n profit: també pot ésser de bona fe estimada la Ingenuitat per caió de la confusió que s'estableix en moltes ments entre Ingenuitat i sinceritat, encara que a primer cop d'ull ingenuitat pugui semblar fonament de sinceritat. La Ingenuitat no és pas per ella mateixa sincera ni insincera: la ingenuitat, en realitat, no és res, o és la darrera paraula de la passivitat; és manca o absoluta impossibilitat d'intelligenciació. La Ingenuitat és un valor tan negatiu com la idiotesa, la qual no és bona ni dolenta. La falsa ingenuitat o l'ingenuisme, avui tan a la moda, són certament valors d'insinceritat, però la vera Ingenuitat no es pot dir que sigui insincera si és espontània i innata actitud d'un esperit que no reflexiona; i no es pot dir tampoc que sigui sincera perquè no porta dins el llevat moral, ni ombra de voluntat de sinceració, el mínim pòsit de sinceració que hi ha d'haver forçosament en tota expressió de sinceritat. La Ingenuitat no porta res dins d'ella: més aviat és portada per una altra força, per una força d'inèrcia, diguem: per una inhibició involuntària, co que és tota l'espiritualitat dels pobres d'esperit. La Ingenuitat és com la demostració o la cristallització d'absència, no caldrà pas repetir si absència de voluntat: de la mateixa manera que els forats són manifestació o cristallització del no-res.

Les bèsties són ingènues: l'home evolucionat és sincer.

Joan SACS

L'embargament dels béns del senyor Companys

Lleida, 13. — Fins aquesta tarda no ha tingut entrada al Jutjat de primera instancia del partit de Balaguer, l'exhort demanant que s'ordèni al jutge municipal de Tornabot l'embargament dels béns que posseeixi en l'agregat anomenat Tarrós, el president de la Generalitat senyor Lluís Companys.

Solament al Jutjat de primera instància s'ha donat compliment a un exhort del Tribunal de Garanties Constitucionals, el qual ha demanat que li fos facilitada una còpia de la partida de naixement del senyor Companys.

No obstant, se sap que el dit senyor no és propietari de cap finca, per la qual cosa la certificació que s'estendrà serà negativa.

Senyora!

ARA ES QUAN PODEU ESTALVIAR DINERS

en compres d'articles de superior qualitat

LA QUINZENA BLANCA

DE

EL BARATO

entre REBAIXES i DESCOMPTES

us proporcionarà més d'un

25 per 100 d'economia veritat

JOCS DE TAULA refreso, brodats ... ... 5'20 ptes.
JOCS DE LLIT matrimoni, brodats ... ... 11'60 ptes.
ESTORS étamine color, adornats ... ... 6'75 ptes.
JOCS de camisa i pantalon opal, brodats ... ... 3'50 ptes
COBRELLITS domès amb seda, matrimoni ... ... 11'70 ptes.

ATENCIÓ: Per a beneficiar més el públic, durant la QUINZENA BLANCA es fà extensiu el 10 per 100 de descompte a tots els CALÇATS

VIATGES "LA PUBLICITAT"

AVIS MOLT IMPORTANT

Degut al fet que la grip regnant aquests dies a la nostra ciutat s'ha ensenyorit de diverses persones de les inscrites al viatge d'orientació economica, i com que aquestes, en llur majoria, estan agrupades en conjunts d'amics que van en col·lectivitat, per tal d'adquirir los ensenyances susceptibles d'aquesta excursió, "VIATGES LA PUBLICITAT" és veu en l'obligació d'ajornar la sortida una setmana, quedant, doncs, traslladada àquesta al dia 23 de febrer.

El detall del viatge no sofreix modificació de cap mena, excepte la que hom esmentat.

CIENCIES

La vida en els mons de l'espai

En articles anteriors hem exposat la possibilitat que un germen viu, procedent d'un astre on s'hi hagi manifestat la vida, pugui sortir de l'esfera d'atracció d'aquest i viatgi per l'espai, escapant a les causes de destrucció que l'envolten, fins arribar a un altre món, encara inanimat, però a la superficie del qual poden haver-hi les condicions de temperatura i humitat necessàries perquè el germen es desenvolupi i la vida organitzada comenci a ésser possible. Per això, seria suficient que entre els milions de milions de gèrmens llançats a l'espai infinit per la pressió de la radiació, tan sols un arribés al nou planeta, fins llavors privat de vida, perquè en desenvolupar-se esdevingués el punt de partida de tota la sèrie d'organismes que lentament hi evolucionen a través dels segles, modificant llurs formes segons les condicions en què llur evolució pugui efectuar-se, fins arribar a produir tota la immensa varietat que observem sobre la Terra.

I mentre haurien de trancórrer milions d'anys entre el moment en que un planeta arribés a ésser susceptible d'esdevenir un vehicle de vida organitzada i l'instant en que un primer gèrmen caigués sobre d'ell per desenvolupar-se, això representaria encara poca cosa relativament a la quantitat de temps en què la vida podria produir llurs manifestacions diverses i subsistir-hi en plena activitat.

Per tant, segons la grandiosa concepció d'Arrhenius, un germen arribassat per un corrent ascendent de la terra d'un planeta, pot ésser transportat a un altre i produir-hi la vida, si encara aquesta no s'hi ha manifestat. Segons aquesta conclusió, que fa derivar les forces orgàniques d'un planeta d'un germen inicial, aquest ha tingut d'evolucionar continuament à través del temps i de les diverses condicions climatològiques, per donar l'infinita varietat de formes que ha sortit d'ell. Els gèrmens estan constituïts per cèl·lules, la substància fonamental de les quals està formada per combinacions del carboni, hidrogen i nitrogen, i per tant deuen presentar certa analogia entre llurs materies constituents. Així, els elements que constituïxen la matèria organitzada d'un món de l'espai serien els mateixos que formaren la dels gèrmens transportats, i això implicaria una certa analogia entre els habitants que s'han desenvolupat en un sistema solar llunyà i els que viuen, per exemple, a la Terra, i molt més entre els de la Terra i els dels planetes veins, com Mart i Venus, que tenen condicions d'habitabilitat. Clar està que les formes poden variar fins a l'infinit i no s'estabilitzen mai definitivament, com ho veiem al nostre planeta; però hi ha certes coses fonamentals, que subsisteixen a través de les variacions, com són, per exemple, els sentits, que serveixen per a relacionar l'individu amb el món exterior. Els ulls per exemple, poden presentar-se diferentment constituïts d'una espècie a l'altra i manifestar tota una gamma d'adaptació i perfeccionament; però el sentit de la vista, del que els ulls són l'òrgan es troba en tota l'escala zoològica quan l'espècie s'ha desenvolupat suficientment perquè li sigui necessari el sentit esmentat. Sembla, doncs, que la forma sigui accidental, perque varia a través dels segles i de l'evolució dels individus, a mesura que cada espècie es perfecciona per llur contínu contacte amb la Naturalesa.

Una magnífica conseqüència que es deduïx de la teoria d'Arrhenius, és que la vida a l'espai és un perpètu recomençament i una perpètua evolucionen els mateixos astres, que també néixen, es desenvolupen i moren lució, de la mateixa manera que evoper tornar una altra vegada a renéixer amb el mateix impuls de sempre, però en condicions diferents cada vegada. Aquesta forma cíclica, o millor dit, en espiral, del desenvolupament sense fi, el podem també constatar en diversos fenòmens naturals del nostre planeta. Cada dia surt el Sol i s'eleva sobre l'horitzó, donant lloc a un dia entre els intants dies de la Terra, per fondre's finalment i acabar-lo: no gens menys, passades unes hores de nit i de repòs, torna a començar un dia nou, semblant i diferent, alhora, de l'anterior. La Terra al voltant del Sol descriu una trajectòria, les diverses situacions de les quals, dònen lloc a les quatres estacions de l'any, que es renoven sense treva, passant per una sèrie de fases de progressió i regressió semblant a les del dia, però de periode més llarg. I entre els individus orgànics, tenim per exemple l'evolució del cuc de seda, que després de tancar-se dins la tomba de la crisàlida, esdevé una brillant papallona, que es reproduïx i comença novament el seu cicle d'evolució. El perfeccionament de les formes organitzades dels diferents animals i de l'home a través del temps, és innegable, i encara que no pugui comprovar-se en el curt periode d'una existència humana, la paleontologia ens manifesta clarissimament, sense lloc a dubtes, l'evolució general de les formes de tots el hagitants del planeta.

Evidentment, no hi ha cap motiu que el globus terrestre, entre totes les terres del cel, sigui precisament l'únic que gaudeixi del privilegi de posseir vida a la seva superfície; per tant, la seva habitabilitat es sols un cas particular de l'habitabilitat dels altres planetes, no solament del sistema Solar, sinó també dels altres innumerables sistemes que formen cadascuna de les estrelles que roden per l'espai. Perquè cada estrella és un Sol, i, per tant, un centre d'atracció a l'entorn del qual circulen planetes, que reben de l'astre central la calor necessària perquè puqui desenvolupar-s'hi la vida un dia o un altre. Res hi ha inútil a la Natulesa, co que vol dir que és absurd concebre les estrelles com unes boles de foc immenses, moltes d'elles mes grans que el nostre Sol, que no servissin per res, s'no per a rodar perdudes sense finalitat determinada, puix que la immensa majoria no poden ésser contemplades per l'home que sols en te la visió que li proporciona el telescopi.

No res menys, el que hem exposat sobre el transport sobre un astre inert d'un germen viu, existint abans sobre un altre, deixa sense solució el problema de l'origen primer del germen considerat, és a dir, no fa altra cosa que recular el problema a un altre lloc, i així successivament. ¿D'on va venir, doncs la primera cèl·lula i com és va originar? ¿Quina causa suprema i totpoderosa, superior a la nostra raó, li va donar el primer impuls de vida? Aquest és l'etern i pertorbador misteri de l'origen de la vida, que sempre restarà ignorat per l'home, perquè la seva intel·ligència, finita i limitada, mai arribarà a esbrinar les causes darreres de les coses, sinó tan sols llurs valors relatius.

Els conceptes tan magnífics que acabem d'exposar i la Ciència actual sustenta, obren les potències de l'ànima, perquè li donen una idea de la grandiositat de l'Univers i de l'obra de la Intel·ligència superior, però també han ocasionat els seus màrtirs. Quan els homes estudiosos del principis de l'Edat moderna, lluitaven per treure dels cervells dels seus semblants aquelles foscors que la ignorància i el dogmatisme elshavien estampat durant tota una sèrie de segles, eren perseguits implacablement, i fins condemnats a mort, pels que es deien possessors de la veritat. Tal va ésser la fi del savi Giordano Bruno, detingut en 1592 perquè l'estudi de la Naturalesa l'havia conduït a la convicció filosòfica que la Terra no forma per ella sola l'Univers sencer, i que els altres mons de l'espai tenen la mateixa importància que la Terra en el conjunt de la Creació. Després de sis anys de tenir-lo empresonat, el 9 de febrer de 1600 fou condemnat, en presència dels teòlegs i consultors del Sant Ofici, a agenollar-se als peus dels representants de l'Església per escoltar la sentència que el declarava heretge i l'entregava al botxí, en expiació del crim de proclamar l'existència de la vida als altres mons de l'espai. Després d'haver escoltat la sentència amb una serenitat i continuïtat admirables, feu posar sobre les brasses d'una foguera en la qual se'l va cremar públicament a Roma, entre les ràfales de la multitud ignorant i salvatge, durant les festes del jubileu. Quan el suplici va esser complert, les cenires del filòsof i astrònom foren dispersades al vent, perquè no restés ni la memòria de l'expiació. Una cosa semblant va esdevenir a l'astrònom Galileu, inventor del telescopi, que, si bé no el van cremar va esser empresonat per la Inquisició, que el va obligar a retractar-se de l'error que la Terra oblava a l'entorn del Sol, fent-li confessar per la força la seva "heretgia" de genolls, amb la mà posada sobre els Evangelis.

Avui dia que s'ha acabat per sempre el domini del dogmatisme sobre la intel·ligència, molts sustentar-se lliurement les enlairades doctrines que demostren l'existència de la vida a tot l'Univers, i que eleven les seves ànsies de l'home sobre les misèries de la Terra tan endarrerida encara i tan mesquina des del punt de vista de la racionalitat.

Enric CALVET

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

BLENORRAGIA (PORGACIONS)
CURA GARANTIDA EN DOTZE DIES
CLINIQUE PARISIENNE
Sífilis - Pell - Malalties de la dona. - R. St. Antoni, 85 1r. 1.a Tf. 31612

Carnet de política

L'HARMONIA DE LES DRETES

La sorprenent activitat de propaganda que, tot d'un cop, ha començat a desenvolupar el "Partido Agrario Español" té per objecte — ens assegura una persona ben assabentada — oposar una resistència viable als avanços i pretensions de la Lliga.

La vinguda a Barcelona dels senyors Martínez de Velasco, Cid i Royo Villanova no és res més, doncs, que un nou episodi de la lluita cada dia menys sorda entre els dos partits de dreta. Els agraris no tenen cap interès en què el senyor Gil Robles sigui l'únic a aprofitar-se de la massa anticatalanista, que, electoralment, sempre ha jugat algun paper, per secundari que fos, a Catalunya. En aquest sentit hom confia molt en la popularitat que gaudeix Royo Villanova entre la població castellana de Barcelona.

Com es pot veure, doncs, el plet entre agraris i cedistes no despassa les proporcions d'una escaramussa de política provinciana, que Catalunya pot contemplar amb absoluta indiferència.

NOU ALCALDE A MATARÓ

L'alcalde governatiu de Mataró, senyor Joan Novellas Mora, ha dimitit. L'ha substituït el senyor Josep Maria Frederic Pujol, que era primer tinent de la Comissió gestora.

ESCURÇAMENT PROGRESSIU

La majoria dels diaris locals, en la seva edició d'ahir, inseriren en lloc preferent unes manifestacions del senyor Portela, en les quals es deia que l'encasernament de la guàrdia d'assalt a l'edifici del Parlament Català era una cosa transitòria que duraria tres o quatre mesos.

Els diaris d'avui publiquen unes noves declaracions del governador general, en les quals es fa constar que les forces d'assalt al Parlament Català no és transitòria, ciné momentània: que durarà tot el més cinc o sis dies.

En bona lògica, la premsa publicarà demà unes novíssimes declaracions, en les quals es farà constar que la guàrdia d'assalt que estatjava al Parlament Català.... ja no hi és.

Les Lletres i les Arts

Les tragèdies d'Esquil traduïdes per Carles Riba

per L. NICOLAU D'OLWER

Ha estat dit que els poetes cal traduïrlos en vers. Absoluta així, no és justa l'afirmació. Quan la forma mètrica de l'original obeeix al nostre mateix sistema, o almenys sona com a tal forma mètrica a la nostra orella, caldrà conservarla; en altre cas, no. En traduir,

CARLES RIBA

per exemple, la lírica coral grega no hi ha raó de preferir el vers a la prosa noble, equidistants que són de la forma original. I sabut això, ¿per què no ens decantem a la prosa? Ella permet una fidelitat més gran al pensament i evita les fàcils relliscades a què mena el pendís, alhora actual i exigent, del metre.

No. No cal que els poetes siguin traduïts en vers. L'exigència és molt més alta, l'ambició més difícil de satisfer: cal que els poetes siguin traduïts per poetes. Que la inspiració de l'autor correspongui a la inspiració del traductor. Noms així l'obra d'art és recreada i els mots no són l'equació algebraica d'altres mots, sinó el metall malleable que, com una cosa viva, es deforma i contorsiona sota el foc roent de la poesia.

Poeta, Carles Riba. Poeta no pas de verba abundosa, sinó més conceptuós que descriptiu; de vegades fosc i hermètic, no per buidor, per plenitud. Poeta i hellenista. Hellenista per coneixença magistral de la llengua i també per cordial i profunda comprensió del *miracle grec*. Ningú com Carles Riba, doncs, no podia tenir a casa nostra la gosadia de traduir-nos Esquil.

Les obres que apareixen dins una série sembla que restin ofegades, com si l'optimisme del públic ja les descomptés per realitzades en anunciar-ne el propòsit. ¿La Fundació Bernat Metge ha de traduir els clàssics grecs i llatins? Doncs ja ho donem per fet, i a tot estirar prenem nota dels volums que, com si sortissin del buit sense cap esforç, van a arrenglerar-se al lloc destinat. ¿Qui no es recorda que la Fundació Bernat Metge en dotze anys ha publicat més de setanta volums i que entre ells hi ha traduccions exemplars i monuments de la nostra llengua? Carles Riba hi té donats dos volums de *Xenofont*, *onze* de les *Vides*, de Plutarc, i els tres de les *Tragèdies*, d'Esquil.

Autor difícil entre els difícils, aquell vell soldat de Maratón i de Salamina. Difícil per la profunditat religiosa del seu pensament, difícil també perquè, a les seves mans creadores, la tragèdia en constant devenir supera a cada pas les seves pròpies fórmules; difícil encara, perquè fa parlar en llenguatge d'home personatges que no són homes, sinó herois—*homes sobre-homes*, amb frase maragalliana—o forces de la natura, presoners en cossos titànics.

De la noràntena d'obras que Suidas atribueix a Esquil, només set ens han arribat; aquestes mostren, però, tota l'evolució del poeta i tot el seu pes específic, a partir de les *Suplicants*, encara tan veïna del ditirambe, fins a l'*Oresteia*, única trilogia grega conservada, obra mestra d'Esquil. Dreta i tallant, la justícia inexorable s'hi acompleix damunt el casal dels atrides, els uns punyint els altres amb llur venjança, i per l'excés d'aquesta venjança fent-se creditors de càstig. Tragèdies i d'herois, que semblen determinar-se lliurement a llurs venjances i que de fet obeeixen cecs l'imperatiu del destí. ¿O és que aquesta divinitat misteriosa està potser dins d'ells mateixos, en la zona obscura del subconscient, que mena llurs actes?) Tragèdies d'herois, tragèdies d'homes. Tragèdia del franc arbitre, si és que "l'home es belluga i Déu el mou".

Essent Esquil fosc en grec, només una traducció infidel ens el tornaria clar i planer. La supressió, la perífrasi, la glossa, podrien fer aquesta obra-traició, no traducció. Altre ha estat, evidentment, el camí seguit per Carles Riba. Ell ens posa, perquè s'hi ha posat abans, en contacte directe amb Esquil; cerca els mots que tinguin ressonàncies semàntiques de l'original, no recula davant de cap imatge ardida, d'aquelles que a nosaltres ens semblen tan modernes i que repugnaven els neoclàssics. Es que si una forma d'art hi ha oposada per diàmetre a les fórmules neoclàssiques—tot polit, tot mesurat, tot "pasteuritzat" si passeu el mot—és la d'aquell gegantàs de la tragèdia—aspre, desmesurat, abismal, ple de ferments, torrentada de passió—que té escenari escaient en el muntanyac del Càucas o a les pedres ciclòpies de Micenes.

La virtut novençana del català, la seva elasticitat, la seva frase ensems lliure i cenyida, la vitalitat dels seus sufixes creadora de nous mots, la seva barreja de novetats i d'arcaísmes fa de la nostra llengua—no crec, en escriure-ho, que la passió m'ho dicti—la més adient entre les neollatines per a traduir el llenguatge d'Esquil. Carles Riba n'ha sabut aprofitar tots els recursos, n'ha posat a contribució totes les possibilitats; en reeixir-hi plenament, les seves *Tragèdies*, d'Esquil li haurien meritat, si li calgués, el títol de gran artífex del nostre estil.

No voldria pas caure ací en la doble pedanteria de descobrir el valor de Carles Riba com a artista i com a crític dins la nostra renaixença contemporània, i el d'Esquil en la poesia universal. Voldria només remarcar que, per la conjunció d'aquests dos noms—vestit Esquil en la nostra llengua, sense què els plecs del nou mantell dissimulin res de la seva musculatura atlètica—, les *Tragèdies* marquen una fita en la penosa ascensió de la nostra cultura i esdevenen una obra indispensable en tota col·lecció de llibres catalans.

Estic segur que tothom sentirà l'esgarrifança de l'emoció, del comerç directe amb la bellesa, en llegir l'Esquil de Carles Riba. Tanmateix, ningú potser li'n deurà tant d'agraïment com jo. La fidelitat *activa* amb què els corals esquilians—densos de pressentiment, de seny ancestral, de religiositat, de volada lírica—són duts al català, jo l'he fruïda, seguint frase per frase el text i la traducció en primera lectura damunt les galerades. Ella venia a orejar-me, amb una ventada de poesia eterna, activitats molt prosaiques i contingents: *Les suplicants* i els *Perses* m'interferien la discussió de l'Estatut a les Constituents; els *Set contra Tebes* i el *Prometeu*, els debats econòmics de la Conferència de Londres; l'*Oresteia*, les tasques dels traspassos de serveis.

¿Seria una ambició massa gran d'esperar que un dia gustarem la representació de l'*Oresteia* al Teatre Grec de Montjuic? Si els artistes no hi desdiuen la tasca, l'èxit és segur. Mentrestant, sàpiga tothom que Carles Riba treballa ja la traducció de Sòcrates. Preparemnos, doncs, a una altra festa de l'esperit.

Un llibre cada dia

"L'Escarabat d'Or"

per EDGAR ALLAN POE
Trad. CARLES CAPDEVILA
(Biblioteca Univers)

★

Martí de Riquer ja assenyalava, fa poc, en una crònica, l'activitat exemplar de la Biblioteca Univers. Aquesta activitat s'ha reforçat darrerament d'una manera que faria creure que el nostre públic ha reprès el vici de llegir. El darrer volum que ha publicat aquesta col·lecció popular conté dos dels contes d'Edgar Poe, i precisament — com remarca el traductor Carles Capdevila — dos dels que millor presenten els extraordinaris dots analítics del gran poeta americà. Hom pot dir que el cavaller C. Auguste Dupin, esbrinador dels famosos *Assassinats del carrer Morgue*, com d'*El Misteri de Maria Roget*, que ve en el volum de la biblioteca Univers a continuació de *L'Escarabat d'Or*, ha estat el pare de tots els detectius professionals i *amateurs*, que ha creat una branca esponerosa de la literatura moderna anglo-saxona.

Potser les particulars condicions psíquiques del genial autor d'*Eureka*, dipsòman inguarible, feien possible l'alternança de qualitats contradictòries, però és indiscutible que el lector d'Edgar Poe queda sorprès en veure com el creador d'històries d'una fantasia grotesca o tenebrosa més enllà de qualsevol imaginació, trobava després la meravellosa lucidesa per a resoldre problemes de deducció d'una manera tan precisa i rigorosa que arriba al virtuosisme. (Llegiu, si us plau, per convèncer-vos-en, l'article de Poe sobre l'autòmata jugador d'escacs de Maelzel.) Els dos contes que conté el volumet traduït per Carles Capdevila representen les dues maneres, les dues tècniques de construcció que després havien d'utilitzar, i utilitzen encara, tots els autors de novelles policíaques. A *L'Escarabat d'Or*, l'acció precedeix l'exposició del procés deductiu. A *El Misteri de Maria Roget*, en canvi, el mecanisme del raonament lògic ocupa de seguida el lloc de l'acció, i arriba a eliminar en absolut el misteri, només amb les dades deslligades que ofereixen els retalls de diari. Dos contes molt interessants, i una bona traducció, que completa la feina impecable que realitzà fa un quant temps Carles Riba, i que fa poc ha estat reeditada en els *Quaderns Literaris*.

RAFEL TASIS

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Crònica Escolar

UNA ENQUESTA SOBRE LA F. N. E. C.

II

Hem visitat En Joan B. Duran, cap del Secretariat universitari de la Federació de Joventuts d'Acció Catalana Republicana, per tal de fer-li les preguntes pertinents. Abans d'entrar en matèria el nostre company ha expressat la simpatia amb què veia aquesta enquesta sobre la nostra primera organització escolar, car en les actuals circumstàncies cal, amb una certa urgència, revisar l'obra de conjunt de la F.N. E.C., per tal d'introduir les reformes necessàries i salvar aquell esperit que informà la seva creació, en aquests moments que sembla que es va a una metòdica destrucció dels nostres Agrupaments escolars professionals.

Després d'aquestes manifestacions preliminars, el company Duran ha respost així a les nostres preguntes:

—*¿Quins han estat els èxits i quines les errades de la F. N. E. C.?*

—Exits? El principal, podem afirmar que fou la seva creació. La F. U. E., que abans monopolitzava la nostra representació escolar, no era popular, ja que no era altra cosa que un feu d'uns quants; la F. N. E. C., en canvi, tingué un origen veritablement popular; fou una obra de masses, i la immensa majoria dels estudiants es pronunciaren al seu favor.

Referent a la seva actuació, no fa gaire un diari deia que de la F. N. E. C. l'única obra aprofitable era la realitzada per les seves Comissions de Relacions Exteriors i Obra Social. Personalment subscric aquesta opinió. La Comissió de Relacions Exteriors de la F. N. E. C. ha organitzat un fitxer admirable d'organitzacions escolars, Ciutats Universitàries, Premsa universitària, Residències, etc. Organitzà també aquest darrer curs els Comitès de Benvinguda i ha gestionat l'entrada de la F. N. E. C. a la "Confederation Universitaire Internationale"; en resum, com deia el cap d'aquesta Comissió, el benvolgut amic A. G. Ponç, en unes manifestacions recentment fetes a la premsa, s'ha procurat donar a conèixer l'obra de Catalunya i l'organització de la F. N. E. C. a l'estranger.

Quant a la Comissió d'Obra Social, ultra els serveis prestats als estudiants que treballen, ha organitzat ja dues Colònies Escolars per als fills d'obrers en atur forçós, una de les millors coses que han fet els estudiants, com ens deia el senyor Antoni M. Sbert, President de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya.

I no ha fet res més?, em preguntaren; si: manifestos, viatges, cartells, i més manifestos; però sense resultat positiu.

—*¿Quina ha d'ésser l'actuació futura de la F. N. E. C.?*

—Abans que res, s'ha de procurar la selecció dels seus dirigents i acabar amb certs individualismes que han perjudicat la nostra organització. Després, prosseguir la tasca empresa ja, i treballar activament en tota altra iniciativa pràctica. L'atac que pateix l'autonomia universitària, i, en particular, les nostres organitzacions estudiantines, ens donen prou feina a desenvolupar. — B.

NOU RECTOR ACCIDENTAL

Ahir rebé els periodistes que fan informació al Rectorat, el Doctor Boix i Raspall, que substituirà el doctor Mur, mentre duri l'estada d'aquest a Madrid. El Dr. Boix saludà els informadors i els va informar que probablement el Dr. Mur tornarà ja amb un Comissari d'Ensenyament, i digué que no coneix cap nom com a probable per a tal càrrec, encara que creu que, contràriament el que es deia, serà nomenada una persona de fora de la Universitat de Barcelona.

PROBLEMES ACTUALS DE LA UNIVERSITAT CATALANA

Avui, a les set de la tarda, a l'Ateneu Barcelonès, tindrà lloc la primera de les conferències organitzades per l'Associació d'Estudiants de Dret sobre la Universitat de Barcelona. Parlarà el senyor Puig i Cadafalch sobre "Problemes actuals de la Universitat Catalana".

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

★ *Maria Teresa Vernet*, amb el seu darrer llibre "Les algues roges" (Edicions Proa. - Biblioteca A Tot Vent) s'assenyala a l'atenció dels lectors de novella.

★ *Josep Carner*, el magnífic traductor de Dickens al català, amb la seva traducció recent de "Les grans esperances de Pip", ha enriquit la biblioteca particular dels catalans assabentats amb un llibre bellíssim. "Les grans esperances de Pip" han estat editades dins la benemèrita Biblioteca A Tot Vent de les Edicions Proa (2 volums).

★ *Joan Puig i Ferreter*, l'illustre escriptor, ha donat una altra prova del seu enginy de prosista en el seu darrer llibre "On són els pobres?", publicat en edició especial, dins les Edicions Proa.

★ *Domènec Guansé*, la bibliografia del qual comença d'ésser densa, acaba de publicar una altra novella destinada a ésser molt llegida: "Una nit". (Llibreria Catalònia, 1935).

★ *Domènec de Bellmunt* aporta la seva interessant contribució al nostre moviment literari, amb un recull de biografies que titula "Homes de la Terra", integrat per gent de divers mester i d'oposada ideologia.

★ *Carles Cardó* prepara un llibre nou que recollirà els pòrtics-editorials que encapçalen cada mes "La Paraula Cristiana.

★ *Ferran Soldevila*, l'historiador eminent, enllesteix el volum segon de la seva "Història de Catalunya" (Editorial Alpha), obra cabdal de la nostra historiografia.

★ *Liquidació de Can Parés Llibreria*. — Amb motiu de la detenció del senyor August M. Argimon, s'ha hagut de prendre la determinació de clausurar el seu negoci. S'ha iniciat una liquidació a preus molt avantatjosos per als compradors de llibres. Entre els "stocks" que el senyor Argimon posseia hi ha nombrosos llibres d'art, edicions de bibliòfil i literatura general, nacional i estrangera. - Donada la simpatia que el negoci del senyor Argimon tenia a Barcelona i els motius que l'obliguen a clausurar-lo, és d'esperar que el públic correspondrà a aquesta liquidació forçosa.

L'ART I ELS ARTISTES

★ *Diaz-Costa*. — Fins tot divendres serà visible, a Can Renard, l'exposició de Diaz-Costa.

★ *A Can Renard*. — Seguint el curs d'exposicions, des de dissabte s'exhibirà part de la notabilíssima col·lecció del senyor I. de B., composta d'obres de pintura de famosos mestres francesos del segle XIX i de l'anglès Constable.

LA FOTOGRAFIA

★ *L'Agrupació Fotogràfica "Mossèn Cinto"*, filial del Foment Autonomista Català (Saló de García Hernàndez, 113), ha organitzat un Curs de Fotografia Teórico-Pràctic, el qual anirà a càrrec dels senyors Salvador Lluc i Mateu Bausells. - Els temes que seran objecte d'estudi seran formats, en la part teòrica, per "Com s'obté la fotografia - Objectius - Cambres - Material sensible"; i la part pràctica. - Aquest curs, que començarà el 20 de febrer del 1935, a les deu de la nit, serà públic i gratuit. - Seran donats tota mena de detalls a la Secretaria de l'entitat els dilluns, dimecres i divendres, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou de la nit, i els dijous de deu a dotze de la nit, fins al dia de la inauguració del curs.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 94
IU PASQUAL — Pintura
Fins al 22 de febrer

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
MIQUEL FERRER — Pintura
Fins al dia 22

SYRA
DIPUTACIO, 262
Objectes d'art marca i metallures
JOAN COLOM — Dibuixos acolorits
MANOLO HUGUE — Escultura
Fins al dia 22

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323
(entre Rambla de Catalunya i Balmes)
JOSEP PICO I MARTI — Pintura i Dibuixos
Fins al dia 22

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquarelles el més important assortiment de gravats de Barcelona
EXPOSICIÓ i venda a preus inversemblants
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 31, baixos de la Sala Mozart

TURISME

ITINERARI XVII

Excursió a la Serra de Font-rubí (Penedès)
Total 160 quilòmetres

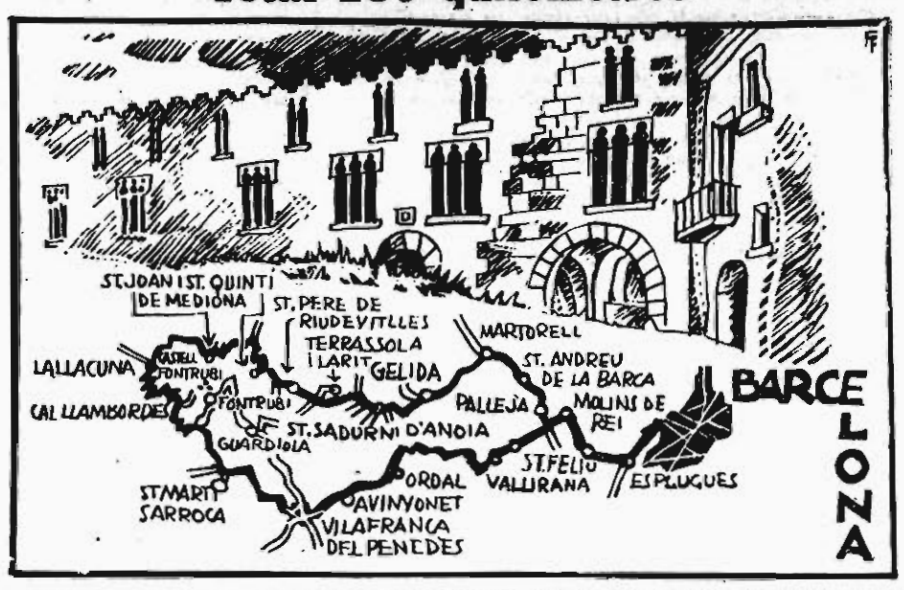

Distàncies:

Barcelona - Molins de Rei - Martorell ...	23	Km.
Martorell - Gelida (entrada)	8	"
Gelida - Sant Sadurní d'Anoia (entrada) ...	12	"
Sant Sadurní d'Anoia - Sant Pere de Riudevitlles	10	"
Sant Pere de Riudevitlles - Sant Quintí de Mediona - La Llacuna	25	"
La Llacuna a les cases de Cal Llambordes	10	"
De les cases de Cal Llambordes a l'entroncament de Font-rubí - Sabanell	5	"
Entroncament Font-rubí - Sabanell - Guardiola - Vilafranca del Penedès	22	"
Vilafranca del Penedès - Barcelona	45	"
Total	160	Km.

Itinerari: Sortida de Barcelona per Pedralbes, Esplugues, Sant Feliu de Llobregat i Molins de Rei. - Passat el pont sobre el riu, trenquem a la dreta cap a Pallejà, Sant Andreu de la Barca i

Martorell (80 m. altitud), on entrem per aquell carrer que fa baixada, al cap d'avall del qual, i just abans d'entrar al pont de ferro sobre l'Anoia, trenquem a l'esquerra per un carrer on ja està indicada la carretera de Gelida.

Aquesta carretera és asfaltada, en bon estat i molt sinuosa, des que comença fins que acaba. Sempre passa enlairada dominant la vall de l'Anoia tota plantada de vinya i amb espléndida vista sobre les terres amables, una mica seques, del Penedès. L'imprescindible Montserrat, al nord, ens mostra la seva randa de puntes.

Al cap d'un parell de quilòmetres de la sortida de Martorell deixem, a l'esquerra, un camí carreter que puja a les runes del vell castell de Sant Jaume, que s'aixeca al mig d'un amfiteatre de muntanyes encinglerades. (Bonica excursió a fer un dia que no es vulgui anar lluny.) Poc després veiem a dalt la carena, a 200 metres d'altitud, el típic poblet de Castellví de Rosanes, al qual pertany el castell de Sant Jaume.

En un dels revolts que segueixen, deixem a la dreta la gran masia de Can Miralles, entre vinyes, oliveres i ametllers, i un quilòmetre i mig després entronquem amb la carretera de Sant Llorenç dels Hortons, a la dreta. Seguidament entrem a

Gelida (135 m. d'altitud), l'endreçada vila de cases blanques que s'estén pel vessant obac de la muntanya fins al peu del riu; un funicular salva el desnivell de la població. Ultra el bon vi que s'hi fa, no hi manca l'aigua que raja abundant de les nombroses fonts dels seus boscos, que amb les seves ombres fresques n'ha fet un bon lloc d'estiueig. Renomenada colla de bastoners, dansaires del Penedès. Fàbriques de paper i altres indústries.

Sortint de la població veiem, dalt d'un turó isolat, a 230 m. d'altitud, les runes d'un antic castell feudal, poc interessant en si, però amb una magnífica vista sobre la vall, el Montserrat meridional i la vila, tota blanca, ajocada als seus peus.

La carretera es manté a mig aire de la muntanya, que ens va oferint belles perspectives de reconades i torrenteres cobertes de bosc. Dalt d'un dels serrats que ens vénen de cara, veiem una graciosa espadanya i una torre de castell retallades sobre un fons de cel. Aquí la carretera comença de baixar fins a passar un pont sobre la riera de Lavern, afluent de l'Anoia. Mig quilòmetre després deixem a l'esquerra la carretera de Sant Pau de l'Ordal, i 2 quilòmetres més amunt entrem a:

Sant Sadurní d'Anoia (160 m. altitud), la simpàtica vila del xampany, on es crien tantes marques que la seva fama ha anat creixent com els seus escumosos. Entrant a la vila, a mà dreta, hi ha l'església parroquial restaurada, amb un elegant pòrtic nou, d'estil Renaixement italià. - Museu Boet. - A la part baixa de la vila hi ha el célebre Pont Vell, viaducte de cinc arcs de mig punt.

Sortim pel carrer del 14 d'Abril, a la dreta, on agafem la carretera asfaltada de Sant Quintí de Mediona. Al cap d'un parell de quilòmetres deixem, a la dreta, la carretera de Piera i Masquefa, i ens fiquem ja pels terrenys trencats, sempre coberts de vinya, amb la vista limitada pels baixos turons suaus característics de les terres penedesenques.

Dos quilòmetres i mig després de l'anterior entroncament, deixem a l'esquerra la carretera que porta al poblat anomenat carrer del Rossell, i 2 quilòmetres i mig més enllà ens trobem amb un doble entroncament: a Terrassola i Lavit, a la dreta, i al Pla del Penedès, a l'esquerra. Seguim aigües amunt la riera de Riudevitlles, que dóna vida i alegria a aquesta petita vall, una de les més amables del país, i amb 2 1-2 quilòmetres més, arribem a

Sant Pere de Riudevitlles (275 m. altitud). Aquesta vila conserva, encara que per miracle, el magnífic palau gòtic del segle XIV, del marquesat de Llió. En diuen "a ca'l Rómulo", i actualment hi ha installada una fàbrica; la seva meravellosa façana, que recorda el palau del Rei Martí a Poblet, és un grandiós exemplar del gòtic civil català, de paret llisa, amb doble renglera d'elegantíssims finestrals amb escuts intercalats. Llàstima del terraplè d'un hortet que té al davant, i que li treu tota perspectiva de conjunt! En qualsevol altre país el tindrien en gran veneració; però ací no són més que "quatre pedres velles, tot plegat res", com ens va ésser contestat per un bon home del poble en demanar-li cap on queia el palau. - A la façana de l'església hi ha un portal romànic restaurat.

La carretera segueix sinuosa; al cap de 2 quilòmetres passem per un pont, prop d'un gran aqüeducte, a la dreta, i un quilòmetre després arribem a la carretera de Vilafranca a Igualada, que seguir per la dreta. Aquesta carretera és picada, però el paisatge és bo. Al cap de 3 quilòmetres arribem a

Sant Quintí de Mediona (330 m. altitud), de típic aspecte, amb les seves galeries pintades de blanc i de blau i els seus petits hortets als patis de les cases. Tot legat adossat a un turó coronat per unes tristes runes i el cementiri. En aquest poble es conserva la mòmia de Sant Agustí. Aquí el terreny és muntanyós, i es diu si les poblacions prehistòriques de Capellades i dels voltants venien a treure'n el sílex per a les seves eines. En el seu terme hi ha les célebres coves anomenades del Bolet, conegudes al Penedès per la llegenda de l'Encantada de ca'l Fàbregues, on sembla probable que hi hagi pintures rupestres, encara que no s'ha comprovat mai. - Bonica i interessant excursió a fer a l'antic castell de Mediona, pel camí de carro que va de Sant Quintí a Sant Joan de Comilla, o Mediona: l'ampla i gruixuda torre del castell s'aixeca sobre la riera, prop del cingle, i l'església, avui parròquia de Santa Maria, encara conserva la porta i uns arcs romànics i un famós Sant Crist gòtic.

La carretera segueix enfilant-se durant cinc quilòmetres, amb un seguit de revolts fins arribar a un collet tot cobert de pins, a 500 metres d'altitud. - Mig quilòmetre més enllà, a l'indret del poblat de Sant Pere Sacarrera, deixem la carretera d'Igualada, que continua de cara i trenquem a l'esquerra cap a Mediona.

La carretera, de ferm ordinari, molt poc sinuosa i a trossos recta, travessa un seguit de paisatges tranquils, fins i tot ensopits, de terres morades i vermelles, treballades de vinya i clapades de pins. En cinc quilòmetres arribem a Sant Joan de Mediona o MEDIONA a seques (no confondre's en entrar amb un carrer ample com la carretera que baixa cap a l'esquerra). El paisatge s'anima novament en passar la carretera per una vall estreta coberta de bosc i arran de la riera encinglerada. A vuit quilòmetres i mig de distància de Mediona deixem a l'esquerra un camí de carro que porta a la bonica font del Teix, i un quilòmetre després arribem a

LA LLACUNA (600 metres d'altitud), amb el seu alterós castell dalt la muntanya voltat d'espessos boscos. A l'altre costat de la vall, al fons, en direcció N. O., veiem la serra de Queralt, amb un ribet blanquinós de les seves cingleres calcàries i el seu castell mig conjós amb les roques. Una mica més a ponent tenim la serra de Bruïaganya, amb la seva famosa ermita del venerat Sant Magí.

Deixem a la dreta la carretera que porta a Igualada, a Querol i a Santa Coloma de Queralt, i agafem per l'esquerra la carretera asfaltada, molt bona, de Vilafranca.

Heus ací una carretera que proporciona una íntima satisfacció al turista que estima el paisatge i un grapat d'excursions quasi inèdites a l'excursionista. De seguida que sortim de la Llacuna emprèn una forta pujada, amb els conseqüents revolts, i com més puja, més extensa es fa la vista, que arriba fins al blanc Pireneu; a tots dos costats tenim una gran extensió de bosc de pins joves, verdíssims, que convida les cames a recórrer-lo. I arribats al coll, la vista es vessa damunt la plana d'Ancosa i les serres de Pontons, d'Alba i Montagut, amb un deliri de relleus i de llums. Durant la baixada per l'altre costat del coll, el Montserrat se'ns presenta com a diferents diagrames cada vegada que la muntanya ens el destapa.

A deu quilòmetres de la Llacuna arribem a un barri de cases, anomenades de can Llambordes, des d'on pot fer-se, en una hora o cinc quarts a peu, una bonica excursió a dalt la serra de Fontrubí i al castell del mateix nom. S'agafa un camí de ferradura que surt del costat mateix d'aquest carrer de cases i que puja fins al coll de les Barraques, on trobem unes masies; d'aquí es va carenejant fins a les ruïnes del castell; d'aquestes poc en queda, però la vista sobre el Penedès fins a mar és allò que se'n diu espléndida.

Després de can Llambordes la carretera segueix baixant per entre magnífics paisatges de bosc, cingleres, pregones fondalades i congostos amb la bella silueta del castell o ermita de Foix a dalt d'un cingle a mà dreta. Al cap de cinc quilòmetres trobem a l'esquerra la carretera (el pal indicador diu a Sabanell) que passa per sota Fontrubí (des d'on es pot fer també l'ascensió al castell), per Guardiola, on es deixa a l'esquerra la de Sabanell, i que per Viloví ens baixa a Vilafranca del Penedès. O bé, seguint per la dreta (en aquest últim entroncament s'entén), baixem fins a Sant Martí Sarroca i d'aquí a Vilafranca del Penedès. Aquest últim camí és cinc quilòmetres més curt que per Guardiola.

De Vilafranca a Barcelona per l'amplia i bona carretera de l'Ordal, que ens mena fins a Molins de Rei i d'aquí per Sant Feliu de Llobregat, Esplugues i Pedralbes.

BENZINA, AIRE I LUBRICANTS. — A Pedralbes, Esplugues, Sant Feliu, Molins de Rei, entroncament dels Quatre Camins, Martorell, Gelida, Sant Sadurní d'Anoia, Sant Quintí de Mediona, la Llacuna, Vilafranca del Penedès, Vallirana, etc.

OBSERVACIONS. — Excursió per a fer en un sol dia; preferible portar-se el dinar per a poder fer alguna de les excursions a peu per la serra de Fontrubí. Hi ha hostals a Sant Martí de Mediona i a la Llacuna.

E. AMETLLER

ADVERTIMENT a l'Itinerari XIV, publicat el dia 24 de gener proppassat. — Se'ns comunica que la carretera de Vallvidrera a Santa Creu d'Olorde ha estat interceptada amb una tanca al coll de can Cuiàs, segurament degut a l'afluència de cotxes últimament en aquell tros en construcció i que encara no ha estat obert al trànsit. Però advertim també que es pot anar per Molins de Rei fins a Santa Creu d'Olorde, on la carretera és acabada i oberta. Agraïm l'advertiment al nostre amable comunicant.

E. AMATLLER

PIANOS
PLAZOS
ALQUILER
MARISTANY
GLAURIÀ

Liquidació de Sala Parés-Llibreria
PER TANCAMENT DEL NEGOCI
PETRITXOL, 5
20 % DESCOMPTE sobre LLIBRES D'ART, EDICIONS BIBLIOFIL, FOLKLORE, LLIBRES DE FIL
20 al 40 % sobre LLIBRERIA GENERAL, LITERAT. CATALANA, LITERAT. ESPANYOLA, NOVETATS FRANCESES, ETC...
SOLAMENT FINS el 20 de FEBRER

INFORMACIÓ D'ESPANYA

IMPRESSIÓ POLÍTICA

L'afer del contraban d'armes podria donar sorpreses parlamentàries

(CONFERÈNCIA TELEFÒNICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

L'entrevista celebrada aquest matí pels senyors Lerroux i Gil Robles ha consumat la nota política de més interès de la jornada, interès augmentat per la manca de referències detallades del tractat. Només se sap d'aquesta conferència el poc que n'ha dit el senyor Lerroux: es a dir, que han parlat principalment del sumari pel contraban de les armes i que encara no pot dir-se que la posició dels partits que encabdillen respectivament els dos personatges sigui coincident.

Aquest ofer de les armes atrau pel moment tota l'atenció política, i hom espera amb veritable expectació l'acord que es prendrà demà en la reunió dels cabs de minoria. En realitat aquesta qüestió ha perdut els contorns de gran "affaire" d'escàndol que alguns pretenien atribuir-li, però pot ésser encara un poderós element d'agitació parlamentària.

La major part dels diputats coneixen ja el testimoni emès pel jutge Alarcón, i la seva lectura ha causat moltes decepcions i àdhuc es possible que es siguin ja moltíssim d'hover dinat tanta importància a l'afer aquells qui creuaven al començament que podrien disposar d'un instrument terrible per a inutilitzar determinats adversaris polítics. Els vieirs que semblen resolts a treure tot el possible de l'afer són els monàrquics, però es mouen en un terreny insegur i hauràn-ses d'ajustar llurs projectes d'agitació damunt bases artificials.

El cert és que aquest afer preocupa només els medis polítics, però deixa completament indiferent l'opinió. En aquestes condicions serà possible produir un escàndol parlamentari i fins i tot que aquest determini conseqüències polítiques que àdhuc poden ésser molt diferents de les que molts esperen, però no és de creure que passin d'aquí les conseqüències. Si al Parlament hi ha una intervenció sensacional potser no sigui la que hauríen desitjat els qui tantes ilusions han posat en aquest afer. Els monàrquics, per la seva banda, potser es donin per satisfets creant una situació difícil a la CEDA i més difícil encara als radicals; però pel moment i fins que hagi tingut lloc la reunió de demà, és avventurat fer càlculs sobre l'abast polític que pugui tenir aquest afer.

El Congrés ha estat aquesta tarda més concorregut, però en els passadissos on els diputats formaven grups comentant la situació. En el saló de sessions, en canvi, s'ha mantingut la mateixa nota de desarmació que en dies anteriors.

El programa de la discussió sobre el projecte de llei municipal es va complint en la forma prevista. Els discursos d'avui també han estat brillants, però gairebé ningú no s'ha assabentat del que deien els oradors que han consumit torns en pro i en contra. El senyor Calvo Sotelo ha emès la seva lluminosa opinió sobre l'organització municipal i s'ha vanat d'ésser l'autor de l'estatut, però sense recordar la forma com visqueren els Ajuntaments durant la dictadura. El jove aspirant a dictador ha aprofitat l'ocasió per a exposar una vegada més les seves doctrines feixistes, i la cosa no ha tingut més importància.

En l'última part de la sessió s'ha regregat, amb motiu d'una proposició del senyor Velayos, el plet entre agrari i cedistes que cada dia es fa més fort. El senyor Velayos ha interpel·lat el Ministre d'Agricultura i del senyor Gil Robles, han de felicitar-nos que el preu del pa no augmenti des de demà.

El ple del T. G. C.

El secretari, senyor Serrano Pacheco, es mostra preocupat per la feina que donarà l'afer del contraban d'armes, si s'acorda que passi al Tribunal de Garanties. -- El mateix senyor ha facilitat l'escrit del Cap del Govern respecte a la incompetència del Sr. Martínez Domingo, i creu que el problema està mal enfocat

(Ve de la primera plana)

El president de la Generalitat, que amb els consellers constitueixen l'òrgan executiu, assumeix la representació de Catalunya en general, i d'una manera especial en les relacions d'aquesta amb la República, segons l'article 14 de l'Estatut regional, sense que pugui, segons el mateix article, delegar aquelles funcions representatives. Aquest principi de l'exercici personal i directe de la funció representativa es considera tan absolut per la llei constitutiva de l'organisme polític-regional que no conté cap precepte que estableixi la manera de substituir el president de la Generalitat elegit pel Parlament en casos d'impediment temporal o absència. L'Estatut interior de Catalunya, que es dictà en 0 de maig de 1933 (per a ordenar segons autorització concedida pel paragraf segon de l'article 14 de l'estatutària, el funcionament dels organismes polítics autònoms) únicament, per al cas que el president, obligatoriament omissionari, per haver-se constituït un nou Parlament regional, no pogues per qualsevulla causa continuar en l'exercici del càrrec fins que el seu successor prengui possessió, disposa que la Presidència de la Generalitat sigui internament exercida pel president del Parlament, al qual substituirà en la presidència d'aquest el vice-president primer.

Més encara: considerant també als efectes de la discussió, que per analogia podria estendre's la substitució a tots els casos d'impediment o absencia, el substitut ha d'esser precisament el president del Parlament i no el vice-president primer, ni el vice-president segon, encara que estiguessin exercint la presidència del Parlament. I a això si que no hi caben interpretacions analogiques, perquè el president de la Generalitat és un òrgan immediat o directiu del règim autònom regional, i l'òrgan que el substitueix ha de tenir la mateixa naturalesa, i com que l'òrgan immediat o directe ha de derivar de la llei constitutiva de la corporació política de què es tracta, no pot admetre's que quan aquesta assenyala determinadament el substitut d'un òrgan, pugui eventualment exercir les funcions el que segons altres normes no constitutives de l'organisme corporatiu es trobi substituint el substitut per a les funcions propies d'aquest. Per això, tals organs de substitució, com sosté una autoritat eminent en aquesta matèria, o tenen el caràcter d'immediats usuals, previst per la llei constitutiva, o ha de crear-se per a casos concrets mitjançant una modificació d'aquella llei.

I encara que prescindíssim de tot el que s'ha dit, el senyor Martínez Domingo no podria de dret ésser president interí de la Generalitat perque el dret d'aquest càrrec és incompatible amb l'exercici actual de la funció de presidir el Parlament. Ho són pel sistema mateix de l'organització regional, segueida en l'Estatut espanyol i en l'intern, i ho són també per precepte exprés d'aquest esperit que en el seu article 44 abans esmentat estableix que quan el president del Parlament exerceixi interinament la Presidència de la Generalitat, el vice-president primer el substituirà en la presidència d'aquell. Ara bé: el senyor Martínez Domingo, en l'escapçalament del seu escrit s'atribueix l'exercici d'ambdós càrrecs, el de president del Parlament català i el de president interí de la Generalitat; i és que segons com sigui que el reglament interior del Parlament de Catalunya aprovat en la sessió de 21 de desembre de 1932, la mesa presidencial es compon d'un president, dos vice-presidents i quatre secretaris (article 4, paràgraf segon de l'article 18), i com que el president es troba suspens en el càrrec i el vice-president primer havia dimitit, i no quedava més que una persona disponible (àdhuc en la més arbitrària interpretació de les normes que el senyor Martínez Domingo dóna per íntegres de les actuals vigents) en condicions legals d'exercir ambdues presidències, la de la Generalitat i la del Parlament, es resolué el problema assignant a aquesta única persona tots dos càrrecs, sense reparar que incidia en una altra illegalitat paral·la a aquella que es volia evitar.

Crec demostrat, no ja acudint al vigent estat de coses, posat que tendint a anullar la qüestió de competència promoguda hauríem comès, en recolzar-nos en ell, una situació de principis, sinó fonamentant-nos en la mateixa hipòtesi legal la conversió de la qual *ex tesi* el senyor Martínez Domingo propugna, que aquest no té personalitat per a entaular amb eficàcia processal la qüestió d'incompetència que ha promogut, i entre les conclusions que el seré examen de les normes en què el dit senyor pretén fundar-se ens porta, no tenen cap valor en dret les consideracions que en l'escrit es fan respecte a la intervenció que ha quedat Catalunya en no poder ésser escoltat l'organisme regional autònom. Catalunya no necessita cap defensa dels òrgans autònoms que l'Estat li concedi perquè aquest respecti els drets d'aquella regió. Però si aquella necessitat existís, certament que no seria imputable a l'Estat el fet que per haver-se llançat al moviment rebel persones que encarnaven òrgans autònoms de la regió aquesta hagi quedat sense la possibilitat de manifestar de manera jurídica la seva voluntat col·lectiva i de restablir pels seus sols mitjans el legal funcionament del seu organisme representatiu.

A aconseguir aquesta finalitat tendeix precisament l'Estat mitjançant el règim provisional que les Corts espanyoles sobiranes han considerat adequat i oportú, règim que amb el plantejament d'aquesta qüestió de competència s'aspira a anullar, i al·ludir vagament, com en l'escrit es fa, a densa repercussió en la consciència pública de l'aspecte ètico-jurídic de la qüestió relativa a la personalitat professal del senyor Martínez Domingo, implica no sols el reconeixement de com és de minsa la posició legal que al·ludeix, sinó una cega confiança en la capacitat d'oblit de la col·lectivitat.

Les possibilitats que a la concessió d'autonomies regionals ofereixen els articles 11 i 12 de la Constitució de la República espanyola tinguin respecte de Catalunya plena efectivitat mitjançant l'Estatut, que aprovà la llei de 15 de setembre de 1932, aquest règim autonòmic, estabilització respectada per la República espanyola, fou violentament subvertit el dia 6 d'octubre de 1934 pels òrgans polítics de la Generalitat en produir-se els fets que és innecessari de relatar en aquest escrit, perquè són en els seus trets essencials, notoris, i en els seus detalls perfectament coneguts per aquest alt Tribunal, davant el qual es tramita amb aquest motiu procés criminal contra el president de la Generalitat i els consellers que formaven el Govern de la regió autònoma.

Només cal dir aquí que en el moment que la rebel·lió anà a consumar-se tot aquell que el president senyor Companys llegí al poble català des del Palau de la Generalitat i per acord unànime del Govern de la regió autònoma una declaració de la presidència i del Parlament regional en la qual es proclamava l'Estat català de la República federal espanyola, i afegia que en restablir i enfortir la República amb els dirigents de la protesta general contra el feixisme, els invitava a establir a Catalunya el Govern provisional de la República.

Aquesta rebel·lió realitzada pels titulars dels òrgans polítics de la regió significava el fall evident i manifest de la mínima capacitat política dels organismes regionals: això és, del supost essencial i ineludible suport jurídic fonamental de la concessió feta per l'Estat des del moment que el Poder polític atorgat s'utilitzava per a fins perfectament contraris a aquells per als quals es féu la concessió, en conculcar obertament i violentament la Constitució de l'Estat i l'Estatut regional.

I una de dues: o s'havia de considerar identificats als organismes polítics de la Generalitat amb els seus titulars — i en tal cas, com que aquells representaven Catalunya, considerar enderrocat el règim autònom per absoluta incapacitat política de la regió beneficiària, o s'havia de distingir entre els òrgans i els titulars dels òrgans, i en aquesta hipòtesi considerar que la titularitat es trobava vacant, sense possibilitat que la regió autònomica per si sola, i conforme a les seves pròpies normes, pogués reconstituir-la; perquè d'acord amb això el Parlament ha d'elegir el President de la Generalitat, aquest el Consell executiu i el cos electoral, prèvia convocatoria del President de la Generalitat, ha d'elegir el Parlament, sense que es pogues sortir d'aquest cercle. L'opció entre l'un i l'altre dels termes del dilema i l'establiment de les mesures congruents i que s'acceptessin, solament pot correspondre a l'òrgan suprem de la República, aquest òrgan suprem que tot Estat necessita per posar-se i conservar-se ininterrompudament en activitat, el qual té el més alt poder de decisió, per a acordar la modificació de l'òrgan jurídic, aquest òrgan suprem que és en la democràcia representativa, com la de la República espanyola (articles primer i 51 de la Constitució), el Parlament, les Corts.

I a elles acudí el Govern de la República propugnant d'àquells dos termes del dilema, el menys atemptatori per a l'autonomia de Catalunya, el que distingeix els òrgans polítics dels titulars, considerava vigents el règim autonomic i les normes que s'estabilitzaven, i limitant-se a demanar a les Corts que reconeixent el fet innegable de la rebel·lió i de la impossibilitat jurídica dimanant d'ella que conforme a les seves pròpies normes el règim autonòmic substituís per si sol el seu organisme representatiu, remeiés aquesta situació dictant mesures provisionals que es consideressin necessàries per a arribar de la manera gradual que la seguretat i el suprem interès que la República exigís, a l'assoliment d'aquella reconstitució.

La competència que per al legislador sobre aquesta qüestió tenen les Corts de la República, és de tan evident intuïció que cap dels sectors polítics del Parlament ni tan sols no ho va posar en dubte, perquè si algú per boca dels qui dugueren la seva veu en el debat expressà aquest dubte a efectes purament dialèctics o merament retòrics, no solament no hi hagué qui utilitzés els mitjans que el reglament parlamentari li oferia perquè les Corts s'abstinguessin de legislar sobre l'assumpte reconeixent la seva incompetència, sinó que els representants de les forces polítiques propiament catalanes constituïdes per les minories de la Lliga i de l'Esquerra, van propugnar mitjançant respectius vots i esmenes al dictamen de la Comissió que el Parlament decidís sobre les mesures que calia adoptar per tal de remediar la situació creada respecte del règim autonòmic per la rebel·lió dels titulars dels organismes regionals. Aquestes vots particulars i aquestes esmenes i la seva discussió, com les presentades en sentit oposat per altres minories, tenien per objecte determinar l'extensió i la intensitat que la disposició legislativa de les Corts hagués d'atènyer, però ningú — repeteixo — no va haver de plantejar en la forma i pels mitjans reglamentaris que poguessin donar l'eficàcia jurídica, cap dubte sobre la competència del Parlament per a legislar sobre la matèria.

Hi va haver, sí, repetit acord i intrínseca constitucionalitat de la disposició que conté el projecte de llei. Però aquesta qüestió, que per cert s'involucra en l'escrit del senyor Martínez Domingo, de la competència legislativa, no té cabuda en el procediment que mitjançant aquell escrit es pretén d'iniciar, sinó en l'establert per la llei del Tribunal de Garanties Constitucionals per als recursos d'inconstitucionalitat.

Els arguments en què el senyor Martínez Domingo fonamenta la seva pretensió que es declari la incompetència de les Corts espanyoles per a dictar la llei de 2 de gener de l'actual, té com a base comuna l'afirmació que la rebel·lió no afectà a tots els organismes representatius d'aquella regió, sinó que deixà intacte el Parlament, ja que, segons diu, hi hagué un nombre de diputats, suficient per al seu regular funcionament, que no prengué part en aquella rebel·lió, per conseguent, el Parlament pot elegir nou president de la Generalitat, i aquest un nou Govern, de manera que pot l'organisme representatiu regional substituir-se per ell mateix i conforme a les seves pròpies normes, sense que per tant s'hagi produït situació que faci imprescindible i necessària la intervenció de les Corts de la República, i per això aquesta intervenció, realitzada mitjançant la llei de 2 de gener, implica una extralimitació de la competència que l'Estatut assenyala a l'Estat.

La base d'aquesta argumentació és en absolut contrària a la realitat, com s'ha afirmat abans. La declaració la lectura de la qual tou teta des del balcó de la Generalitat, marcà el començ i consagració de la rebel·lia de l'organisme regional, fou feta per la Presidència del Parlament regional. Ara bé: si la declaració fou feta per acord dels diputats que constitueixen la majoria efectiva del Parlament, és evident que aquest es troba inutilitzat després de la rebel·lió per a funcionar com a òrgan representatiu regional, perquè per a una porció de les seves funcions necessita que hi intervinguin, segons en el seu Reglament consta, la meitat mes un dels diputats possessionats i per a altres les dues terceres parts; si la declaració fou feta per acord d'un nombre de diputats que no constitueixen la majoria efectiva del Parlament, això hagué d'ésser degut a què els altres no concorregueren a la reunió en què l'acord s'adoptà o a què s'abstingueren de votar en contra de l'acord; en aquest últim cas contribuïren per omissió a què l'acord s'adoptés, a què l'òrgan parlamentari participés en la rebel·lió; si no concorregueren a la reunió perquè no en tingueren notícies, tampoc en fer-se notòria la declaració posaren en moviment les activitats funcionals que els corresponen per a fer constar que la declaració llegida pel senyor Companys no era expressió de la voluntat totalitària de l'òrgan, sinó d'un grup minoritari.

En tot cas ha quedat subsistent, sense la rectificació ni revocació, com a expressió de la voluntat col·lectiva del Parlament, aquella declaració constitutiva d'un acte de rebel·lió, d'on, donats, després d'això pot sostenir-se que l'acest no afecta en les seves conseqüències polítiques — deixant a un costat les penals que encara no han estat objecte de definitiva resolució — a tots els sectors, el conjunt dels quals formava l'òrgan legislatiu de la Generalitat?

Can, dones, per la seva base tota l'argumentació de l'escrit a què es contesta. Però és que encara considerant que aquella base d'argumentació no estigués, com ho està, en contradicció amb la realitat, tampoc podria arribar-se a la conclusió que el Parlament català ha quedat, després de la rebel·lió, en condicions normals de funcionament. Es un fet notori que els homes del Parlament que prengueren part activa en la rebel·lió pertanyien a la força política que en aquell predominava; entre ells hi ha el President de la Generalitat i es troben processats per aquell fet un nombre considerable de diputats pertanyents a aquell sector polític de la majoria; de manera que si s'estimés que el Parlament podia funcionar sense aquests diputats, resultaria alterada la dinàmica política, de tal manera, que podria ésser que un grup parlamentari, que era minoria, es convertís en majoria, i viceversa, sense haver mitjançat nova consulta al cos electoral; en tal cas, com pot deduïr-se, "seguità essent l'òrgan representatiu de la regió", sense que la trajectòria i el funcionament quedessin alterats pel fet de la rebel·lia?

Per tot el que queda exposat, suplico al Tribunal de Garanties que se serveixi declarar mal formulat, i per tant que no hi ha lloc a resoldre, la qüestió de competència legislativa interposada contra la llei de dos de gener del corrent any pel senyor Martínez Domingo, per mancar aquest senyor del caràcter i representació necessaris per a entaular-lo amb eficàcia processal; i si no s'estimés aquesta excepció, declari que les Corts de la República Espanyola, en dictar l'expressada llei, no excediren els límits de la seva competència legislativa.

Altre sí: Es designa representant del Govern en aquest procediment el senyor Fiscal de la República, senyor Lorenzo Gallardo González.

Madrid, 6 de febrer de 1935. — Alexandre Lerroux i García.

LES CORTS DE LA REPÚBLICA

Es aprovat el dictamen sobre l'elevació del preu mínim de venad dels periòdics

S'han discutit els projectes de llei municipal i d'arrendaments de finques rústiques. -- La proposició del senyor Velayos sobre la compra de blat pel Govern fa una mala fi

Madrid, 13. — A un quart de cinc comença la sessió de la Cambra sota la presidència del senyor Alba. Poca animació a escons i tribunes. Al banc blau el ministre de la Governació. Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior. Es posa a discussió un dictamen de la Comissió de Treball rectificant un convení internacional sobre les oficines de col·locació obrera.

El senyor ALVAREZ VALDES intervé i diu que estant absent el ministre de Treball ha de suspendre's aquesta discussió.

Així s'acorda.

S'aproven diversos dictàmens sense importància.

EL PROJECTE DE LLEI MUNICIPAL

Es posa a debat el projecte de Llei Municipal i s'entra en la discussió de la seva totalitat.

El senyor CASAS (Hermenegildo), d'Unió Republicana, consumeix un torn en contra.

Es lamenta de la poca atenció que els governants de la República van prestar a aquest problema. També es lamenta que assumpte tan greu com aquest comence a discutir-se amb tan sols uns 30 diputats presents a la Cambra.

L'únic governant que es va ocupar de buscar una solució al fons de la qüestió municipal va ésser el senyor Martínez Barrio quan va dirigir el Ministeri de la Governació. Va crear uns tècnics i va fer un projecte de llei municipal que després va passar a mans del senyor Salazar Alonso i aquest el va deixar de banda. El senyor Salazar Alonso, malgrat la seva capacitat en matèries municipals ha fet un projecte de llei personalíssim que va ésser el que va venir a la Cambra.

Estudia el projecte dient que no segueix les orientacions que mereixen els Municipis espanyols en els temps moderns. Assenyala diferents inconvenients de la llei i diu que crebanta el sentit autonòmic dels Municipis espanyols. Assenyala altres molts defectes al projecte.

Considera errònia la política municipal que es ha des de dalt i propugna perquè la Direcció general d'Administració local, no sigui política, sinó que el director sigui elegit pels funcionaris municipals.

Diu que si es vol desligar els alcaldes de la política pot fer-se. El que no pot ésser és que puguin a cada moment ésser separats dels seus càrrecs pels governadors. No obstant, es pot fer els alcaldes representants o delegats del Govern. Diu també que si es vol que l'ordre públic no pertanyi als alcaldes als pobles, tampoc a ells ningú no s'hi oposaria, però, naturalment, s'ha de procurar una estabilitat en les funcions administratives locals apartades de la política.

El senyor ECHEGUREN, radical, consum un torn a favor del projecte.

Comença llegint una sèrie de dades estadístiques i es refereix als projectes de Llei Municipal presentats per Romanones, Canalejas, Maura i altres polítics que van treballar molt en matèria municipal. Recorda el famós debat sobre el projecte d'administració local del senyor Maura, en el qual es van pronunciar inoïbrables discursos.

Parla després del projecte municipal que es discuteix i de l'Estatut de la Dictadura.

Parla després de l'Estatut Municipal de la Dictadura estudiant-lo a fons, i de la complexitat a què ha arribat la legislació municipal en el dia d'avui, convertida en un veritable caos del que es pretén sortir amb el projecte presentat pel Govern.

Cita casos en diverses revolucions i canvis de règim en els quals sempre hi hagué com a continuació una nova llei municipal perquè ella és essencial en tot nou estat de coses d'un país. La República encara no ho ha fet, i una nova llei Municipal per a Espanya constitueix un compromís d'honor de la República envers el país. Es necessari, obligat i urgent que es porti a cap la reforma de la llei Municipal.

Examina algunes bases del projecte dient que la major part d'elles contenen normes, detalls, modificacions, que milloren la pràctica municipalista preceptuada per les lleis vigents sobre la matèria i que constituïxen un veritable caos administratiu.

Admet que àdhuc amb el projecte es resoldran problemes que deixaren d'acordar-se en l'Estatut Municipal de la Dictadura i altres que en el dit Estatut s'abordaren sense aconseguir aleshores la solució adequada. En aquest cas figura, principalment, l'enrobustiment de les Finances municipals.

Acaba ressaltant de nou la importància del projecte que es discuteix i la necessitat de la seva aprovació.

El senyor CALVO SOTELO consumeix un torn en contra.

Fa història dels debats haguts en torn a matèries municipalistes. Recorda les èpoques de 1917 i 1909, en les quals diu que hi havia més serenitat que ara per a discutir-se aquests problemes. Avui en dia no poden discutir-se aquestes coses amb la tranquil·litat d'aleshores.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ: A pesar del barranc del Lobo?

El senyor CALVO SOTELO: Ara hi ha els problemes de Catalunya i Asturies que són més d'un centenar de barrancs.

Estudia el projecte presentat pel Govern i diu que hi figuren moltes coses que ja estaven en altres cossos legals com l'Estatut Municipal, que és el que més coneix perquè ell el feu.

Jo no he vingut aci a fer política, però si el ministre de la Governació vol que seguim per aquest camí jo no hi tinc inconvenient. Aprofito l'ocasió, i pregunto al Govern a què es deu que segueixi negant-se al bloc nacional perquè pugui fer la seva propaganda.

Tornant sobre el projecte que es discuteix diu que ha dedicat tots els seus esforços a l'obra municipalista, essent la seva obra l'Estatut de l'any 24, que constitueix un monument cim de la revolució municipalista espanyola, puix que hi és reconeguda la personalitat municipal. Per això vaig escoltar amb gran sorpresa les manifestacions fetes pel senyor Echeguren.

Exposa les línies generals que presideixen la redacció d'aquell Estatut i examina el que ara s'ha portat. Aplaudeix el Govern pel fet que el projecte que hagi portat a la Cambra sigui de bases, però s'estranya que així s'hagi fet, ja que creu que en aquests moments no és possible trencar els mollets de la vida municipal.

Ressalta que el 80 per 100 de les bases portades a la Cambra son en esferit una continuació dels preceptes compresos en l'Estatut Municipal, i això es ha perquè es te el prejudici de voler demostrar que l'Estatut no es útil desmantant el que ell conte. No obstant, no es pot desmentir que la pròpia República ho ha posat en vigor, i això ho ha considerat necessari perquè ha pogut observar que l'Estat encarnava els sentiments del país. D'aquí que no hagi estat possible la seva derogació.

En primer punt de què m'ocuparé en aquest debat de totalitat serà el referent a l'autonomia. El nou Estatut constituïx els Ajuntaments sobre la base de l'autonomia, però això no calia, perquè des del moment que la Constitució ho preceptua es obligatori dretxo. La llei del 77 no era autònoma. No obstant, amb aquesta que es porta ara, l'autonomia queda restringida en la realitat més del que permetia l'anterior Estatut Municipal.

Per a demostrar-ho vaig a llegir diversos apartats del projecte de bases de l'Estatut. S'ha tracta de la incompatibilitat dels càrrecs de regidors i de diputats a Corts, i això no s'estabilí en l'Estatut, com tampoc ho és a França, perquè allí es dóna el cas que la majoria de les personalitats polítiques que són diputats, són també regidors. Aquesta incompatibilitat es podria mantenir en el cas que les eleccions s'efectuessin per caps de partit, perquè en aquest cas, l'autoritat municipal podria exercir influències sobre els seus electors, però essent com són les eleccions a Espanya per grans circumscripcions no es veu el per què d'aquesta incompatibilitat.

Tampoc no encerto a comprendre el

Sobre unes denúncies contra funcionaris del ministeri de Marina

Madrid, 13. — A finals de l'any 1934 es presentaren greus denúncies contra diverses persones acusades de suborns practicats al Ministeri de Marina. Es deia que algunes clases auxiliars de l'Armada que desfilaven determinades milbres havien lliurat 25.000 pesseles en metàlic i 100 en un xec a dues persones que s'encarregaren d'obtenir les millores de referència.

Foren processats alguns funcionaris de Marina, i avui han comparegut davant la Secció quarta de l'Audiència provincial.

Després de la prova testifical, el fiscal ha modificat les conclusions i ha qualificat els fets d'estafa, considerant-ne responsables Ramon Fajardo i Germán Rey, i ha retirat l'acusació als altres processats.

El Jurat ha emès veredicte d'inculpabilitat, i la Sala ha absolt tots els processats, els quals foren de llibertat sota fiança. Els processats eren deu.

La reducció de sous i jornals al personal civil d'Aviació

Madrid, 13. — Reduïts els sous i jornals del personal civil d'Aviació en un 25 per 100, per manca de consignació en el pressupost d'aviació militar, la reducció afecta unes 2.000 famílies.

Una comissió d'interessats ha realitzat gestions prop del senyor Lerroux i del cap de la Ceda, sol·licitant que els siguin abonades les diferències de jornal, ja sia per transferència de crèdit o per un crèdit extraordinari.

La renúncia del senyor Villalonga a formar part de la Comissió d'economies al Pressupost

Madrid, 13. — El diputat de la Ceda senyor Villalonga ha enviat aquesta tarda al ministre de Hisenda la carta renunciant a formar part de la Comissió encarregada d'introduir economies en el pressupost.

Fon menta la seva decisió en apartar-se de l'orientació marcada per a les economies, encara que sigui partidari d'aquestes, i en què no havent acceptat cap participació assenyalada en aquesta Comissió cap element d'altres fraccions designats pel Cap ministre, no vol que es pugui interpretar que la Ceda exerceix un pàper dominant entre els altres grups governamentals.

La importació de pernils estrangers i el contraban de porcs

Madrid, 13. — Una nombrosa Comissió de criadors de bestiar porqui, industries derivades del porc de totes les regions d'Espanya, visità el ministre d'Agricultura acompanyada del diputat senyor Lluís Lucía per a comunicar-li el crebant que sofreix la indústria amb la introducció de pernils estrangers, ultra que, per contraban, entren grans quantitats de porcs.

El senyor Jiménez Fernández el va prometre dictar una proposició que salvaguardi els interessos espanyols.

La neu ha deixat Reinosa en situació tràgica

Santander, 13. — La situació de Reinosa, bloquejada per la neu, segueix essent la mateixa, sense que ningú no es preocupi de remediar-la. Les peticions al ministre d'Obres públiques d'una consignació per a pagar els obrers que obrin camins, no son escoltades.

El governador civil i la Prefectura d'Obres Públiques, s'han dirigit repetides vegades a Madrid pintant la situació angoniosa de molts pobles de la part alta de la provincia, on la neu arriba a més de dos metres. A Reinosa comença a escassejar el carbó i altres articles de primera necessitat. La temperatura es manté a 18 graus sota zero.

La situació dels ramaders és insostenible, sense comunicacions ni mitjans d'alimentar el bestiar que no te més aigua per a beure que la neu liquada.

A San Pedro del Romeral, mentre fonien la neu al foc per donar de beure als bous, la nena de dos anys Angela Ruiz Cano caigué al foc i es produí gravíssimes cremades, a conseqüència de les quals morí per no haver-hi mitja de traslladar-la a la capital per a ésser atesa.

La quantitat enorme de neu als carrers de Reinosa fa dificilíssim el trànsit pels carrers; els elements comercials i industrials, indignats per l'abandonament en què es troba la població, parlen de donar-se de baixa en la contribució.

L'OBSESSIÓ DE LA MAÇONERIA

Madrid, 13. — El diputat senyor Cano López ha presentat una proposició a la Cambra demanant que es discuteixi d'urgència una altra proposició relacionada amb la francmaçoneria a l'Exèrcit.

per què de la classificació d'Ajuntaments que es fa en la llei de Bases. L'he estudiada detalladament per tal de veure a què respon aquesta classificació, i no veig que serveixi de punt de suport per al descabdellament de cap apartat.

Tracta de la suspensió d'alcaldes, i diu que amb la llei de bases se'ls pot arribar a separar, no solament de les seves funcions governatives, sinó també de l'administració local, quan, per les circumstàncies per què travessa el país, ho aconselli així. Al meu judici, això és una enormitat, perquè des de la implantació de la República fins al moment present solament hem tingut 23 dies en què han estat en tot el seu vigor les garanties constitucionals. I això, des del punt de vista municipalista, donaria lloc, si s'aprovés la llei, a un sens fi d'atropellaments.

El senyor ECHEGUREN: I amb la carta municipal?

El senyor CALVO SOTELO: La V. S. no ha llegit ni el projecte ni l'Estatut Municipal.

El senyor ECHEGUREN: Els he llegit tots dos.

El senyor CALVO SOTELO: Dels onze mil Ajuntaments espanyols, més del 50 per 100 tenen una població inferior a 1.500 habitants, i cal tenir en compte les característiques diferents que tenen aquests Municipis perquè no es prengui com a base, únicament, la densitat de població. La carta municipal en què jo pensava en redactar l'Estatut, tenia caràcter político-administratiu, i en el dictamen de la Comissió aquesta carta només té caràcter administratiu.

Amb aquella carta, no era possible el Govern dels Municipis per Comissió o per gerència.

Es mostra disconforme amb el topall del 15 per 100 de déficit en els pressupostos municipals, perquè el Deute dels Ajuntaments no és greu perquè es despengui molt, sinó perquè es despèn malament.

Judica algunes bases més del dictamen, i es queixa de l'excessiva meticulositat dels articles, puix que, més que una llei, sembla un Reglament, per ésser massa detallat.

En el dictamen hi ha un important retrocés en el que es refereix a l'autonomia en referir-se a la intervenció fiscal per mitjà del referèndum, puix que si tots els veins són electors, no tots els electors són veins.

Observa alguna incongruència respecte a la determinació de les categories, puix que es parla constantment de poblacions, i cal tenir en compte que no tots els Municipis són poblacions.

El senyor VEGA DE LA IGLESIA: Tots. Població, ve de poblar.

El senyor CALVO SOTELO insisteix en què cal establir la diferència entre el concepte de Municipi i població, que són diferents.

Diu que va a entonar el mea culpa en el que es refereix a un punt del règim municipal. Les meves idees en relació amb aquest punt han evolucionat, i crec que una evolució d'aquesta mena és legítima, quan no té cap motiu incontestable. La meva evolució es fixa en el punt que es refereix a l'accés de tots els ciutadans als Municipis. Jo creia que aquest accés s'havia de facilitar a tots, però avui comprenc que precisament el problema actual consisteix a evitar que els Municipis tornin a caure en mans dels que recentment han commocionat el país, amb la seva obra revolucionària. Jo creia que l'Estat, per tal d'ésser democràtic, s'havia de basar en els Municipis lliures, però avui dic: ¿què guanya l'Estat amb ésser democràtic, i per què ha d'ésser democràtic l'Estat?

En les bases del dictamen s'estableix que els Municipis seran elegits per sufragi universal inorgànic, i això constitueix un altre greu error.

El senyor ILLANES: Així ho ordena la Constitució.

El senyor CALVO SOTELO: Ho ordena, en efecte, però ajustant-s'hi, es pot corregir això. L'establir en les bases el sufragi inorgànic no resol cap problema, ans els agreuja tots. La llei Municipal italiana els suprimeix, i substitueix per complet el sistema electoral dels Ajuntaments. La nostra no prohibeix la representació corporativa, de la qual hi ha diversos precedents en el projecte de llei Municipal anterior. Després, en els moments presents estem veient ja que posar el punt principal de la reforma de la Constitució consistirà en la creació de la segona Cambra, el caràcter de la qual serà, evidentment, corporatiu, amb fins futurs de permanència.

Això dóna una base perquè els Municipis no siguin precisament elegits pel sufragi inorgànic. Als Municipis han d'anar les representacions dels interessos comuns, no dels partits polítics. Per a administrar els homes de tots els partits coincideixen sempre que vulguin treballar de bona fe.

Refutja el que s'estableix en les bases per a les eleccions d'alcalde i tinents d'alcalde per majoria del sufragi, perquè això equivaldria a posar l'Ajuntament en mans d'una fracció.

El senyor VEGA DE LA IGLESIA: No és aquesta la intenció.

El senyor CALVO SOTELO: Considero que no és aquesta la intenció, però l'inconvenient subsisteix i ha de corregir-se, car així ho aconsella l'experiència.

Termina dient que a fi d'evitar els perills que pugui tenir el sistema de Govern per gerència i del Govern per Comissió, s'hauria d'establir un sufragi corporatiu, molt més eficaç en tots els ordres que el sufragi inorgànic, com l'estableix el dictamen de la Comissió. (Aplaudiments en diversos sectors de la Cambra.)

Se suspèn aquest debat.

ES REPREN LA DISCUSSIO DEL PROJECTE DE LLEI SOBRE ELEVACIO DEL PREU MINIM DE VENDA DELS PERIODICS

Es repeteix la votació d'una esmena del senyor Valentí la votació de la qual no fou vàlida ahir. Es rebutjada per 134 vots contra 12.

S'aprova l'article segon.

Es posa a discussió l'article tercer, que diu:

"Les empreses periodístiques queden obligades a facturar els seus exemplars amb subjecció a les regles que a continuació es detallen, i incorreran, si les infringeixen, en les sancions que aquesta llei determina.

a) La comissió per als venedors de la localitat on es publiqui el periòdic serà de quatre cèntims per als que es venguin a quinze cèntims, i de cinc en passar d'aquest últim preu.

b) La comissió que cobraran els corresponsals i altres intermediaris entre les administracions dels periòdics i els venedors del carrer fora de la localitat on es publiqui el periòdic serà de quatre cèntims per als que es venguin a quinze, i de cinc cèntims quan passi d'aquest últim preu.

Els corresponsals o intermediaris de les empreses periodístiques no podran donar una comissió als venedors superior ni inferior a la de tres cèntims per exemplar que es vengui a quinze cèntims, i de quatre cèntims en passar d'aquest preu.

c) Per a la subscripció i venda de publicacions no diàries regiran les següents normes:

Primera: Els venedors a la població on aparegui la publicació i els corresponsals a les altres poblacions percebran la comissió de quatre cèntims en els números que es venguin al públic a quinze cèntims.

Segona: No menys de cinc cèntims en els que es venguin des de vint fins a cinquanta cèntims.

Tercera: No menys de deu cèntims en els que es venguin a més de cinquanta cèntims.

El senyor MIÑONES defensa una esmena que ja que s'augmenta la comissió de venedors i corresponsals administratius, s'estengui el benefici al personal administratiu i de tallers. Considera que això és de justícia notòria i no comprèn com la Comissió ha pogut prescindir del personal que més influeix en el progrés de la premsa. Proposa que als venedors se'ls doni una remuneració del 30 per 100 i a l'altre personal del 10 per 100.

El senyor SIERRA RUSTARAZO, per la Comissió, li contesta dient que no deixa de reconèixer que aquesta esmena porta en principi un esperit de justícia; però si s'acceptés podria tenir dues conseqüències: la primera, que les empreses es veurien obligades a revelar el secret professional i haver de fer públic el nombre de la seva tirada, cosa que a algunes no les interessa que es conegui, i segon, es plantejaria un problema gravíssim d'ordre social, que és el de la intervenció dels obrers en les empreses. (Entren el cap del Govern i el ministre d'Indústria).

El senyor MIÑONES rectifica i insisteix en les seves manifestacions anteriors. Creu que no cal revelar el secret professional, car tot pot quedar en l'íntim de la redacció.

Es rebutjada l'esmena per 114 a 15 vots.

S'aprova l'article 3.

Es posa a discussió l'article 5:

"A fi que no puguin desvirtuar-se per una manera indirecta, els preus de venda i subscripció establerts en aquesta llei queda prohibit als periòdics diaris fer presents de cap classe i tota mena de combinacions amb periòdics revistes i llibres."

Queda aprovat. Després s'aproven el 5 i 6, que tracten de les sacions i de la constitució d'una comissió per al compliment dels efectes assenyalats en els articles anteriors.

Es posa a discussió l'article setè, que diu:

"Aquesta Llei començarà a regir transcorregut un mes des de la seva publicació a la Gaseta de Madrid."

El senyor CASTILLEJO demana que la vigència de la Llei hauria de començar tan aviat com aquesta fos promulgada, però la Comissió accedeix a una transacció fixant el començament de la dita vigència el primer d'abril.

El senyor MIÑONES diu que per per a ell, cas que no fos acceptada la primera esmena, en tenia presentada una altra coincidint amb la data del primer d'abril, per la qual cosa la retira cas que sigui acceptada la primera.

El senyor COMIN defensa un article addicional, en el qual demana que siguin millorades les condicions econòmiques dels periodistes, i que aquestes millores es facin efectives a través dels Jurats Mixtos de premsa per la qual cosa es consideren denunciades les actuals bases de treball.

El senyor SIERRA RUSTARAZO diu que accepta l'esperit de l'esmena, però no la seva segona part, o sigui, la referent als Jurats Mixtos, puix que això no és de la jurisdicció de la Comissió, i per això creu que podria ésser redactada en la seguent forma:

"S'han de tenir en compte aquests beneficis per a millorar les condicions econòmiques dels periodistes i dels obrers dels periòdics."

El senyor CANO LOPEZ, com a segon firmant de l'esmena, defensa la seva integritat i diu que l'admetre la seva segona part no prejutja res, perquè si els Jurats Mixtos no entenen en l'assumpte no hi ha possibilitat d'arribar a un règim millor. Per això insisteix que cal que la Comissió accepti íntegrament la dita esmena.

El senyor SIERRA RUSTARAZO li contesta dient que la Comissió no pot acceptar la segona part de l'esmena.

Després d'un diàleg entre els senyors CANO i SIERRA RUSTARAZO és retirada l'esmena.

S'aprova l'article addicional i un altre del senyor Villalonga.

Queda aprovat el dictamen que tornarà a la Cambra per a la seva aprovació definitiva.

ES REPREN LA DISCUSSIÓ DEL PROJECTE DE LLEI SOBRE ARRENDAMENTS DE FINQUES RÚSTIQUES

Per no estar present queda retirat un vot particular del senyor Rodríguez Jurado a l'article 21.

El senyor DOMINGUEZ DIAZ PASTOR defensa un altre vot particular al mateix article. (Ocupa la Presidència el senyor Rahola.)

El senyor CASANUEVA li contesta per la Comissió impugnant el vot del senyor Díaz Pastor.

El senyor DIAZ PASTOR demana votació nominal i el seu vot queda refusat per 96 vots contra 10.

El senyor CASANUEVA accedeix a admetre una esmena del senyor Navajas, amb certes modificacions.

El senyor NAVAJAS explica breument l'abast de la seva esmena.

La Comissió accepta part de la seva proposta.

El senyor GABARRO defensa una esmena l'esperit de la qual accepta en nom de la Comissió el senyor Casanueva.

El senyor DIAZ PASTOR, recolzant-se en el Reglament de la Cambra, diu que aquesta esmena modifica el dictamen i per tant ell defensa una altra esmena en el sentit de mantenir, com a vot particular, el dictamen anterior.

El senyor ALVAREZ MENDIZABAL li diu que en efecte, basten set diputats perquè l'anterior dictamen pugui convertir-se en esmena i se sollicita la discussió d'aquesta esmena del senyor Díaz Pastor reproduint l'anterior dictamen.

El senyor RAHOLA, que presideix, diu que no veu cap inconvenient perquè mentrestant es vagin discutint altres esmenes.

El senyor DIAZ PASTOR: No em sembla molt congruent aquesta teoria.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC defensa una altra esmena, i sollicita que en el cas que els arrendataris hagin millorat les finques, i posteriorment demanen al propietari la indemnització, es demostrarà si existeix conformitat de l'arrendador per a la realització de la millora.

El senyor CASANUEVA li contesta negant la proposta, perquè si per a les millores calgués el consentiment del propietari, les millores no es farien mai.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC rectifica, i diu que només ha volgut sentar un criteri per a millorar el projecte, però que retira l'esmena.

El senyor DAZA en defensa una altra, i tracta d'economia política en relació amb el dret de la propietat i de les obres a realitzar.

El senyor DIAZ PASTOR: A mi ja se m'ha oblidat l'economia política.

El senyor DAZA: Doncs, parlemne. Es evident que a Espanya no es construeixen els ferrocarrils ni s'electrifiquen ni l'Estat realitza altres obres perquè no té diners, i per igual motiu consent l'atur obrer, i per les mateixes condicions, un propietari pot no voler realitzar obres. Demana que la indemnització a l'arrendatari, en cas de millores, no sigui superior al que resulti de la capitalització del cinc per cent, d'acord amb l'augment que hagi experimentat la producció de la finca.

El senyor AZPEITIA li contesta, en nom de la Comissió. Diu que cal mantenir el dictamen en la forma que està i que la Comissió no pot fer concessions en aquest punt.

El senyor DAZA insisteix en els seus arguments, i sollicita votació ordinària.

Queda refusada la seva esmena per 86 vots contra 22.

El senyor FERNANDEZ CASTILLEJOS pregunta si ha de defensar la seva esmena abans que es resolgui la qüestió plantejada pel senyor Díaz Pastor. (Presideix el senyor Alba.)

El senyor ALVAREZ MENDIZABAL explica quina és la situació actual. Diu que fins al moment actual s'han de seguir inspirant-se en el principi de què les millores útils foren indemnitzades pels propietaris. Aquesta trajectòria s'ha variat admetent l'esmena del senyor Navajas i la del senyor Gabarró. Nosaltres volem que prevalgui l'orientació del projecte, o sigui la del dictamen, que es reconeixi, no sols el dret dels propietaris, sinó també el dels conreadors de la terra. Pot donar-se el cas que un conreador, enamorat de la terra, faci millores a la finca, i després es trobi que el propietari no l'indemnitzi més de la sisena part de les despeses de la millora. Que no es digui que aquesta justícia és la que fa el Govern actual. Anuncia que demanarà votació nominal, i diu que la Cambra no ha de col·locar-se en aquesta mena de situació, en la qual van deixant les seves doctrines i ideals.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: Se suspèn aquest debat. (Grans rumors.)

ALTRES ASSUMPTES

S'aprova sense discusió un article de la llei anomenada dels Congelats.

Es llegeix una proposició incidental, ja coneguda, del senyor VELAYOS relativa als blats.

El senyor VELAYOS la defensa. Diu que és suficient perquè es prengui en consideració la seva proposta que vingui firmada pels representants de totes les minories. Demés la firmen tots els Sindicats. No es tracta de posar en evidència el ministre d'Agricultura, sinó de protegir el mercat blader i de reconèixer la rectificació d'errors en pugna amb els interessos d'Espanya.

Que no vegi el senyor Jiménez Fernández darrera aquesta proposta cap maniobra política. L'única cosa que sollicitem és que es compleixi la llei que es faci justícia. Els decrets d'Agricultura han produit la paralització al mercat blader, la qual s'ha accentuat des de l'ordre ministerial aclaratòria dels decrets.

No creu correct que per mitjà d'una ordre s'anullin les disposicions d'un decret, com és fèu últimament. El senyor del Río, per decret del dia 30 de juliol, establí la taxa progressiva sobre el blat, a excepció de les classes que continguessin un tres per cent d'impureses. Tot el blat restant es considerava industrial. Després ocupà la cartera d'Agricultura l'actual ministre, i dictà un decret en el qual es mantenien les taxes i es regulava l'organisme.

El senyor del Río prohibí les mesures de volum per mitjà d'una ordre, i en ocupar la cartera el ministre actual les derogà, amb la qual cosa es produí una altra pertorbació. Això no perjudica els grans tenedors de blat, ja que poden vendre de seguida, sinó els modestos agricultors, que no poden vendre.

Reconeix que el ministre no escatima cap esforç en benefici de l'Agricultura, i li demana que per un fals amor propi no vulgui tenir més errors en les seves disposicions. D'igual manera que és forçosa l'elevació del preu dels periòdics, ha de regular-se el preu del blat, car els seus propietaris no poden vendre un preu inferior al del cost de producció.

Als agricultors se'ls digué al començament de la campanya que el seu blat valdria almenys cinquanta-una pessetes, i com que aquest criteri no es manté, resulta una deslealtat. Demés significa un càstig per als que compliren la llei.

Afegeix que en moltes poblacions de Castella es ven el blat a quarantasis pessetes el quintar mètric, i termina sollicitat que es compleixi la llei. (Aplaudiments dels agraris.)

Li contesta el MINISTRE D'AGRICULTURA. Diu que ell no té l'amor propi de mantenir les seves disposicions, que no obeeixen a criteri propi, sinó als deguts assessoraments tècnics i d'importants centres bladers.

El problema plantejat pel senyor Velayos té un aspecte minúscul i un altre fonamental. Reconec que el decret del senyor del Río establí la taxa. Jo no la vaig alludir, sinó que em vaig limitar a reorganitzar l'organisme encarregat d'aplicar-la. L'ordre a la qual s'ha referit no modifica el decret, sinó que l'aclaria. Hi havia una taxa de cinquant-una pessetes, però es donava el cas que sempre es venia el blat superior en qualitat, i el resultat era que el blat inferior havia de vendre's per esota la taxa. D'això en rebérem moltes queixes, especialment de Castella.

Justifica la variació de la mesura el volum per la de pes, puix que ella podia conduir a què el blat superior es posés a 66 pessetes, i això encariria el preu del pa. No és—diu—que a mi m'espanti la puja del pa, i admeto que s'hi hagi d'arribar. El que sostine és que aquest no és el moment oportú, puix que s'està dient que sobra blat.

Afegeix que no es tracta de grans o petits propietaris, sinó de blat bo o de blat dolent.

Jo fare el que digui la Cambra, perquè no em faig fort en les meves disposicions. El que sí dic és que no vull la responsabilitat de mesures que no obeeixin a inspiració meva i puguin causar perjudici. Si la Cambra i els representants bladers diuen que s'ha de fixar el preu mínim en 48 pessetes, per mi no hi ha inconvenient, sempre que no excedeixi de 75 quilos per hectolitre. Consti que això no seria derogar el decret anterior, sinó aclarir-lo.

Refutja altres asseveracions del senyor Velayos, i diu que la comparació que s'ha fet amb la llei de fixació del preu dels periòdics no es congruent. No es pot establir una possible paritat entre moltes coses. En aquest problema hem de produir-nos tots amb molta serenitat.

Ignoro si l'augment de les autoritzacions ha produit la pertorbació a què aludia el senyor Velayos. (Molts diputats neguen que s'hagi produit aquesta pertorbació.) Ací està el projecte. Si la Cambra ho creu pertorbador, el rebutjarà, però si l'accepta a mi m'importa poc la murmuració, perquè solament defenso l'interès nacional.

Acaba dient, amb permís del meu cap polític i del cap del Govern, dic que el ministre despendrà 500 milions en la compra del blat sabent que darrera vindrien 200 milions més per a oli i 1.500 per a vi.

UN DIPUTAT: I quant per a la taronja?

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: No, aquesta responsabilitat jo no l'accepto. (Grans aplaudiments.)

El senyor VELAYOS rectifica, i diu que ell no pretenia que l'Estat adquiris el blat despenent 500 milions.

S'estranya de l'actitud que estan observant les minories, car per a seguir-la valia més que no haguessin signat la proposició que es discuteix. Nosaltres—afegeix—hem vingut únicament a suplicar al ministre que posi ràpid remei a l'anguniosa situació del mercat del blat.

Acaba dient que sols desitja que es busqui una solució.

El ministre d'AGRICULTURA li contesta que no té inconvenient a ratificar la fórmula de la taxa de 48 pessetes, però que el qué ell vol és que això sigui per acord de la Cambra. El Govern no pot embarcar-se en aventures de compra.

El senyor VELAYOS: Coincidirà la V. S. que la votació pot resultar perillosa.

El senyor GIL ROBLES: Demano la paraula. (Rumors.)

El senyor VELAYOS tracta d'aclarir les seves paraules dient que no encloueu doble intenció.

El senyor GIL ROBLES: Hi ha actituds que tenen tot el valor d'unes paraules.

El senyor ALBA prega al senyor Velayos que no demani votació.

El senyor VELAYOS: Si no penso demanar-la! (Rumors.)

El senyor VALLELLANO: Però ¿és que es va a fer política d'aquesta mena? ¿Per què es presenta? Demano la paraula per a explicar el vot.

El senyor VELAYOS retira la proposició.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI, a grans crits, diu que s'ha d'escoltar als que no la firmaren

El senyor VALLELLANO pronuncia paraules que no se senten.

El senyor ALBA: Com que ha estat retirada la proposició, no es pot votar, i per tant tampoc es pot explicar el vot.

S'aixeca la sessió a les 9'25 del vespre.

Molts diputats queden a l'hemicicle discutint acaloradament.

Una conversa entre els Srs. Lerroux i Gil Robles

Han parlat de qüestions polítiques actuals

L'INTERES POLITIC DEL DIA ESTA EN L'ENTREVISTA

Tots els temes d'interès en la política d'actualitat han estat concentrats en la conferència que han celebrat aquest matí els senyors Lerroux i Gil Robles. La conferència té tant d'interès que a ella s'han subordinat tots, i a causa d'ella s'han ajornat altres reunions important, com la dels diputats populars agraris per a tractar del contraban d'armes i la reunió de caps de minories, que era natural que no se celebrés abans que fixés el seu criteri la més nombrosa de la Cambra.

Tots els esforços realitzats per tal d'aconseguir noticies concretes de l'entrevista del cap del Govern amb el senyor Gil Robles han fallat per complet. El senyor Gil Robles ha estat emprés diverses vegades, i sempre s'ha limitat a expressar-se en termes vagues, en "canvi d'impressions, qüestions sense transcendència, la cordialitat natural entre nosaltres dos", etc.

Avui hi ha hagut dues reunions més de grup: per una part, el radical, i per l'altra, els agraris. Segons les referències dels diputats d'ambdues fraccions, no s'han tractat assumptes polítics d'importància. A la reunió dels radicals no han assistit ni el senyor Lerroux ni els ministres. A la segona no ha assistit el senyor Martínez de Velasco. Aquestes absències sembla que confirmen la veracitat que en cap d'aquestes reunions no s'ha parlat de cap tema polític.

Comarques Catalanes

LLEIDA

Fusió d'entitats :: Un pagament estrany :: Robatori i altres novés

Lleida, 13. — Demà a la nit es reuniran, als seus respectius locals, les entitats Centre Excursionista i Grup Excursionista Pla i Muntanya, per tal de tractar i discutir les bases de fusió de les dues entitats.

— L'alcalde gestor ha ordenat que es pagui a la Confederació de l'Ebre el 10 % de les obres del mur al riu Segre. Hom recordarà que aquestes obres, poc després de començades, foren interrompudes, i aquesta és l'hora que encara s'han de reprendre.

— Es troba allitat, des de fa alguns dies, el diputat a Corts per aquesta circumscripció, senyor Epifani Belli.

— Al Sindicat Agrícola de Pobla de Granadella s'ha comès un robatori: els lladres s'han emportat una quantitat en metàllic i gèneres del café. També intentaren violentar la caixa de cabals on es guardaven 6.000 pessetes, però no ho aconseguiren. Els lladres no han estat detinguts.

— La guàrdia civil de Gerri de la Sal ha denunciat a Obres Públiques el vei de Gironella Ramon Graells Juncadella, el qual portava viatgers en un camió de la seva propietat.

TARRAGONA

Els Bons argentins :: Conferència :: Rumor no confirmat :: Vària

Tarragona, 13. — La Cambra de Comerç d'aquesta capital ha tramès telegrames als ministres d'Hisenda, Treball i Indústria i Comerç, en defensa de la importació, per tal que sigui aprovat el pacte del bloc d'exportadors nacionals referent a la pignoració dels Bons argentins.

— A l'Ateneu de Tarragona, Secció de Ciències, donarà una conferència el catedràtic senyor Miquel Masriera, sobre el tema "La teoria de la relativitat".

— A la masia anomenada Trip, on habita Josep Manyer Montserrat, entraren lladres, els quals s'emportaren la quantitat de 225 pessetes en metàllic. La policia realitza gestions per descobrir els autors del robatori.

— Demà celebrarà sessió el Consell directiu del Collegi Oficial d'Agents Comercials, amb l'objecte de possessionar-se dels seus càrrecs els membres del Consell, nomenats en la darrera reunió general.

— El vinent diumenge començarà la disputa d'un torneig de futbol entre equips infantils locals, per al qual s'ha aconseguit un premi de la Generalitat.

— Segons un rumor que ha corregut per aquesta ciutat, i que no hem pogut comprovar oficialment, ha esdevingut a la presó un lamentable succés. Segons la versió recollida, un dels presos treia el cap per una finestra, i dirigint-se al sentinella l'ha insultat repetides vegades. Aquest, d'una manera reiterada, l'ha invitat a què abandonés aquell lloc, sense aconseguir-ho. Finalment li ha engegat un tret, amb tanta desgràcia, que la bala li ha travessat el coll, deixant el pres moribund.

GIRONA

Home atropellat per un auto :: La Festa del Llibre :: Noticiari

Girona, 13. — Ha estat atès al Dispensari municipal, el vei d'aquesta ciutat Jeroni Ibel, de 69 anys, que presentava diverses ferides al cos considerades de pronòstic reservat, produïdes en ésser atropellat per l'automòbil G. 2905, propietat de Martí Pere Ferrer, vei de Viloví d'Onyar.

El dit individu, després de les cures d'urgència, ha ingressat a l'Hospital.

— Defuncions ocorregudes en aquesta capital durant l'any 1934, segons dades facilitades pel Registre Civil, 495; a l'Hospital de la Generalitat, 150; idem Militar, 2; a la Casa d'Assistència, 44; a la Casa dels Vells, 24; a les Germanetes dels Pobres, 30; no classificats, 4; veins de Girona, 111; total defuncions, 495. Naixements, 361. El total de defuncions representa el 15'82 per mil.

— En la darrera sessió celebrada per l'Econòmica Gironina d'Amics del País, es va acordar celebrar la Festa del Llibre d'enguany amb repartiment de llibres als alumnes més aprofitats de les escoles i, igual que els anys anteriors, procurar organitzar aquest acte conjuntament amb l'Ajuntament i l'Ateneu de Girona.

També es va acordar celebrar un Concurs en data del proper mes de maig, per tal de festejar degudament el centenari de la constitució d'aquesta entitat a Girona. Oportunament es publicarà la convocatòria del dit concurs, en el qual es concediran importants premis.

— Un grup de veïns de Santa Eugènia de Ter acaben de llogar un local per a instal·lar-hi una nova Cooperativa Obrera de consum.

MATARO

Una poca-solta teatral :: Guàrdia agredit :: Noticiari

Mataró, 13. — L'Associació Amics del Teatre, abir, al Claver Palace, va representar l'obra "La Miss màs Miss", per la Companyia de Casimir Ortas. El públic en va sortir desebut per la gran estracanada i poca-solta que es aquesta obra.

— A partir d'avui, a l'objecte de facilitar la visita del públic a les dependències municipals, es fa aviment que durant les hores d'oficina serà lliure l'entrada en elles de les persones que ho desitgin.

— Josep Roig i Arnau, va insultar i agredir el guàrdia municipal Francesc Porta, en passar pel carrer de Rafel Casanova. Va ésser detingut i posat a disposició de l'autoritat militar.

— La pròxima sortida del Club Esquí Mataró tindrà lloc el vinent diumenge, dia 10, a Núria i a la Molina.

TORTOSA

La troballa d'un infant mort :: Les contribucions :: Noves diverses

Tortosa, 13. — Seguint la informació del fet de la troballa d'un infant mort, al canal, sembla que el gestor ha destituït l'agutzil en lloc de destituir l'alcalde pedani. De més a més ha presentat una querella contra el director del diari local "El Pueblo", que va fer la denúncia.

— La recaptació de Contribucions de la Generalitat, ha avançat que a les seves oficines es cobraran des del dia 25 del corrent fins al 19 de març els rebuts corresponents al primer trimestre.

— Organitzat per un grup d'esportius, el proper dia 17 sortirà d'aquesta ciutat un autobús cap a Barcelona per tal de presenciar el partit de futbol Espanyol-València i el matx Girones-Miller

— Segueixen sense obrir els centres republicans d'esquerra d'aquesta comarca, mentre s'aprofita l'ocasió per a inaugurar-ne de adicals.

— Mentre treballava a la finca Plana d'Auxerme, del terme municipal de La Salera, l'obrer Vicenç Xeria, de 50 anys, es va produir amb la xeruga una ferida al peu dret.

GUISSONA

Assemblea al Centre Català Republicà

S'ha celebrat l'assemblea general ordinària del Centre Català Republicà, amb assistència d'un gran nombre d'associats.

Va presidir l'acte el senyor Guillem Sanmartí. El senyor Pau Viladot, secretari del Centre, va llegir les actes de les assembleies celebrades durant el darrer any i una extensa memòria en la qual és reflectida la tasca realitzada pel Centre. També fou llegit l'estat de comptes i el balanç corresponent al darrer exercici.

Es presenta una proposició, signada per un gran nombre d'associats, invitant l'assemblea a procedir a la reelecció de la Junta Directiva. La proposició fou acceptada per unanimitat, possessionant-se novament dels càrrecs entre els aplaudiments de tots els assembleistes.

Fou presentada una altra proposició sollicitant que sigui tramesa per la Directiva, i en nom de l'assemblea, una efusiva salutació al senyor Martí Esteve, el qual es troba empresonat a Madrid, i que a la vegada li sigui feta una visita per tal d'expressar-li la simpatia del Centre. Aquesta proposició fou acceptada per unanimitat.

L'assemblea acabà amb unes paraules d'agraïment del senyor Sanmartí, el qual, en nom dels companys reelegits, agraí la distinció de què han estat objecte. A continuació es prengueren importants acords.

— Han acabat les obres de rebaixament del passeig de Carulla, i han començat les d'explanació del passeig de la font de l'Estany.

ST. FELIU DE GUIXOLS

D'escacs :: La rua de Carnaval :: Curset a l'Institut :: Noticiari

Hi ha el propòsit de donar al Saló Novetats una representació de l'òpera "El barber de Sevilla", cantada pel quartet Pilar Duamirg (soprano), Manuel Paredes (tenor), Ricard Fuster (bariton) i Canut Sàbat (baix).

— Pel ministeri de Finances s'ha dictat una ordre autoritzant les operacions en trànsit a França del suro en plana i elaborat, per la Duana de Palamós.

— Al "Lyon d'Or" un nucli d'aficionats escaquistes inaugura les seves activitats amb un torneig de classificació, en el qual prenen part setze participants.

— Per ordre del ministeri d'Instrucció publicada a la "Gaceta" el dia 15 de gener, es preveu la supressió de l'Institut local si no arriba el nombre d'alumnes inscrits al límit que fixa la llei. A fi d'evitar que s'arribi a aquest extrem deplorable, l'Institut organitza un curset preparatori d'ingrés, les classes del qual tindran lloc cada dia, de set a vuit del vespre, des del dia 11 de febrer. Els inscrits s'examinaran el mes de maig. Es porten a terme diverses gestions per poder oferir als alumnes algunes beques i matrícules gratuïtes el pròxim curs.

— Els alumnes de l'Institut, en nombre de seixanta, feren una excursió a Girona, Banyoles i Olot acompanyats de quatre professors.

— Ha estat nomenada la Comissió que tindrà cura d'organitzar la rua de Carnavals. En les gestions que porta a terme s'ha arribat a resultats ben satisfactoris que fan preveure un èxit definitiu.

MALLORCA

Estrena de teatre mallorquí :: El ciclista Bachero :: Patriotes perseguits. La davallada del turisme :: Noticiari

Palma, 12. — Al Saló Mallorca, i en temporada de teatre mallorquí, tingué lloc l'estrena de la comedieta "Els Hereus del Torrento", dels senyors Juncosa i Buades, la qual assolí un èxit. Aquesta obra fou presentada al concurs que organitzaren "Els Amics de Mallorca", el premi del qual no s'adjudicà, si bé el jurat qualificador recomanà l'obra dels senyors Juncosa i Buades, juntament amb altres dues.

— Ha estat rebut l'Honor Formentor, distintiu amb motiu de la suspensió de pagaments del Crèdit Balear.

— El corredor ciclista català Vicenç Bachero, molt conegut a Mallorca per les seves bones actuacions al Velòdrom del Tirador, i que posa sa a llotes d'ara, el corredor de més simpatia entre nosaltres, s'ha establert definitivament a Mallorca. Fa dos part el vinent diumenge en la inauguració de la temporada d'enguany del Velòdrom de Manacor. Bachero serà avui l'actual de Mar a Gascon.

— La "Gaceta" publica el nomenament de secretari de l'Institut Comercial de Lleida a favor del senyor Agustí Plana Barbacete, i el de director del mateix centre a favor del senyor Joan Ordines i Grigelles.

— A l'Audiència s'ha vist la causa contra Damià Sunyer i Antoni Llodrà Tallades, de les Joventuts d'Esquerra de Felanitx, acusats del delicte d'intent de col·laboració a la rebel·lió del 6 d'octubre. Actuà de fiscal el senyor Marin, i d'advocat defensor el senyor Josep Felip Rosselló. La Sala dictà sentència absolutòria i declarà les costes d'ofici. Aquests dos joves, juntament amb l'alcalde de Felanitx, Pere Oliver Domenge, han estat segurament els màximament perseguits en ocasió dels fets revolucionaris, amb l'intent dels perseguidors de venjar el seu ferm catalanisme. Per Catalunya i Mallorca, avant!

— El Foment de Turisme informa que durant el mes de gener passat han visitat Mallorca 3.887 turistes, la qual xifra demostra un formidable descens, tenint en compte que el mes de gener es caracteritzava sempre per un major increment de turistes que venien a fruir la florida de les illes. Anglaterra ha donat el contingent més alt de visitants.

ESTRANGER

EL PROBLEMA DEL DIA

El conflicte entre Itàlia i Abissínia

Les recents disposicions militars del govern feixista han fet creure als medis diplomàtics que Itàlia estava disposada a intervenir a Abissínia per tal d'arranjar les diferències entre els dos països. Per ara i tant l'acció italiana s'ha limitat a preparatius que tampoc no han tingut la importància que les primeres informacions deixaven presentir. Trenta mil homes al sud d'Itàlia, 30 avions a Eritrea, sota el comandament de Balbo. Es parla igualment de 50.000 a 80.000 homes, concentrats a la frontera de la Somàlia italiana.

Què discuteixen els dos països? ¿Quines diferències han de liquidar? El 29 de gener d'enguany un grup de soldats etiòpics va atacar un grup de soldats italians a Afdub, al sud d'Ualual. Van morir cinc soldats indígenes i sis més van quedar ferits. El govern italià protesta i l'etiòpic li respon que el conflicte ha estat provocat pels italians. Es tracta d'un d'aquells conflictes en què es impossible saber exactament qui té raó, per la pèssima delimitació de fronteres. Però sota el conflicte hi ha una finalitat concreta: els conflictes es produeixen entorn de ponts d'aigua que tenen una gran importància per a l'ocupació normal d'aquestes contrades, pròpies per a la cria, i que són comandades per una línia de pous que van de l'est de Farsan a Verdair. Segons explica el corresponsal del "Daily Telegraph" a Addis-Abeba el qui posseeix aquesta línia de pous és l'home del país.

Però hi ha més. Itàlia té, al costat d'Abissínia, dues colònies: Eritrea i la Somàlia. L'any 1925 el ras de Taffari, qui emperador, va signar a Roma un tractat d'amistat i d'arbitratge, i dos prínceps de la casa de Savoia, el duc dels Abbruzos i el príncep d'Udine visitaren la cort del Negus. Malgrat aquestes proves d'amistat, les relacions entre els dos països no milloren. De fet, es trenquen les relacions econòmiques entre les colònies italianes i Abissínia, i es refusen les concessions als italians.

Encara més: Abissínia és l'únic Estat independent d'Africa. Per aquest fet ha estat vingut un símbol de religament de tots els nacionalismes africans que volgueren eliminar la influència europea.

Hom pot preveure el xoc que suposa aquest estat d'esperit i el feixisme imperialista al qual Mussolini ha donat com a objectiu una missió africana. No és dubtós que el poder central, a Etiopia, no arriba als confins del regne, i que, per tant, l'anarquia pot provocar incidents amb les colònies veines. Però no és menys cert que Itàlia vol aprofitar aquests incidents amb una finalitat de predomini. Estem acostumats a veure en Mussolini un home hàbil. Potser ara ens aparèixerà clar el per què el govern de Somàlia fou confiat a Balbo, a la tornada d'un vol a Amèrica que tingué un èxit esclatant, càrrec que llavors hom creguè dictat per una gelosia del Duce.

Mussolini, però, s'adona de les dificultats que pressuposa una acció imperialista en aquell territori. Anglaterra hi té grans interessos, i Aden és molt prop. Els francesos, per la seva part, hi tenen la Somàlia francesa, "debouché" importantíssim d'Abissínia. Res d'aquests interessos hi ha el Japó que, sense cap zona d'influència, no és menys cert que ha començat la conquista dels mercats abissinis.

Els conflictes d'Abissínia, en resum, amaguen àmplies ambicions imperialistes. Potser l'única manera que no prosperin certes ambicions és que el balanceio d'aquests interessos actuï en bé de la pau.

Demà, Alemanya lliurarà la seva resposta a les ofertes franco-angleses

L'informe de Laval sobre les converses de Londres

París, 13. — Segons informes de bon origen arribats a aquesta capital, es confirma que la nota del Govern alemany sobre els acords de Londres serà lliurada demà a les ambaixades de França i Anglaterra a Berlín.

Fins ara no es té més que una informació molt escassa sobre el sentit del document, el qual, segons sembla, correspon en grans línies a la que deixaren entreveure diverses notícies de premsa.

En vigílies de la presentació d'aquesta nota, pot afirmar-se en resum que el Reich accepta entaular negociacions les bases de les quals foren decidides pels ministres francesos i anglesos, però és de preveure, no obstant, que el document confirmarà les expressions d'aquests dies, o sia que el Govern de Berlín es mostrarà favorable en principi al conveni aeri; un xic reticent cant al pacte relatiu a la independència d'Austria, i refractari al conveni del pacte oriental.

Sembla també, per altra part, que redactada en termes generals, aquesta nota, més que expressar les objeccions d'Alemanya, es limitarà a deixar-les entreveure, i sollicitarà ampliacions i detalls sobre el conjunt dels acords.

Es creu generalment que d'ací a finals de setmana podrà ésser publicada la nota alemanya, igual que ho fou la declaració franco-anglesa, base de la negociació que entrarà en la seva fase inicial.

París, 13. — Davant la Comissió d'Afers Estrangers ha fet una breu exposició sobre les converses de Londres el senyor Laval, el qual comentà la declaració franco-anglesa, en el sentit que ho fèu el senyor Flandin a la Cambra.

El senyor Laval ha reservat per a una audiència ulterior donar explicacions més completes per no ésser ara possible entrar en detalls, donat l'estat en què es troben les converses.

A diverses preguntes que li foren els membres de la comissió el senyor Laval contestà posant de relieu el valor d la declaració franco-anglesa, que està d'acord amb la política de França, perquè traça les condicions que són acceptables per a la dignitat de totes les potències, en què podria adoptar-se un pla d'organització general de la seguretat d'Europa. — Fabra.

Disposicions per la reglamentació del Sarre

Sarrebruck, 13. — Contràriament a les informacions que anunciàvem que les duanes franceses tancarien la frontera francesa el dia 15 del corrent, les decisions preses per la direcció de Duanes del Sarre permet afirmar que la Duana francesa funcionarà a la frontera franco-sarrense solament fins al dia 18 d'aquest mes.

El comissari del Reich al Sarre ha anunciat que quan s'implanti la nova administració alemanya seran mantinguts en llurs llocs o reposats en aquests tots els funcionaris, empleats i obrers alemanys de l'administració de les mines territorials. Aquest matí han estat conferenciant el director de les dites mines amb el que haurà d'ocupar el dit càrrec en la futura administració alemanya.

Londres, 13. — Al Foreign Office han manifestat que desitjós d'obsequiar els destacaments anglès i italià que han romàs al Sarre durant el plebiscit, el Govern francès els ha invitat a visitar Reims i París abans de tornar a llurs respectius països.

Una línia aèria Londres - Río Janeiro

Londres, 13. — Estan molt avançats els estudis per a l'establiment d'una línia aèria Londres-Río Janeiro, via Lisboa, per al transport de passatge i correspondencia, i hom creu que aviat serà portat a la pràctica aquest projecte, a base d'avions de grans dimensions.

Mèxic vol reformar les lleis postals

Mèxic, 13. — Als cercles d'aquesta capital s'assegura que el Govern té el propòsit de reformar les lleis postals, a l'efecte d'impedir la circulació d'aquells impresos que no responguin a un positiu interès social.

Una conseqüència d'aquestes mesures serà que els impresos estrangers seran tornats a la seva procedència i els editats a Mèxic seran confiscats per les autoritats. — Fabra.

Els Jocs Olímpics de 1940

Sembla que Itàlia consentirà que es facin al Japó

Roma, 13. — Als cercles esportius s'afirma que Itàlia consentirà que es designi el Japó com a lloc dels Jocs Olímpics de 1940, solament en consideració al fet que en el dit any se celebrarà el 2.600 aniversari de la fundació de l'Imperi Japonès. Per altra part, Itàlia solament donaria la seva aquiescència a aquesta concessió, en el cas que el Congrés Olímpic d'Oslo assegurés la celebració de les Olimpíades de 1944 a Itàlia. — Fabra.

El dirigible "Macon"

(Ve de la primera plana)

Un dels tripulants desapareguts és el telegrafista, el qual s'ha llançat a mar des d'una altura de quaranta metres, mentre el dirigible anava caient. L'altre desaparegut és un cambrer que es trobava dintre de "Macon" quan ha tocat la superfície de la mar.

Segons els uns la pèrdua ha estat deguda a l'explosió produïda a la part de popa: en canvi diuen altres que el desastre és degut a la tempestat. No obstant, s'espera poder conèixer més tard les causes de la catástrofe.

El comandant de la flota ha telegrafiat que el "Macon" reposa en una profunditat de cinquanta braces, i que per ara no s'atreveix a emprendre el seu salvament.

Les pèrdues totals es calculen en quatre milions i mig de dòlars. — Fabra.

Una felicitació de Roosevelt pel salvament :: :: ::

Washington, 13. — El President senyor Roosevelt ha felicitat la Marina per la rapidesa amb què ha efectuat el salvament de la tripulació del dirigible "Macon".

Es fa observar que la destrucció del dit dirigible no variarà els projectes del doctor Eckener encaminats a establir aquest estiu un servei transatlàntic d'assaig.

El senyor Roosevelt ha manifestat que no hi ha raó per a anullar els acords concertats amb el doctor Eckener, i ha afegit que, malgrat l'accident del "Macon" i del fracàs que això representa, la navegació dels aparells més lleugers que l'aire no ha d'ésser descartada, i que serà interessant de seguir els resultats del Zeppelin en les línies comercials.

Parlant sobre la catàstrofe, el president ha anunciat que no sollicitarà del Congrés nous crèdits per a la construcció d'un nou aparell que substitueixi el destruït.

No obstant, ha afegit que els dirigibles ofereixen una gran utilitat des del punt de vista militar i que no seran totalment abandonats.

Impressió a Berlín

Berlín, 13. — Les informacions que publiquen els diaris sobre la catàstrofe ocorreguda al dirigible nord-americà "Macon" han impressionat molt l'opinió alemanya.

El mateix ha succeït entre els dirigibles de la Societat Zeppelin de Friedrichshafen, els quals es neguen a emetre cap judici sobre les causes que hagin pogut originar la catàstrofe.

Tornada dels vaixells de salvament :: :: :: :: :: ::

San Francisco, 13. — Han tornat a aquest port els vaixells que sortiren a prestar auxili al "Macon".

Immediatament s'han desembarcat els 81 supervivents de la tripulació de l'esmentat dirigible que havien estat recollits a bord dels vaixells.

Reclusió perpètua al representant de Krupp a Austria

Viena, 13. — L'industrial senyor Hamburger, membre del Consell d'administració de les fàbriques Krupp, de Berndorff, al qual s'acusava d'haver intentat subministrar armes als nacional-socialistes pel juliol de 1934, ha estat condemnat, per un consell de guerra, a reclusió perpètua.— Fabra.

Codos i Rossi ajornen la sortida

Istres, 13. — Els aviadors Codos i Rossi, que tenien el propòsit d'haver iniciat el vol aquest matí, per tal de tractar d'obtenir el récord de distància en línia recta, no han pogut fer-ho degut a què els informes meteorològics obtinguts no eren satisfactoris per a intentar la prova.

Mussolini rep el representant a Roma del govern d'Etiopia

Es creu que el conflicte serà arranjat amistosament

Declaracions de John Simon a la Càmbra dels Comuns

Roma, 13. — El senyor Mussolini ha rebut avui l'encarregat d'Afers d'Etiopia, que, segons sembla, ha exposat el punt de vista del seu Govern, amb respecte al conflicte sorgit entre els dos països.

Als cercles d'aquesta capital es creu que el dit conflicte serà solucionat amistosament, ja que Itàlia, malgrat els nous incidents que s'han produït, es limita a renovar les demandes que féu pel desembre últim, a conseqüència dels esdevinguts a Ual Ual.

L'esmentat Encarregat d'Afers ha reconegut que Etiòpia ha efectuat compres d'armaments, però insistint que solament obeeixen al desig de renovar els fusells de què disposava, per altres de sistema més modern.

Per altra part, als cercles autoritzats d'aquesta capital es manifesta un cert sentiment pel fet que en els moments en què s'està buscant una fórmula d'arranjament, els representants diplomàtics d'Abissínia hagit fet públic un comunicat del seu Govern en el qual es desmenteixen les afirmacions italianes relatives a l'incident esdevingut el 29 de gener últim. — Fabra.

Als cercles italians s'espera que les negociacions arribaran a un final amistós.

Anglaterra ha proposat a les dues parts litigants que romanguin en llurs posicions ocupades fins a l'actualitat, sense reforçar-les militarment fins que s'hagi arribat a un acord sobre la qüestió. — Fabra.

Les forces de les dues nacions :: :: :: :: :: ::

Aden, 13. — Es creu que l'única zona en perill en la qüestió italo-etiòpica, és a la frontera d'Abissínia i Somàlia, a la regió de Ual Ual, rica en aigua i productes alimentaris.

Als cercles d'aquesta capital es creu també que una guerra a Eritrea no és possible degut a l'escassesa d'aigua i aliments en aquella deserta zona. La falta d'aquests elements es notaria principalment a les muntanyes.

Actualment es troben a la Somàlia italiana quatre mil soldats colonials i trenta mil a Eritrea. Cas que es produissin nous incidents, aquests últims podrien dirigir-se a la Somàlia i serien substituïdes per tropes metropolitanes, ja que el clima a Eritrea és molt més benigne que a Somàlia.

Les forces abissínies arriben, segons el parer de persones assabentades, a la xifra de doscents mil soldats. Segons les informacions oficials britàniques, el Govern italià ha donat instruccions al ministre a Addis Abeba perquè entaulí negociacions amb el Govern etiòpic a fi d'arribar a un acord en la delimitació de la frontera que ha estat causa dels passats incidents.

Es fan pronòstics sobre el resultat de les dites negociacions, i no se sap fins ara si s'ha arribat a un acord definitiu. — Fabra.

Un comunicat del Govern etiòpic :: :: :: :: :: :: ::

París, 13. — "Le Matin" publica informacions del seu corresponsal a Roma, segons les quals el Govern d'Addis Abbeba ha comunicat al seu representant a la capital italiana que no essent Etiopia responsable de cap agressió, per no pertànyer-li els teritoris on han ocorregut els incidents, no està disposada a concedir indemnitzacions ni reparacions.

Unicament acceptaria l'arbitratge de la Societat de Nacions i la continuació dels treballs de delimitació de fronteres.

Declaracions de sir John Simon als Comuns :: :: ::

Londres, 13. — Contestant una pregunta a la Cambra dels Comuns, sir John Simon ha manifestat que en una visita feta per l'ambaixador d'Anglaterra a Roma al secretari d'Afers Estrangers de l'esmentat país, aquest l'assabentà que Itàlia ha mobilitzat amb motiu dels incidents d'Etiopia, i com a mesura de precaució, uns set mil homes.

Ha afegit que, segons informes rebuts pel Govern britànic, les tropes italianes no han realitzat cap avance en la línia que ocupen des de fa temps a la regió on s'ha produït el conflicte, i ha afegit que s'han donat instruccions al ministre anglès a Addis Abbeba perquè collabori en les negociacions que s'han emprès per tal de resoldre el conflicte.

Contestant a un altre diputat, el ministre d'Afers Estrangers ha manifestat que en la qüestió plantejada entre Itàlia i Etiopia Anglaterra només desitja mantenir les bones relacions que sosté amb tots dos països, donant tota mena de facilitats per a arribar a una amistosa solució del conflicte.

Comentaris anglesos

Londres, 13. — Gairebé tots els periòdics s'ocupen dels incidents italo-etiòpics, per bé que sense dedicar molts comentaris a les notícies que es reben sobre el desenrotllament del conflicte.

El "Manchester Guardian" diu que ha d'intervenir-hi la Societat de Nacions, i que les tropes italianes haurien de retirar-se de la regió on s'han produït els incidents, per tal d'evitar una possible agravació del conflicte.

La premsa francesa

París, 13. — Tots els periòdics s'ocupen del conflicte sorgit entre Itàlia i Etiopia, i expressen l'esperança que podrà evitar-se una intervenció armada.

El "Figaro" exposa la creença que la mobilització de dues divisions italianes podria obeir només al desig del senyor Mussolini de negociar sobre un peu d'igualtat, i es lamenta que les negociacions previstes quan es produí el primer incident no hagin començat encara.

Per la seva part, el "Journal" diu que aquest és un nou afer d'importància que se li presenta a la Societat de Nacions, les decisions de la qual hauran d'ésser molt meditades si no es vol que resultin ineficaces.

Per la seva part "Le Populaire" creu indispensable que en l'afer intervingui la Societat de Nacions, per tal d'evitar que puguí intentar-se establir un protectorat a l'Abissínia.

Continua el terrorisme a Cuba

L'Havana, 13. — Continuen els atemptats terroristes a tota l'illa. A l'estació de Palma Soriano ha esclatat una bomba que ha incendiat els dipòsits de mercaderies.

També ha esclatat una bomba al domicili particular del tinent de policia Rafael Campos.

Les autoritats han obert una enquesta per a esbrinar el que hi hagi de cert en les acusacions formulades per agents secrets, afirmant que un centenar de terroristes han participat recentment en una sèrie de robatoris per tal de proporcionar-se els fons necessaris per a la compra d'armes, avions i gasos asfixiants als Estats Units, per a fomentar la revolució a Cuba.

Durant una collisió amb la policia, ha resultat mort el secretari del Front revolucionari. — Fabra.

Rebels morts a Mèxic

Mèxic, 13. — Les forces de la Defensa Nacional han sostingut un tiroteig amb un grup de rebels, als voltants de Villa Hormera. Quatre rebels han resultat morts i els altres han fugit.

✝

PRIMER ANIVERSARI DE LA MORT DE

En Ricard de Valero Lozano

METGE

ocorreguda el dia 13 de febrer de 1934

després d'haver rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva afligida família agraïrà l'assistència a les misses que, ajudant Déu, se celebraran demà, divendres, dia 15 del corrent, de deu a onze, a l'Església de la Mare de Déu de l'Ajuda (PP. Caputxins), Baix de Sant Pere, 18.

Viatges La Publicitat

"VIATGES LA PUBLICITAT" organitza el seu primer Viatge d'Orientació Econòmica

Excursió collectiva a París, Londres i Brusselles

sota la direcció de l'ilustre economista **Josep A. Vandellós**

DEL 23 DE FEBRER AL 6 DE MARÇ

"VIATGES LA PUBLICITAT" en organitzar el seu primer viatge ha tingut en compte, fidel al seu programa, de procurar-li els màxims alliciens que facin d'ell una excursió plena de l'interès que les qüestions econòmiques desvetllen en els moments actuals en què l'economia sembla redreçar-se contra tots els imponderables que pesen damunt seu. Així s'ha dirigit a **Josep A. Vandellós**, per tal que volgués acceptar la direcció d'aquest viatge, els punts principals del qual seran:

A París: Primer. Visita de la més gran organització automobilística francesa.

Segon. Visita detalladíssima de l'Aeròdrom de Le Bourget.

A Londres: Primer. Visita de la Fira d'Indústries Britàniques.

Segon. Visita completa a la City (barri bancari de Londres) i de l'Stock Exchange (Borsa de Londres)

Tercer. Visita en vapor del port de Londres, en tota la seva integritat.

A Brusselles: Primer. Visita de les obres de l'Exposició Internacional, que s'inaugurarà el mes d'abril vinent.

Segon. Visita d'una modèlica Granja Agrícola, dels voltants de Brusselles.

Tercer. Visita en autocar d'uns Alts Forns de la regió metallúrgica belga.

✱ Totes les esmentades visites d'orientació econòmica seran fetes sota el guiatge de Josep A. Vandellós, el qual les farà precedir o seguir d'unes converses que versaran sobre el tema de la visita.

✱ "VIATGES LA PUBLICITAT" facilitarà als membres de l'expedició una llista completa dels esdeveniments artístics, teatrals, musicals, esportius, etc., etc., que tinguin lloc durant l'estada dels expedicionaris a París, Londres i Brusselles, com així mateix un resum d'idees de les excursions que hom pot realitzar, per tal que els nostres amics aprofitin el sojorn, segons les preferències respectives, en els dies que els deixin lliures les tasques fonamentals de l'excursió.

✱ Serà organitzat un servei postal esperial per tal que, pels mitjans més ràpids, els membres de l'excursió rebin diàriament LA PUBLICITAT al lloc on es trobin.

Preu de l'excursió, tot comprès (excepte les begudes en trens i hotels): Viatge en segona classe (primera Catalunya) i vagó-llit en els trajectes de nit, Ptes. **1.570** per persona.

Suplement per viatge en primera classe i vagó-llit, pesetes 195 per persona

Disminució per viatge en segona classe, sense llit, pesetes 240 per persona.

Per a tota mena d'informes que necessiteu, dirigiu-vos al "Bureau" de Turisme "VIATGES LA PUBLICITAT", Corts Catalanes, 589, principal. Telèfon 11430.

Solliciteu informes per escrit al Consultori de "VIATGES LA PUBLICITAT".

El Jurat del procés Hauptmann és retirat a deliberar

Al cap de quatre hores continuaven reunits

Flemington, 13. — Des que es reuniren els membres del jurat per deliberar sobre el procés Hauptmann, han trascorregut ja cinc hores, la qual cosa sembla indicar que no hi ha una perspectiva immediata d'acord sobre el veredicte.

Els reunits són vuit homes i quatre dones.

En el resum del procés, el jutge, senyor Tranchard, dirigint-se al Jurat, digué especialment:

Observareu que la declaració del doctor Condon està corroborada, en gran part, per nombrosos testimonis, el crèdit dels quals és incontestable.

Respecte al diner procedent del rescat, descobert en poder de Hauptmann, el jutge digué:

Creieu que aquest diner li fou deixat per Fisch; creieu que el diner li fou donat en la caixa de sabates que romangué en un basar diversos mesos, sense que ningú, menys l'acusat, la veiés.

Respecte a l'escala el jutge declarà:

Les declaracions prestades no us convencerán que almenys una part de la fusta amb què l'escala fou construïda, procedia del pis del graner d'Hauptmann.

El senyor Tranchard acabà dient:

Si trobeu que la mort fou produïda per l'acusat en perpetrar el robatori, és la mort en primer grau, àdhuc si es tracta d'una mort involuntària.

Si teniu dubtes raonables que la mort s'ha comès en perpetrar un robatori, s'ha d'absoldre l'acusat.

Si trobeu que l'acusat és culpable d'assassinat en primar grau, podeu, si ho jutgeu convenient, recomanar la presó perpètua.

Nombrosos periodistes interpreten aquest resum com un reconeixement de la culpabilitat de l'acusat. — Fabra.

Flemington, 13. — Els membres que componen el Jurat en el procés Hauptmann s'han retirat a deliberar a les 11'15. S'ignora si la sentència podrà ésser coneguda aquesta nit.

Després de portar quatre hores de deliberació, els membres del Jurat que han de fallar sobre el procés Hauptmann, han demanat que els fos facilitada una lupa, per tal d'utilitzar-la en l'examen de certes peces de convicció. — Fabra.

Alemanya i el pacte de seguretat

Abans que el Reich s'hagi decidit a donar la resposta a les ofertes franco-angleses hom coneix, si fa no fa, per les precisions de la premsa oficial, la contesta del govern nazi. Alemanya es declararà, en principi, favorable a la negociació projectada però formularà reserves, intentant dissociar els elements que, en l'esperit dels interlocutors de Londres, formen un tot.

Referent a la convenció aèria, el Reich està disposat a subscriure'l. El seu interès és evident. En efecte, aquesta convenció implica que disposarà d'una aviació militar que el Tractat de Versalles li prohibeix, i per conseqüent el seu rearmament en aquest punt seria legitimat "ipso facto" abans que tota convenció general d'armaments.

La supressió eventual de la part V.ª del Tractat de Versalles suscita, per la seva banda, una reclamació alemanya quant a l'existència de la zona renana desmilitaritzada. Aquesta desmilitarització, com hom sap, no figura pas en la part V.ª sinó en els articles 42, 43 i 44, en la part III. Deuria subsistir, doncs. Però Alemanya entén que ha de desaparèixer.

El govern de Berlín sent, per altra part, una viva repugnància a subscriure el pacte de garantia de la independència austríaca, car seria per a ell la renúncia definitiva a l'Anschluss i vol reservar l'esdevenidor. Sense oposar un refús formal, demanarà què s'entén per salvaguarda de la independència austríaca. ¿Hauríen d'intervenir les potències garanticdores si un plebiscit espontani es pronunciés a favor de l'unció a Alemanya o bé si Austria crides els Habsburg? Aquesta darrera qüestió és particularment insidiosa perquè la Petita Entesa no acceptaria el Pacte si no s'hi formulés l'exclusió dels Habsburg.

Quant al Pacte de l'Est, Alemanya disposa d'un excellent mitjà per fer-la fracassar, sense incórrer, aparentment, en cap responsabilitat: subordinar la seva adhesió a la d'Anglaterra. Els anglesos serien invitats a garantir l'Estatut del Vistula i eventualment la integritat territorial de la U. R. S. S., com han garantit l'Estatut renà. Es segueix que mai no consentiran a aquesta extensió de llurs obligacions territorials.

Per fi, Itàlia demana que s'especifiquin els seus drets. En cas d'agressió, Itàlia hauria d'ajudar França, Anglaterra o Alemanya. Però no s'especifica que Anglaterra l'ajudaria a ella en cas d'agressió.

Heus aci la posició actual d'algunes potències en les negociacions que es porten a cap. Caldran alguns dies per obtenir més precisions.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.ª

Les d'esports, a Barbarà, 11

TEATRE

Escenaris

Recorden que hi ha anunciades per a demà dues estrenes d'interès: la de la comèdia "Necessitém senyoreta', de Carles Soldevila, al Poliorama, i la de la sarsuela *Fray Jerónimo*, de Víctor Mora i mestres Rosselló i Martínez Valls, al Nou.

★ *Oro y Marfil* continua donant molt bones entrades al Romea. L'empresa calcula que fins ara han vist aquesta comèdia a l'esmentat teatre unes cent trenta-cinc mil persones, que no és dir poc Per a quan *Oro y Marfil* afluixi, la companyia Herrero-Bardem té en cartera un sainet de l'Arniches: *Las doce en punto*. Però abans muntarà la comèdia *Veinte mil duros*, original dels senyors Navarro i Torrado, autors de *La pdpirusa*. I ja que del Romea parlem, no volem fer punt final a aquesta nota sense tributar un elogi a l'actriu Adela Calderón, que ha estat encarregada del paper d'Anita la milionària, de *Oro y Marfil*, durant uns dies de malaltia d'Antònia Herrero. Els aplaudiments que des de la nit de l'estrena de la comèdia dels senyors Quintero i Guillén ha sabut guanyar-se diàriament Adela Calderón amb la seva afortunada interpretació del tipus de "La pandereta", els ha vist augmentats, amb justícia, en substituir la primera figura de la companyia.

★ El mestre Penella ha estat autoritzat per a posar música a *La Malquerida* i transformar aquesta comèdia en sarsuela. En Gorgé l'estrenarà.

★ Aquesta tarda comencen al Barcelona les represes de les més conegudes creacions escèniques de l'Ortas, les quals aniran alternant al cartell amb la comèdia *Seriyiya*, que s'aguanta fresca com la primera nit. L'obra que serà reposada avui és *El niño de las coles* i a aquesta seguirà, dissabte, *El Juzgado se divierte*. Casimir Ortas pensa arribar així, amb públic, fins al dimarts de la setmana vinent, dia 19, data del seu comiat. Darrera d'ell vindrà al teatre de la Rambla de Catalunya la companyia Montiàn - Rosés; es presentarà el dia 20, a la tarda, amb el poema dramàtic *Santa Isabel de España*, de Mariano Tomàs.

★ La tiple Huertas s'ha acomiadat, segons es diu, del Còmic. La raó que se'n vagi és, sembla, el fet que no li hagi estat repartit cap paper d'importància en la nova revista *Mucho cuidado con Lola*, que es prepara en aquell teatre.

★ Va ésser molt comentat ahir, entre la gent que s'interessa pel teatre català, un article que sobre Carme Montoriol i Lluís Elies publicà el senyor G. Sànchez-Boxa en un diari del matí. Diu aquest senyor que Lluís Elies és, al teatre, la cosa nova, i Carme Montoriol, la cosa insòlita, i que si Lluís Elies ha triomfat és perquè el públic català desitja la novetat. En canvi, sempre segons el senyor Sànchez-Boxa, el públic català no està preparat per al que surt "de les línies corrents, del marc conegut, de les mides acostumades"; per això ha fracassat Carme Montoriol. Posat a opinar — i és ben lliure de fer-ho —, l'articulista afegeix que "després d'uns anys de teatre a la manera de l'Elies, el nostre públic s'entusiasmaria amb una obra de la Montoriol"; ara, per al senyor Sànchez-Boxa, és massa aviat. Amb aquestes opinions i deu cèntims, a qualsevol fileca li donaran al senyor Sànchez-Boxa un llonguet.

Mentre ressuscita l'opereta...

Neus i Emília Aliaga, estàn en atur forçós

El teatre líric s'està morint...
La sarsuela agonitza...

Fa temps — anys! — que escoltem aquesta cançó.

No és pas el públic qui la canta. La canten els artistes. La canten els mateixos compositors.

Sempre que es parla de la crisi del teatre, i particularment de la crisi del teatre líric espanyol, coincideixen artistes i músics a dir que els espectadors estan ja cansats d'*arrieros* i *labriegos*, de pantalons curts i de mocadors al cap, de *mozas del pueblo* i de *aldeanos*, que el baríton canti el seu amor sota un garrofer a la tiple i que el tenor còmic porti el *botijo* de la tiple còmica.

—Opereta! El públic vol opereta! — exclama tothom.

Treuen els "salvadors" el nas per damunt de les fronteres, i s'adonen que arreu del món l'opereta triomfa.

—Miren — diuen — moviment, ritme, alegria...

Aleshores, importen *Rose-Marie*.

Rose-Marie resulta un drama...

—Però si a París se n'han donat mil representacions! I a Londres vuit-centes. I a nova York s'ha aguantat deu mesos al cartell.

—Sí? Fixeu-vos com la fan. Fixeu-vos qui la fa.

¿Heu vist, ací, la cara de tristesa que tenen aquests xicots? ¿Heu vist el frac d'aquells senyors? ¿Heu vist els vestits d'aquelles senyores?

Tot això són consideracions preliminars.

Se'ns acudeixen en pensar amb les germanes Aliaga.

Hi ha, tant a Madrid com a Barcelona, un intent molt lloable, un esforç digne d'ésser encoratjat, de ressuscitar l'opereta.

Però Neus i Emília Aliaga resten a casa.

Es possible?

—Tal com ho veieu — ens han respost.

—Per què no us contracten?

—Ens troben cares.

—Una artista no té preu.

—No n'hauria de tenir, és cert. Però n'hi posen. Jo demano trenta-cinc duros diaris, perquè per vestir amb propietat i no haver de recórrer a la Caixa de Préstecs al cap de dos dies d'estar aturada, em cal aquest sou — ens confessa Emília.

—Jo, com que no penso utilitzar l'escenari per a aparador, tampoc no vull conformar-me, mentre pugui, a guanyar un sou de misèria — confessa Neus.

—Tres-centes pessetes em deu, encara, l'empresa Tal!

—Cent pessetes el metre, em costava la roba d'aquell vestit de *Una noche sola!*

Tenen raó!

Com que tenen raó, no treballen.

—Adoro el teatre! — exclama Neus Aliaga.

—El teatre m'encisa — crida Emília.

Però una i altra han d'acontentar-se prenent el sol al seu tercer pis del carrer d'Urgell.

El món és així. I el teatre.

Dues artistes d'opereta per excelència! Putser les dues millors!

Vint-i-tres anys l'una; vint, l'altra.

Boniques! Alegres!

Si un dia les dues germanes Aliaga es retiren, fastiguejades, del teatre, l'endemà, en parlar una vegada més de la crisi de l'art líric, escriuran els comentaristes:

—Es l'hora de l'opereta... Si poguéssim comptar amb les Aliaga! Quina llàstima!

J. T.

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA CASIMIR ORTAS
AVUI, DIJOUS. Tarda, a les 5'15: Reposició interessant de la comèdia de Capella i Luelo:
EL NIÑO DE LAS COLES
Nit, a les 10'15: L'èxitàs de Ramos de Castro i Carreño:
SEVIYIYA
Demà, divendres. Tarda: SEVIYIYA. Nit: 1.ª d'abonament organitzat per la Joventut Tradicionalista: EL NIÑO DE LAS COLES

COLISEU POMPEIA
COMPANYIA VILA - DAVÍ
AVUI. Tarda, a les 5. Teatre d'infanta. Darrera representació de
LES PERIPECIES D'EN BELLUGUET
Nit, a les 10'15:
LILI VOL VIURE
de Lluís Elies
Demà, divendres, popular. Butaques a 1 pta. Seients 1.er pis, 0'60. General, 0'50. LA PLAÇA DE SANT JOAN. Nit: LILI VOL VIURE. Molt aviat: QUINET I, REI DE XAUXA

TEATRE NOU
Grandiosa Companyia lírica
MARC REDONDO-ANTONI PALACIOS
AVUI, DIJOUS. No hi ha funció. Demà, divendres. Nit: Esdeveniment teatral. ESTRENA de l'obra lírica en tres actes, de Víctor Mora, i música dels mestres R. Martínez Valls i Pedro Rosselló:
FRAY GERONIMO
Principals intèrprets: MARC REDONDO i VICENÇ SIMON
C. Guinet, E. Galindo, A. Palacios, C. Baena. Decorats nous de Rafel Garcia. Vestuari còpies de Paris Germans. Es despatxa als Centres de Localitats

TEATRE CÒMIC
GRAN COMPANYIA DE REVISTES
AVUI, DIJOUS. Tarda, a les 5'15, i nit, a les 10'15:
La revista de grandiós èxit
Los maridos de Lidia
Pepita Greco, Pepita Huertas, Sara Guasch, Antonio Murillo, V. Aparicio, Garrido, Beraza, etc. Els dansarins Roca Naya i Francis, i les 20 vicetiples. Demà tarda, no hi ha funció. Nit: LOS MARIDOS DE LIDIA

ROMEA
Telèfon 22026
A les 3'30 i a les 10'15
(Tarda, les butaques a 4 pessetes):
ORO Y MARFIL
rotund i definitiu èxit
Demà: ORO Y MARFIL. Diumenge, a les 3'30: darrera, irremissiblement, de MADRE ALEGRIA; a les 6 i 10'15: ORO Y MARFIL. En preparació: 20.000 DUROS, clamorós èxit de Navarro i Torrado, a Madrid

TEATRE NOVETATS
Gran companyia d'operetes modernes i revistes d'espectacle de la supervedette CELIA GAMEZ, en la qual figura el famós artista PIERRE CLAREL.
AVUI. Tarda, a les 5, i nit, 10'15: L'èxitàs
El baile del Savoy
Principals figures del repartiment: Celia Gámez, Pierre Clarel, Cándida Suárez, Cora Granier, Manuel Rusell, Juli Castrito, Joaquim Roca, Antonio Palominos. 10 boys, 10. 36 bailes vicetiples. Meravellosa presentació. Decorats de Castells. Vestuari Gaubert. Apoteosi de Theater Kuns Hermann G. Raufman (Berlín). Aparells elèctrics, mobles i altres del Teatre Victoria de Madrid, on s'estrena amb clamorós èxitàs
Demà, tarda i nit: EL BAILE DEL SAVOY, per Celia Gámez i Pierre Clarel. Meravellós espectacle d'alegria i bon gust, que veurà tot Barcelona. Despatx a Comptadoria

POLIORAMA
COMPANYIA CATALANA
AVUI. Tarda, a les 5'15. Comèdia per a infants: EL BE I EL MAL. Nit. Tertúlia Catalanista: EL FILL DEL SENYOR GOLD

La Música
Orquestra Pau Casals
EL FESTIVAL DEL DIUMENGE AL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

El vinent diumenge, a la tarda, inaugurarà els seus concerts, al Palau de la Música Catalana, l'Orquestra Pau Casals, amb un Festival extraordinari dedicat als músics catalans. Dintre el que permet les dimensions d'un programa, han estat invitats a col·laborar en aquesta festa alguns dels nostres més distingits compositors, si bé interessa fer constar que l'homenatge s'ontén tributat a tots aquells les obres dels quals han estat executades en diferents ocasions o ho seran a mesura que hi hagi possibilitat de verificar-ho.

Altament interessant resulta el programa combinat per a aquest festival, en el qual, al costat d'escollides produccions ja consagrades pel nostre públic, figuren importants novetats.

TEATRE VICTORIA
GRAN COMPANYIA LÍRICA
AVUI. Tarda, 4'30, i nit, a les 10: Grandioses funcions. Butaques platea, 2 ptes. EL NAUFRAGIO, UNA MUJER Y UN CANTAR, EL MAESTRO CAMPANONE. Nit, a les 10. Butaques a 2 pessetes. EL POBRE VALBUENA, UNA MUJER Y UN CANTAR
Demà: Grans funcions. Preus populars

TEATRE OLYMPIA
GRAN C.ª DE LLUÍS CALVO
Diumenge, dia 17
tarda i nit
Grandiosos esdeveniments lírics
DETALLS PER CARTELLS

Programes d'avui

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS D'AQUEST SIGNE ■

TEATRES

■ **Barcelona.** — Tarda: "El niño de las coles", Nit: "Seviyiya".
■ **Comic.** — Tarda i nit: "Los maridos de Lidia".
■ **Coliseu Pompeia.** — Tarda: "Les peripècies d'En Belluguet". Nit: "Lili vol viure".
Espanyol. — Tarda i nit: "Roda el món i torna al Born".
■ **Novetats.** — Tarda i nit: "El baile del Savoy".
■ **Principal Palace.** — "Las de los ojos en blanco".
■ **Poliorama.** — Tarda: "El bé i el mal". Nit: "El fill del senyor Gold".
■ **Victòria.** — Tarda i nit: "Una mujer y un cantar".
■ **Romea.** — Tarda i nit: "Oro y marfil".

CINEMES

■ **Actualitats.** — "El crucero amarillo", en espanyol, i Reportatges d'actualitat.
América. — "Viva la vida", "Volando hacia Río Janeiro" i "Sor Angèlica".
Arenes. — "Aprendiz de los marinos", "Amo a este hombre" i "Tres amores".
Astòria. — "Mas difícil todavía" i "Cleopatra", en anglès.
■ **Avinguda.** — "Mi mujer" i "Cleopatra", en espanyol. A tres tarda: "Academia de enamorados".
Barcelona. — "Hombres en blanco", "El fiscal vengador" i "El hijo del Carnaval".
Bohemia. — "Wonder Bar", "Tres amores", "La calentura del oro" i Catifa màgica.
Broadway. — "Atrapándolos como pueden", "Es hora de amarnos" i "Escándalos romanos".
Boheme. — "El fantasma negro", "Pez humano", "Héroes humanos" i "Por qué trabajar?".
Bosc. — "La heredera" i "Noches moscovitas".
i "Basta de mujeres".
Catalunya. — "El tango en Broadway".
■ **Capitol.** — "La Dolorosa".
Cèntric Cinema. — "Escaladores de las cumbres", "La novela de una noche" i "Paso a la juventud".
Corts. — "Qué semana!", "Un drama en autobús" i "El arrabal".
i "Lindos en la venganza".
■ **Coliseum.** — "Sinfonías del corazón".
Comtal. — "Los ex ricos", "Sagrario", en espanyol, i "Y ahora qué?".
Goya. — "El negocio ante todo", "Madison Square" i "Vendas Dabaneras".
Diana. — "Soy un forajido", "Vampiresas 1933" i "Quetentos cerveza".
Diorama. — "Siempreviva", "Los desafíos del trópico" i "La voz del peligro".
Entença. — "Tarzán y su compañera", "Carolina" i "Un par de tios".
■ **Espiai.** — "Compañeros de juerga", "Hombres del mañana" i "Noches moscovitas".
Excelsior. — "Noche en un gran hotel", "Amor y cuartillas", en espanyol, i "Hollywood conquistado".
■ **Fantasio.** — "Al llegar la primavera".
■ **Femina.** — "Señora casada necesita marido" i "Dos estrellas".
Foc Nou. — "Doña Francisquita", "Viva la vida" i "Volando hacia Río Janeiro".
Frégoli. — "Wonder Bar", "La casa de Rotschild", "Sola con su amor" i "Max Baer-Carnera".
Goya. — "Oro en la montaña", "Bendición" i "El hijo del Carnaval".
Iris. — "Mascarada", "Ana Wickers" i "Tarantula tràgica".
Intim. — "Honos de Tachuela", "Viudas habaneras" i "Madame Dubarry".
Kursaal. — "Hombres en blanco", "El rey de los Campos Elíseos" i "Lucha por besos".
Lauetana. — "Tarzán y su compañera", "Cine y cena" i "Greifer entre estafadores".
■ **Metropol.** — "La dama de las Camelias".
Miria. — "La hija del regimiento" (únicament tarda), "Los ex ricos" i "Y ahora, qué?".
Monumental. — "Adiós a las armas", "Rivales en Singapore", i "El negro que tenía el alma blanca", en espanyol.
Majestic. — "Noches moscovitas", "No soy ningún ángel" i "Hombres del mañana".
Marina. — "El misterioso señor X", "Mascarada", "Casa internacional" i "Popeye el marinero".
Ministral. — "King-Kong", "Amores en Hollywood" i "La princesa de las Czardas".
Mundial. — "Confiaba en ti" i "Cleopatra".
■ **Maryland.** — "El último vals de Chopin".
Nou. — "La casa de Rotschild", "El misterioso señor X" i "La ley del talión".
Núria. — "El rey de los Campos Elíseos", "Madame Dubarry" i "El último rodeo".
■ **Pathé Palace.** — "Noches de gran hotel", "Hollywood conquistado" i "Amor y cuartillas", en espanyol.
Pedro. — "Wonder Bar", "Tres amores", "La calentura del oro" i Catifa màgica.
Publi Cinema. — "Curiositats mundials" i Noticiari Fox.
■ **París.** — "Canción de cuna" i "Fácil de amar".
Principal. — "La heredera" i "Noches moscovitas".
■ **Rambles.** — "El beso de la muerte" i "El rey de los Campos Elíseos".
Recreu. — "El negro que tenía el alma blanca".
Royal. — "La dama del club nocturno", "Los desaparecidos" i "La buenaventura", en espanyol.
■ **Saló Victòria.** — "Falsa acusación" i "La princesa de las Czardas".
Select. — "El fantasmo azul", "El desaparecido", en espanyol, i "Hombres del mañana".
Smart. — "Cleopatra" i "Confiaba en ti".
■ **Splendid.** — "Un provinciano en París", "El hijo improvisado" i "Paz en la tierra".
Talia. — "La horda maldita", "Un paraíso del amor" i "Sola con su amor".
Tetuan. — "La dama del avión", "Siempreviva" i "Sor Angèlica".
Trianon. — "Wonder Bar", "La casa de Rotschild", "Sola con su amor" i "Max Baer-Carnera".
Triomf. — "El misterioso señor X", "Mascarada", "Casa internacional" i "Popeye el marinero".
■ **Tívoli.** — "Chu-Chin-Chow".
Urquinaona. — "María Luisa de Austria".
Verdi. — "El tigre del ring", "La senda del crimen" i "La máscara del otro".
Volga. — "El pacifista" (únicament tarda), "Elefantes silvestres", "Stingaree" i "El pequeño rey".
■ **Walkyria.** — "No soy ningún ángel", "El crucero Emden" i "Civismo".
Kilo. — "Más difícil todavía", "Adiós de buzo" i "La princesa de las Czardas".

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, the dansant.
Granja Royal. — Tes i sortida de teatres.
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, the dansant.

MUSIC-HALLS

Excelsior. — Varietats i Inesita Pena.
Apolo. — Varietats i Mercedes Fitt.
Sa-Ta-Clan. — Varietats i Emília Domingo.
i Celeste Grito.
Bombay. — Varietats i Mary Cantreras.

CINEMA ESPLAI
NOTICIARI FOX, DEMASIADAS MUJERES (revista en colors), COMPAÑEROS DE JUERGA, per Stan Laurel, Oliver Hardy i Charles Chase, HOMBRES DEL MAÑANA, un gran film de Frank Borzage, NOCHES MOSCOVITAS, per Annabella i Harry Baur

CINEMA

El cinema i la moda masculina

Diu que les noves modes venceran la crisi

Fins ara la influència del cinema pel que fa a les modes no s'estenia més enllà de la femenina. Eren solament les senyores, particularment les noies joves, que procuraven copiar el més exactament possible els vestits de les estrelles, i moltes modistes havien de veure dues i tres vegades un mateix film per fer-se ben bé cabal de com anava un vestit portat per Joan Crawford.

Ara la cosa s'ha complicat i ja no són les dones solament. Pel febrer de l'any passat, quan als Estats Units s'estrenà el magnífic film "Succei una nit", que ací hem vist al Fantasio aquesta temporada, una americana d'esport amb repunts i plecs a l'esquerra, que hi porta Clark Gablé, féu furor entre els estudiants, i els sastres tingueren feina per estona.

Al costat de Clark Gable, Adolphe Menjou, Philips Holmes, Robert Montgomery i Joel Mac Crea tenen una gran influència sobre la moda masculina, i Fred Astaire n'agafà ràpidament.

Tot això ho sabem per les ressenyes de la Convenció dels dibuixants de figurins masculins, celebrada recentment a Nova York, en la qual es parlà d'una renovació radical dels models i dels colors, especialment d'aquests, per treure el pessimisme de la gent i ajudar a vèncer la crisi. Així, el president, Emil L. Schwind, que també ha és de l'Associació Internacional de Dibuixants de Figurins, es presenta amb un vestit, camisa i corbata verds i sabates marro mat. Com a resultat de la discussió, s'acordà que per a la primavera es posarien de moda els vestits de diferents verds i que a l'estiu no hi hagués cap limitació de color. Es rebutjà enèrgicament tota influència londinenca, declarant que la moda masculina es crearia a Califòrnia, i s'aprovà la "bellows patch pocket", o sigui una butxaca de manxa aplicada exteriorment, fluixa i penjant, anomenada en alguns cercles "clock gobble pocket", literalment butxaca que engoleix rellotges de taula i allusió al seu creador Clark Gable.

Per la seva part, Morris Berman, de Califòrnia, parlà de l'èxit del "wrap around", que és una americana sense botons, que creua i se subjecta amb un cinyell.

Quant als vestits de nit, es decidí que el smocking ja no era una peça de vestir i que podia ésser de color marro o xampany, per bé que el pantalon seguís essent negre i amb plecs. No essent ja cosa de gran vestir, hi serà permès el coll girat. En els vestits de dia hi haurà menys muscleres, les solapes llengerament més amples i la cintura més baixa; les americanes seran amb dos botons, i els punys, així com el baix dels pantalons, una mica més estrets que ara. La cintura serà més baixa. En canvi, en els vestits de frac, en els quals es veurà molt el blau de nuia nit, la cintura serà alta i les cues més llargues.

I, segons els congressistes, tots aquests canvis contribuiran a vèncer la crisi econòmica.

Es allò que es diu, de més verdes en maduren, o com diuen els castellans, "donde menos se piensa salta la liebre", o alguna altra dita per l'estil.

METROPOL
Cada dia, tarda i nit: L'èxit veritat i contundent de la novella romàntica que reviu tota una època d'esplendor
LA DAMA DE LAS CAMELIAS
d'A. Dumas, fill; dirigida per F. Rivers, sota la supervisió d'Abel Gance
Exclusiva Jaume Costa

UNA GRAN PELICULA
Maria Galante

ACTUALIDADES
BANDA DE CATALUNYA 57 Tel. 17001
Noticiari Fox Mundial
El món en el qual vivim
Noticiari "Bavaria Films"
Entre dos rios
"El crucero amarillo" (1.ª etapa)

PRIMERS PLANS

El "New York Public Library" acaba de tirar una edició dedicada exclusivament a les novelles que major èxit han obtingut a la pantalla. Amb aquest motiu, el senyor Harry M. Leydenberg, ha adquirit els drets d'adaptació del film "The Little Minister".

✱ John Crowell ha encarregat el muntatge de "Willago Talle", que R. K. O. començarà a rodar pròximament. L'escenari d'aquesta pellicula està pres de la novella del mateix nom de Phil Stong.

✱ Randolph Scott ha estat contractat per a rodar un paper important en el film "Roberta", comèdia musical de Jerome Kent, que William Seiter dirigirà per a aquesta famosa firma. Recordem que les tres estrelles principals de "Roberta" són: Irene Dunne, Ginger Rogers i Fred Astaire.

✱ "Amor i alegria" és el títol de la nova pellicula que interpretaran els dos famosos astres còmics de la pantalla, Weeler i Woolsey, Thelma Todd, aquesta estrella femenina que interpreta un dels principals paperts, debutà amb un rol d'"extra" en el film Ràdio "Rio Rita".

Metro Goldwyn Mayer
PRESENTA
Myrna LOY i George BRENT
MADEMOISELLE DOCTOR
(LA RIVAL DE MATA-HARI)
DEMÀ, ESTRENA
URQUINAONA

Al llegar la Primavera
AVUI, DIJOUS, A LA NIT, ESTRENA AL
FANTASIO
Inspiradíssima glossa de la música i amors de Schubert.

CINEMA AMATEUR

LES SESSIONS DE FALL DEL QUART CONCURS CATALÀ DE CINEMA AMATEUR COMENÇARAN AVUI, DIJOUS

Reunit el Jurat que ha de classificar i fallar els films presentats al Quart Concurs Català de Cinema Amateur que organitza la Secció de Cinema del C. E. de C., fou acordat començar les sessions de fall avui, dijous. El programa confeccionat per a les sis sessions que seran necessàries per a projectar tots els films presentats, és el següent

Avui, dijous, 14 de febrer. — Vol de gavina; Visió Urgellenca; D'ucf d'allà; Barcelona; A Day Excursion; Tàrrega; Coktail de viatges; Vilanova; Sainte Croix et Berne.

Dijous, 21 de febrer. — Qui és Marlin?; Arquimedes; La tragèdia de Cordelles; El cavaller de la rosa; Maria Cinta; Ep! jo també vull ésser un fugitiu.

Dijous, 28 de febrer. — Romeria del Rocío; Mallorca; Toledo; Sant Medir; Mirabet; Santa Creu d'Olorde; Visita a Aranjuez.

Dijous, 7 de març. — El Muro de la Muerte; La fabricació del carbur de calç; Apunts del moviment; Bric-a-Brac; Reportatge de la ciutat; Danses i Festes; Les bèsties del Parc; Avia.

Dijous, 14 de març. — Carrel; Estampes del blat; Mare Nostrum; Cruer Sud-atlàntic; Caça del conill amb fura; De Barcelona a Port de la Selva (colors).

Dijous, 21 de març. — L'aprenent de bruixot; Poema homeopàtic; Ombres; Un desfi de segona mà; L'home important; Sisif; Dia i Nit; La bicicleta; Cinemal; Pluja.

Notes. — Les sessions tindran lloc a les deu de la nit, a l'estatge social, carrer de l'Arcadis, 1n, principal.

L'ordre de projecció dels films compresos a cada sessió serà determinat per sorteig.

Tota alteració d'aquest programa serà anunciada al taulier del C. E. de C. i a la premsa.

Es fa avinent als senyors concursants que de no portar els discos fonogràfics el dia de la projecció els films seran projectats sense cap mena d'acompanyament.

Les invitacions per assistir a aquestes sessions són gratuïtes i cal demanar-les al Centre Excursionista de Catalunya o a les cases de venda d'articles de cinema i fotografia.

Mes d'abril. — Sessió pública en un cinema que oportunament s'anunciarà d'una selecció dels films premiats al Concurs.

PAUL MUNI
¿Qué hay Nellie?
és un film de Periodisme
PROXIMA ESTRENA
MARYLAND

UNA GRAN ESTRELLA
Ketti Gallian

cine Paris
El programa més atractiu de Barcelona
Tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'15
Revistes Pathé i Fémina. Adolphe Menjou i Geneviève Tobin en
FACIL DE AMAR
MICKEY EN EL CAMPO, Triomf de Dorothea Wieck en la formidable comèdia de G. M. Martínez Sierra
CANCION DE CUNA
en espanyol
Diumenge. Tarda, 6. El difunt Vitaco. La superrevista EL CRIMEN DEL VANITIES, per Victor Mac Laglen i Jack Oakie

fantasio
AVUI tarda, a les 4: Darreres projeccions de l'interessant film
EL GAVILAN
per Charles Boyer. Nit, a les 10: Estrena PATHE JOURNAL, REVISTA FEMIKA, ROMANZA RUSA, per Imperio Argentina
Al llegar la Primavera
per Yane Baxter i Richard Tambor, música de l'immortal F. Schubert

SALÓ VICTORIA
Valencia, 290 - 291 :: Telèfon 72590
AVUI, DIJOUS. Tarda, 4'45, i nit, 9'30
FALSA ACUSACION
comèdia dramàtica (versió anglesa), interpretada per Richard Talmadge i Jacqueline Wells, i
LA PRINCESA DE LA CZARDA
Grandiosa superopereta (versió alemanya), música de Kalman. Magna aparició dels eminents artistes Marta Eggerth, Hans Sothekker, Paul Kemp i Paul Horbiger

SALONS CINAES
TEATRE TIVOLI
A tarda i 10 nit: "Chu-Chin-Chow", amb Mae Wiese. Documentals
FEMINA
A tarda i 10 nit: "Dos gandrecs", Will Rogers; "Señora casada necessita marido", en espanyol, Caterina Barcena
CAPITOL
A tarda i 10 nit: "La Dolorosa", del gran seriós. Una pellicula fermanyol lírica
CATALUNYA
A tarda i 9'15 nit: "Basta de mujeres", Víctor Mac Laglen; "El tango en Broadway", en espanyol, Carlos Gardel
ACTUALITATS
Continua de 3 tarda i una matinada. Noticiaris, Reportatges Fox i "El crucero amarillo", comentada en espanyol
PATHE PALACE
Continua i tarda: "Hollywood conquistado", "Sueño de gran hotel", Amor y cuartillas", en espanyol. Documental
EXCELSIOR
A tarda i 9'30 nit: "Noche de gran hotel" (únicament tarda), "Hollywood conquistado", en espanyol; "Amor y cuartillas", en espanyol. Documental

CINEMA RAMBLAS
Rambla del Centre, 38 - Telèfon 18072
AVUI: NATURAL, COMICA i DIBUIXOS
EL BESO DE LA MUERTE
EL REY DE LOS CAMPOS ELISEOS
magnífics superconcèdia per Buster Keaton
Sessió contínua

CARLOS GARDEL en El Tango en Broadway HOY CATALUÑA

COLISEUM

AVUI. Tarda, a les 4. Nit, a les 10: HIELO (còmica), REVISTA PARAMOUNT, TORERO DE OCASION (dibuixos) i

Sinfonías del corazón

per Claudette Colbert i Ricardo Cortez (Són films Paramount)

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 6 — Telefon 21906

Tandes continuades: 3'30, 5'30 i 7'30. Nit, 10

LA MADRASTRA (dibuixos)

NOTICIARI "BAVARIA FILMS"

EL ULTIMO VALS DE CHOPIN

Director: Géza Von Bolvary

Butlletí: 2'20, 5 les 7'30; 1'65

METROPOL

Lloria, 115 . Telefon 81222

AVUI. Tarda, a les 4 i nit, a les 10: El gran èxitos

LA DAMA DE LAS CAMELIAS

La "Dama de las Camelias" comença la seva projecció a les 4'20 i 6'40 de la tarda, i 10'20 de la nit

Avui dijous, 14 febrer tarda i nit

LA DOLOROSA

del mestre SERRANO al CAPITOL CINEMA

Una pellicula formament ibèrica

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 . Telefon 30018

Avui grandios programa

UN PROVINCIANO EN PARIS

ideal comèdia per George Colin i Tony d'Algy

EL HIJO IMPROVISADO

en espanyol, colossal film Paramount, per Fernand Gravet i Florelle

DIBUIXOS SONORS

Estrena de la superproducció Fox en espanyol

PAZ EN LA TIERRA

per Madeleine Carroll, Franchot Tone i Raul Roulien

CINEMA WALKYRIA

AVUI: Gran programa

NO SOY NINGUN ANGEL

en espanyol, per Mae West

EL CRUCERO EMDEN

una epopeia naval

CIVISMO

en espanyol, per Charles Bickford

NOTICIARI I DIBUIXOS

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

El mercat d'operacions a termini en les sessions que celebrà ahir mantingué la tònica de feixugor que predominà en la jornada precedent. La indecisió entre la contractació fou la nota més remarcable de la jornada, i donà mostres de gran desconfiança davant el tomb que ha fet aquest cercle operador.

Alguns valors aconseguiren recobrar la baixa soferta anteriorment, però la major part d'ells, en particular els més operats, no aconsegueixen reeixir, i, per ara, no assenyalen pas una orientació satisfactòria. Després de la tanca de Borsa, la depressió es féu sentir de nou, i algunes accions perderen entorn d'un quart d'enter.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

BORSA

Valors	Dia 13	Diferència tanca ant.
Nords	54'30	+ 0'15
Alacants	41'50	+ 0'10
Ford	213'00	+ 0'00
Chades	276'00	+ 5'00
Petrolis	5'10	—
Sueres	31'00	— 0'20
Colonial	46'50	— 0'50
Mines Rif	54'00	—
Algfies	175'25	+ 0'50
Filipines	332'00	+ 4'00
Tramvies o.	51'25	+ 0'50
Tramvies p.	49'25	+ 0'50
Andalusos	—	—
Explosius	—	—
Astand	—	—
Felgueres	—	—
Plates	—	—

BORSA

Valors	Dia 13	Diferència tanca ant.
Nords	54'20	+ 0'05
Alacants	41'40	+ 0'10
Ford	210'50	+ 10'00
Chades	277'00	+ 1'00
Petrolis	—	—
Sueres	31'00	+ 0'35
Colonial	46'25	— 0'10
Mines Rif	—	—
Algfies	—	—
Filipines	331'00	+ 4'00
Tramvies o.	51'50	+ 1'25
Tramvies p.	—	—
Andalusos	42'75	+ 0'50
Explosius	106'00	+ 0'50
Astand	65'00	—
Felgueres	35'75	+ 0'25
Plates	16'25	— 0'10

BORSA AL COMPTAT

Amb tot i veure's un xic més operats els Deutes de l'Estat, en general donen mostres de lleugera fixugor, amb pèrdues entorn d'un vuité d'enter. Les Obligacions Tresoreria Generalitat, invariades, a cent enters. Els valors Municipals, força efectius en la contractació, assenyalen tendència sostinguda. Més actives que en dies precedents, les Diputacions veuen afermar alguns canvis, com les 4 i mig per 100 (9.000.000), 82'25 (+0'75); sèrie B, 75'00 (+0'50), i 6 per 100, 97'00 (+1'00). Les cèdules, amb regular contractació, repeteixen nivells anteriors.

El rotile carriler reacciona lleugerament a la feixugor de què donà mostres en la jornada precedent, i aconsegueix alguns avanços entorn de mig enter, i de més importància: les Nords segona sèrie, 57'00 (+1'00); Especials Nord, 90'75 (+1'00), i Alacants sèrie D, 57'00 (+1'00). Els valors de tramvies i navilers no assenyalen variació remarcable.

El grup d'indústries diverses tampoc no presenta cap particularitat remarcable; amb regular activitat, la major part d'emissions es limiten a mantenir nivells precedents. Les accions, en extrem inoperades, queden a canvis sostinguts.

BORSA DE PARIS

La tònica desplegada pel mercat parisenc en la darrera jornada, no assenyala cap orientació determinada. Amb regular contractació, els diversos sectors mantingueren nivells precedents, i només el d'efectes públics presentà lleugera disposició favorable.

	Dia 13	Precedent
Renda francesa 3 %	8135	8130
" 1917 allib. 4 %	8735	8710
" 1918 4 %	8640	8630
" 1920 4 %	11750	11735
" a. 4 1/2 %	9130	9120
Crèdit Lionès	1760	1760
Banc de França	10400	10400
Río Tinto	1060	1060
Royal Dutch	14000	14250
Canal de Suez	17945	17900
Kuhlmans	520	525
Wagons-lits	65	65
M. S. A. 1ª. sèrie	510	520
Nord primera sèrie		
G. I. Marroc 1019 5 %	850	856
Barcelona T. 5 1/2 %	000	900
Filipines	3485	3480

Anuncis Mercantils

COMPANYIA D'INDUSTRIES AGRICOLES, S. A.

Es convoca els senyors accionistes a la Junta General extraordinària que tindrà lloc el dia 24 de febrer vinent, a les deu del matí al domicili social, carrer Fusina, núm. 9., per tal de tractar de l'augment del capital social.

Segons preveu l'article 21, per a poder assistir a la Junta els senyors accionistes hauran de dipositar els seus títols o resguards amb sis dies d'anticipació, a la Caixa de la Companyia, a Barcelona; al Banc Espanyol de Crèdit, de Madrid; al Banc Hispano Americà, o al Banc Espanyol de Crèdit, de Saragossa; al Banc Guipúscoà, de Sant Sebastià; o a "La Vasconia", de Pamplona. I els serà lliurada la corresponent targeta d'admissió nominativa personal.

Barcelona, 30 gener de 1935. El Vice-president del Consell d'Administració,

Josep Garí Gimeno

Anuncis oficials

AGÈNCIA MARÍTIMA WITTY, S. A.

Per acord del Consell d'Administració d'aquesta Societat, i en compliment dels articles 16 i 17 dels Estatuts, es convoca els senyors Accionistes a la Junta General Ordinària anual, que se celebrarà al domicili social, plaça Manuel Azaña, 5, el dimecres dia 6 de març de 1935, a les quatre de la tarda.

Els posseidors de 10 a més accions de la Societat podran dipositar-les conforme estableix l'article 18 dels Estatuts i recollir la corresponent papereta d'entrada a la Junta, fins el dia 23 de febrer, dissabte, de deu a dotze del matí.

Barcelona, 14 febrer de 1935. El director gerent,

F. Artur Witty

Mercat de Llotja

Poc concorreguda fou la sessió d'ahir d'aquest mercat, i la compra-venda va seguint, per ara, el curs d'altres dies, és a dir, només es porta a terme el més precís per les necessitats del moment, sense que hom vegi una tilla perquè s'encarrili d'una vegada aquest negoci cerealista. Cal, doncs, esperar, i qui sap si més endavant pot esdevenir quelcom que permeti el desenvolupament en benefici de tots.

Blats: Hom nota més oferiment i desig per part d'alguna procedència, però aquesta fabricació, per ara, es resisteix a adquirir compromisos.

Despulles: Van escassejant les ofertes, i les existències a la plaça, molt reduïdes; això fa que els preus se sostinguin, malgrat ésser la demanda poc activa.

Ordi i civada: Hom constatà una mica més de fermesa en l'ordi; els venedors de l'interior oferiren a mitja pesseta més que no fins ara, o sia a 30'50 damunt vagó línia Extremadura. A aquest nivell es concertà alguna operació, però, per a remetre cap al nord de la Península. La civada, de la mateixa procedència, es cedeix al preu de 26 pessetes.

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

Negociem els Cupons venciment primer de febrer

CAMBRA CUIRASSADA — CAIXES DE LLOGUER

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor

Compartiments des de 22 pessetes anuals

Pot visitar-se a les hores d'oficina

Notícies Soltes

La Tertúlia Catalanista ha acordat celebrar també enguany el sou ball de disfresses que des de fa catorze anys ha vingut celebrant sense interrupció tots els dimarts de Carnestoltes, al Romea.

Setze mil persones visiten el Museu de Montjuïc — La Junta de Museus de Barcelona, amb el desig que les col·leccions d'art de la ciutat estiguin tothora a l'abast del públic, té establert que un diumenge de cada mes sigui d'entrada gratuïta als seus Museus. El diumenge passat, segon del mes actual, l'entrada lliure corresponia al Museu d'Art de Catalunya, instal·lat al gran Palau de Montjuïc. L'estima de la nostra ciutat per les coses d'art ve demostrada pel fet que aquest darrer diumenge visitaren el nou Museu 16.000 persones.

La Junta de Museus creu que la manera millor d'agraïr l'adhesió del públic envers la seva obra, és de donar a conèixer aquesta xifra que supera totes les assolides anteriorment.

Un grup de senyoretes i joves de la societat barcelonina obsequiarà les seves amistats amb un ball de disfresses que tindrà lloc el propvinent dissabte, dia 16 del corrent, a dos quarts d'onze de la vetlla, al saló de festes del Majestic Hotel Anglaterra. Pel nombre d'invitacions distribuïdes augurem un grandiós èxit. Són moltes les famílies que han promès llur assistència a l'esmentada festa.

La Lliga de Corredors, Viatjants i Representants del Comerç i de la Indústria posa a coneixement dels seus associats que estan a la seva disposició els títols, lletges i invitacions del ball de disfresses.

El Ball dels Esports. — S'han rebut noves que es presentaran al Ball dels Esports una infinitat de disfresses i comparses abillades amb magnífics vestits d'esport de l'època dels nostres besavis, i hom té la seguretat que la gràcia i el bon humor aniran de bracet per fer del Ball del Sindicat de Periodistes Esportius, que se celebrarà el dia 22 del corrent al local del Gran Price, una festa on l'alegria farà de les seves i els esportius tots oblidaran per un dia el rigor de l'entrenament per a dedicar-se al Carnestoltes en cos i ànima.

Les visites als Museus de Montjuïc. — Amb el propòsit d'ajudar a orientar el públic que visita el Museu de Montjuïc, especialment el dia d'entrada gratuïta, hem cregut que fóra convenient que a la nota que el diari de la vostra digna direcció acostuma publicar referent a les hores que els Museus estan oberts al públic s'hi afegís, pel que fa al Museu d'Art de Catalunya, el que segueix: "Servei d'autòmnibus des de l'entrada del Parc de Montjuïc".

De l'Hospital Sanatori de l'Esperit Sant. — A l'Hospital Sanatori de l'Esperit Sant, durant el passat mes de gener, han ingressat 14 malalts, n'han mort 5, n'han estat donats d'alta 6, d'ells 2 completament curats, i el nombre total d'estades és de 4.793. Són assistits en l'actualitat 155 malalts.

Han estat practicades durant el passat mes, 7 intervencions de cirurgia major de l'aparell respiratori.

Per accelerar el guariment

Per a accelerar el guariment de les infeccions agudes i greus, tals com l'escarlatina, diftèria, erisipela, febre tifoidea, xarampió, verola, grip, inflamació de la glàndula parótida, paludisme i en general en tots els casos on hi hagi febre i microbi essent aquest el seu origen, el malalt haurà de beure en lloc de tisana la BOISSON BLANCHE DE L'ABAT MAGNAT. Aquesta beguda posseeix un poder desinfectant de gran potència i des de fa 55 anys no es fa més que comptar els casos en què aquesta beguda ha estat suficient per a tallar la febre i obtenir ràpidament l'evolució inquietant d'una d'aquestes greus malalties. La BOISSON BLANCHE DE L'ABAT MAGNAT és completament inofensiva i no contraria en res l'acció dels medicaments ordenats pel metge; aquesta beguda té la propietat de reforçar-los i, des del segon i tercer dia, fa que ja no sigui necessari, estant ja salvat el malalt. El flascó per a fer un litre d'aquesta beguda es ven a pessetes 3'20 a totes les farmàcies.

Societat d'Atracció de Forasters. — En la darrera sessió tinguda per la Junta Directiva de la Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta ciutat, sota la presidència del senyor Marià Rubió i Bellver, foren presos els acords següents:

Fer constar en acta el sentiment de la Directiva per la mort del soci numerari senyor Eduard Riera i Solanich; atorgar la Medalla de la Societat per al Gran Concurs Internacional de Colombs Missatgers XII Barcelona 1935; concedir, com de costum, un premi en metàl·lic per tal d'ésser adjudicat en el Concurs de Carrosses i Disfresses que tindrà lloc durant el proper Carnaval; establir el canvi de la revista de la Societat amb el butlletí "Argos", de la casa Inform; prendre bona nota del projecte de propaganda turística Pro-Barcelona a realitzar al Migdia de França, tramès pel senyor Emili Domènech, de Tolosa, així com dels suggeriments per a atraure turistes del nord d'Europa al nostre país, exposades pel Delegat de la Societat a Copenhaguen, senyor Humel; nomenar Delegat local de l'Atracció a Santiago de Cuba el senyor Joan Rovira, resident en aquella ciutat; prendre part en l'enquesta que realitza el Centre Excursionista Sabadell, d'aquella ciutat, relacionada amb el seu butlletí; donar trasllat a les Companyies navieres els vaixells de les quals toquen al nostre port de les queixes rebudes de diferents passatgers respecte a les molèsties i perjudicis que se'ls ocasiona en no poder rebre al vaixell els parents i amics que acudeixen a rebre'ls i a les dificultats que troben a l'Estació Marítima; aprovar l'estat de comptes corresponent al finit any 1934, per tal de poder-lo sotmetre a l'aprovació de la Junta general ordinària, i felicitar l'enginyer cap de l'Agrupació dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament, senyor Vicenç Martorell, pel magnífic "Pla General de Barcelona", que sota la seva direcció acaba d'ésser publicat.

Per la Secretaria general fou donat compte dels serveis d'informació fets a les Oficines durant el mes de gener; de la vinguda dels vaixells de turisme "Resolute", "Koenigstein" i "Empress of Australia", amb un total de 609 turistes, els quals, repartits en autocars, realitzaren la visita als llocs més interessants de la ciutat i de trobar-se ja en premsa el programa de les Festes de Primavera confeccionat per l'Atracció, del qual es faran profuses edicions en català, castellà i francès, que seran circulades tot seguit.

DOLOR D' ESTÓMAC

Cessa a l'acte prenent dos comprimits d'Estomacal Bolga i desapareix per sempre al cap de pocs dies. El seu ús arriba a guarir àdhuc l'úlcera, i és infalible contra el restrenyiment, com podeu comprovar demanant una mostra gratis

Capsa, 5 pessetes a les Farmàcies

LABORATORIS BOLGA - ARIBAU, 90 - BARCELONA

ESTOMACAL BOLGA

ALIMENT BOLGA: Cada comprimit és una ració sobrealimentària indispensable per a estómacs delicats, 2 pessetes capsa, a les farmàcies i drogueries

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — Dia 13 de febrer del 1935

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
Francs francesos	48'30	48'30
» suissos	238'00	238'00
» belgas	171'50	171'50
Bons coupons	36'50	36'00
Marc	7'15	7'11
Lires	62'50	62'30
Corones	2'00	2'00
MERCAT LLIURE DE VALORS — FI DE MES		
SOLER MATI		
Interior		
Amortitzable		
Banc		
Nord	55'30	55'50
Alacant	41'50	41'50
Andalusos	42'75	42'75
Transversal	50'00	49'75
Rentaforsa	60'00	59'50
Colonial	46'50	46'75
Afins de Barcelona	175'25	175'00
Explosius	105'75	105'00
Rif	55'50	55'50
Petrolis	5'10	5'25
Ford	215'00	187'50
Duro Felguera	35'75	35'50
Tavres Orfila	31'00	31'50
BORSA		
Sessió Oficial celebrada de 11 a 12, entre sedes de Mercat Lliure de Valors, sota el control i conservatori de l'Estat		
Interior		
Amortitzable		
Banc		
Nord	54'20	53'80
Alacant	41'40	41'70
Andalusos	42'75	43'00
Transversal	50'15	49'75
Tavres Orfila	34'50	33'00
» 5 % prof.	49'00	48'75
Mantserrat	60'05	58'00
Colonial	46'25	46'75
Gas	16'85	16'00
Rocks	17'00	17'00
Gas I	118'85	117'75
Afins de Barcelona	174'25	175'00
Mines	48'00	48'00
Explosius	106'00	105'75
Rif	54'75	55'50
Duro Felguera	35'75	36'15
Tavres Orfila	31'00	31'75
Carolines	8'30	8'35
Tarja	216'50	187'50
Ford	67'50	64'50

VALORS	Darrer	Precedent
Unió A. R. C.	377'00	375'00
Telèfon Mexicana c.ª sèrie	324'00	330'00
BORSA OFICIAL — COMPTAT — DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A	72'50	72'25
» » B	72'40	72'25
» » C	72'40	72'15
» » D	72'25	72'10
» » E	72'25	72'10
» » F	72'25	72'10
» » G	70'05	70'00
» » G. B.	—	—
Exterior » A	90'20	89'95
» » B	88'50	88'30
» » C	87'90	87'95
» » D	87'15	87'10
» » E	85'90	86'00
» » F	86'90	85'75
» » G. B.	88'0	88'00
Amortitzable 5 % 1907 A	96'25	95'80
» » B	96'00	95'35
» » C	95'00	95'50
» » D	95'75	95'00
Amortitzable 5 % 1909 A	98'40	95'75
» » B	98'55	92'50
» » C	99'95	99'75
» » D	90'75	90'75
» » E	102'10	101'75
» » F	109'00	101'65
» » G	101'70	101'40
Amortitz. 5 % 1907 sèr. A	102'00	102'10
» » B	101'90	101'75
» » C	101'90	101'75
» » D	101'85	101'65
» » Interi. A	93'15	92'90
» » B	93'05	92'90
» » C	93'15	92'90
» » D	93'15	92'90
Amortitzable 5 % 1908 A	93'00	92'50
» » B	92'50	90'50
» » C	77'40	77'65
» » D	77'35	77'35
» » E	77'30	77'25
» 5 % 1909 A	102'15	101'75
» » B	101'80	101'75
» » C	101'65	101'00
Bons Tr. Tresoreria A	242'40	242'00
Bonis Tresoreria 5 % A	100'85	100'50
» » 4 % A	99'50	99'50
DIVERSOS		
Pass. de Barcelona 1908	99'50	99'50
» » » 1909	102'50	102'50
» » » Nova	—	—
» » » Vell	90'50	91'00
Bons Hipotecari 5 %	98'75	98'50
» » 4 %	100'00	100'50
Cèdules Hipotecàries 5 %	105'00	104'50
» » 4 %	89'15	88'25
Crèdit Local 5 %	87'50	87'75
» » 4 %	93'25	94'00
Obres Port 5 %	91'00	91'65
» » 4 %	100'10	100'00
» » 3 %	90'00	90'00

VALORS	Darrer	Precedent
Banc Espanya 5 %	87'75	88'25
Crèdits Argentina	1'42	1'55
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona 1903 sèr.	60'50	60'00
» 4 1/2 % 1909 B	63'00	63'00
» » 1909 D	59'00	61'00
» » 1920 A	56'10	58'75
» » 1920 B	61'75	61'75
» » 1921 C	60'00	59'50
» » 1921 E	59'50	58'75
» » 1921 F	62'00	62'00
» » 1921 B	62'00	62'00
» » Ampliac.	65'00	63'00
» » Banc Hipot.	65'50	67'25
» 6 % 1920	82'25	81'50
» » 1921	81'50	80'50
» 6 % Extram. 1924	81'25	80'50
» 6 % Empr. 1925	87'25	85'00
Diputació 4 % 1907	65'00	65'00
» » 1915	66'00	64'00
» » 1917	81'95	80'00
» » 1920	50'00	50'00
» Patronat Robis 4 %	85'75	85'50
Ajuntament Badalona	57'00	57'00
» Mataró 6 %	94'75	95'00
» Sevilla exp.	71'50	69'25
» Tolosa 5 %	82'25	82'00
Diputació Bord. 4 %	95'00	95'25
» » 4 %	91'00	93'00
» » Interi. 5 %	65'00	65'00
Hidroelectrica Ebro	70'50	70'00
C. Crèdit Local		
FERROCARRILS		
Nord 1.ª sèrie 3 %	60'00	59'75
» » »	57'00	56'00
» » »	58'25	56'00
» » »	53'35	54'50
» » »	60'00	59'25
» » »	49'00	49'75
» » »	56'50	56'00
» » »	50'00	57'50
Almansa adh. 3 %	54'75	55'00
Sant Joan 3 %	55'00	54'00
Mediterr. 4 %	72'65	71'25
Oeste 4 %	64'75	64'00
Alsacian 3 %	65'00	64'75
Tabacalera 5 %	28'00	89'00
Nord 4 %	90'75	91'00
Alar 5 %	80'00	77'50
Alcant. c.ª exp. 3 %	53'00	53'15
» » » 4 %	77'00	76'15
» » » 5 %	75'00	73'50
Alcant. 1.ª 5 %	72'75	71'00
» » 4 1/2 %	69'25	69'00
» » 4 %	58'00	55'50
» » 3 %	57'00	56'00
Andalusos 4 %	42'50	42'50
» » 5 %	75'00	75'00
Ext. Ebro Cat. 4 %	94'00	93'25
» » » 6 %	100'00	100'00
» » » 6 %	100'00	100'00
» » » 6 %	105'00	105'00
C. Fièrro Electric 6 %	51'00	48'00
Canal Ram. Ebro 4 %	88'00	88'00
Ferrocarril Norte 1905 5 %	78'75	73'00
» » 1909 6 %	79'25	76'00
» » » 6 %	82'75	82'75
Electr. Cinca 6 %	99'00	99'00
Grál. Ríos 6 %	76'00	76'00
Sos Lebón 6 %	93'50	88'65
Sevillana Elèc. 6 %	90'95	90'50
Riec de Llerca 6 %	104'50	104'50
Luis Electric 6 %	100'00	100'00
NAVALS		
J. Cons. Tend. 1920 6 %	81'0	84'00
Transat. 1920 6 %	14'00	14'0

VALORS	Darrer	Precedent
Francesa 6 %	39'00	39'00
» 4 %	38'00	35'50
Directes 3 %	45'50	44'25
Cèdules 3 %	50'00	49'75
Bònlies 5 %	82'75	80'50
Andalusa 4 %	14'00	12'75
» » variable	7'50	7'25
» Bònlies 4 %	14'00	14'25
» 6 %	17'00	17'50
F. C. Candanya 3 %	62'25	60'00
» » 6 %	78'25	77'75
Cromòlers 6 %	8'00	8'00
Gran Manoep. 1920 6 %	82'00	80'00
Transversal 6 %	25'00	25'00
Obres variable	36'50	36'50
» preferent 3 %	51'00	51'50
Secundaria 4 %	28'00	26'50
Sarrià a Barcelona 6 %	92'25	90'50
Tànger a Fez 5 %	102'00	101'00
TRAMVIES		
General Tramvies 6 %	86'50	86'50
» » 5 %	71'00	66'00
Tramvies B. C. 4 %	69'00	60'00
» » 5 %	93'00	90'00
» Sant Andreu 6 %	65'75	65'75
» Barcelona 6 %	85'00	86'00
» Granada 6 %	79'50	79'50
» Sevilla 6 %	93'00	93'00
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Afins Barcelona 5 %	70'00	70'00
» » 4 %	89'00	88'00
» » 4 %	97'00	97'00
» » serie B 6 %	105'25	104'50
» Valencia 6 %	98'75	90'50
Barcelona E. 1907 4 %	95'0	95'95
» » 1909 4 %	91'00	90'00
» » 1910 6 %	101'50	101'00
Cat. Gas Elec. L. 4 %	89'00	89'00
» » G. 6 %	103'00	102'25
» » » 6 %	100'25	100'00
Gràcia 6 %	103'75	104'65
» Barcelona Tracción 6 %	93'00	95'50
Ener. Elec. Cat. 4 %	94'00	93'25
» » » 6 %	100'00	100'50
» » » 6 %	100'00	100'00
» » Bons 6 %	99'00	105'00
C. Fièrro Electric 6 %	51'00	48'00
Canal Ram. Ebro 4 %	88'00	88'00
Ferrocarril Norte 1905 5 %	78'75	73'00
» » 1909 6 %	79'25	76'00
» » » 6 %	82'75	82'75
Electr. Cinca 6 %	99'00	99'00
Grál. Ríos 6 %	76'00	76'00
Sos Lebón 6 %	93'50	88'65
Sevillana Elèc. 6 %	90'95	90'50
Riec de Llerca 6 %	104'50	104'50
Luis Electric 6 %	100'00	100'00
NAVALS		
J. Cons. Tend. 1920 6 %	81'0	84'00
Transat. 1920 6 %	14'00	14'0

VALORS	Darrer	Precedent
Transat. cons. 1905 5 %	91'25	91'00
» especial 5 %	91'00	90'50
» » 6 %	95'50	95'50
Bons Transat. 6 %	90'50	90'5
U. R. de Llevant 6 %	85'50	86'50
INDUSTRIES DIVERSES		
Adaro 6 %	88'00	88'00
» 4 %	89'5	89'50
» 7 %	102'00	102'00
» Sipor 6 %	93'00	90'00
Carbons Berga 6 %	57'00	57'00
Colocia Güell 6 %	97'25	97'25
Cocat. Portin 6 %	24'00	24'00
» » Bons 6 %	76'00	76'00
Const. Ferroviàries 7 %	102'50	102'00
Cros 6 %	90'00	85'75
E. Ind. Aragó 6 %	99'00	98'50
Carbons Rat. 6 %	91'0	90'00
Fosforeres A. Cat. 6 %	98'00	99'00
Fosforat Obers 7 %	85'25	85'00
» » 6 %	92'00	90'00
» » 5 %	84'50	84'50
Hulleres 6 %	91'50	90'75
Manufacta T. i M. 6 %	102'50	102'25
Petrols Sitjà 6 %	99'00	98'00
Nacional Pirelli 6 %	97'00	98'25
Telefònica 6 %	84'00	83'00
T. Moderns 7 %	45'50	47'50
Unió Cementera 6 %	102'00	101'75
» Sabadell 6 %	78'00	78'00
» Vidriera 5 %		
ACCIONS		
Banc d'Espanya	570'00	570'00
Fosfats Monjuïc	17'00	15'00
Tramvies Barcelona 60	30'75	30'75
» » » 60	67'00	66'00
» » » 60	45'50	45'50
Letrines G. B.	103'00	104'50
» »	115'00	115'00
» »	101'75	101'00
Afins Llobregat	68'50	48'50
Labont real	90'00	90'00
Canal Elro	18'00	18'00
Carbons Berga	162'00	162'00
Cros	130'00	130'00
Espanya Industrial	125'00	128'00
Fabra i Coats	95'00	98'00
F. O. i Construcciones	150'00	154'00
Hispano Suiza	99'00	99'00
Hulleres	45'00	48'00
Industrias Agrícoles	101'00	100'00
Maq. T. i Hotelera	89'00	89'00
Minas Rif	53'50	55'55
Papelera	5'90	5'90
Salinera Española	19'00	19'00
Telefònica ord.	99'00	99'00
» pref. 6 %	108'75	108'75
Tranvies Barcelona	120'00	123'00

NOTA: Els valors marcats en figures a la darrera edició

Obligacions Tresoreria Generalitat de Catalunya. 100'00

MONEDES ESTRANGERES	LONDRES	PARIS		LONDRES	PARIS		LONDRES	PARIS		LONDRES	PARIS		LONDRES	PARIS
Londres		74'11	Alemanya	12'4256	35'375	Espanya	33'72	30'725	Lisboa	100'12		Río Janeiro	334	
París	49'93	1'19	Bèlgica	34'46	12'85	Holanda	7'09		Praga	61'857		Montevideo	2000	
Holanda	12'10	12'270	Alemanya	12'174		Dinamarca	23'00		Suècia	2'631		Buenos Aires		
París	7'02		Suïssa	15'05	49'075	Noruega	19'00		Argentina	1'005		sobre L.	1'005	

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 13 de febrer del 1935

LIVERPOOL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		6.51	6.81	6.71	6.68	6.55	6.58
Obertura		6.50	6.79	6.73	6.66	6.54	
Segon telegrama			6.78	6.71	6.66	6.53	
Tanca		6.50	6.79	6.72	6.67	6.54	6.51
Alça							
Baixa		1	2	2	1	3	3

NOVA YORK	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior	12.35	12.38	12.32	12.38	12.30	12.30	12.37
Obertura		12.34	12.31	12.36	12.26	12.27	12.34
Segon telegrama		12.37	12.30	12.38	12.30	12.28	12.36
Tanca	12.35	12.39	12.33	12.39	12.42	12.32	12.38
Alça		1	1	1	2	2	1
Baixa							

LIV. - SAKEL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		8.34	8.43	8.12	8.41	8.38	
Obertura			8.40			8.35	
Segon telegrama			8.38	8.37	8.36	8.33	
Tanca		8.34	8.39	8.38	8.37	8.34	
Alça		4					
Baixa			4	4	4	4	

Café N. Y.-C. "A"	Gener	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	8.9/4	5.05	5.09	5.16	5.23	5.25
Obertura		5.06	5.10	5.20	5.23	5.0
Tanca	10.25	5.07	5.35	5.27	5.20	5.25
Sucre Nova York						
Tanca anterior	2.10	1.93	1.97	2.03	2.07	2.13
Obertura		1.93	1.96		2.07	
Tanca	2.10	1.91	1.96	2.04	2.06	2.12
Cacau Nova York						
Tanca anterior	5.00	5.06	5.10	5.36	5.41	5.51
Obertura	5.01

ELS ESPORTS

BOXA

Alerta, Gironès!

La inversemblant desfeta de Miller. -- El que diuen els diaris francesos del seu combat amb Holtzer. -- Cal que Gironès es calci. -- Hi ha una pila d'interessos oposats al triomf del nostre compatriota

El simple enunciat del combat celebrat ei dilluns passat a París entre Freddie Miller i Maurice Holtzer podria fer creure a molts que el matx que entre el primer esmentat i Josep Gironès, que se celebrarà diumenge a Barcelona, està decidit per endavant a favor del nostre compatriota. En efecte: ¿com fóra possible que Gironès no batés Miller si compta, sobre l'home que l'ha batut ara, amb un triomf d'aquells que no admeten réplica? Car, com dèiem l'altre altre dia en estudiar les perspectives del matx Miller-Holtzer, Gironès compta amb una gran victòria, per abandonament a la setena represa, sobre el campió de França. No obstant la força d'aquest argument (i la d'altres tant o més convincents que podríem reportar, i que ja esmentàrem dies passats per tal d'apreciar la vàlua del pes ploma francès) el resultat del matx de diumenge resta, després de Miller-Holtzer, tan incert com abans.

Freddie Miller no va donar tot el seu rendiment enfront del campió de França. Si ens atenim al que diuen els diaris francesos, Holtzer va guanyar netament el combat; cap d'ells esmenta, com ho han fet les agències telegràfiques, que la decisió fos protestada pel públic. Per contra, tots els diaris es fan ressò de la "nonchalance" del campió del món durant el combat. "Fou un matx de tot repòs per a Miller", es llegeix al peu d'una caricatura; i hom veu, en una altra, el campió el món dins d'un llit. Els comentaris no són menys eloqüents. A continuació n'hem triat alguns, que reproduïm:

De "L'Auto":

"El campió del món cregué que li calia estalviar esforços i amortitzà el risc amb un mínimum de despeses... Els jutges cregueren amb moit bon criteri que una demostració de boxa durant quatre represes no compensava pas l'obtinuació demostrada per Holtzer durant 30 minuts... Jo tinc la impressió que Gironès, que ha de boxar amb Miller d'aquí pocs dies, cal que s'agafi fort.

"...Durant les darreres represes, quan a les galeries altes ja se celebrava la victòria del francès, hom pogué creure que el campió del món anava a "treure" el seu ganxo d'esquerra, com les bones botelles als postres dels menjars ben organitzats. Però el famós "esquerre" es va quedar al celler. Miller el guardava tal vegada per Barcelona, a fi de fer-lo tastar a Gironès."

De "Paris Soir":

"...Dir que Holtzer ha batut el Miller dels grans dies seria exagerat... El gran Miller era molt lluny ahir al vespre... Tal vegada el cas de Miller s'explica pel fet que ha de celebrar el diumenge vinent un matx de Campionat del món a Barcelona i que no es va atrevir a lliurar-sè i a córrer el risc."

De "L'Intransigeant":

"La victòria de Holtzer fou tan clara com fou igualment cert que el famós esquerre de Miller va restar al vestuari... Tot just començada la lluita, Miller va ferir el seu enemic al nas; però a continuació el campió del món semblava que s'adormia... Durant algunes represes hom esperava que el seu ganxo d'esquerra posaria les coses a lloc. Hom se'n planyia més tard, car Freddie Miller en donà raó guardant-lo curosament en reserva. L'americà, d'aquesta manera, renunciava a la seva arma principal."

Creiem inútil reproduir més per a portar a l'ànim del lector la convicció, que hem adquirit nosaltres, que Freddie Miller, en el seu darrer combat no fou el Miller que ha boxat darrerament a Anglaterra, a París i a Barcelona. Aquesta és l'única veritat que, sense retop pot deduir-se del seu darrer combat, perquè tractar de fer deduccions sobre les causes de la seva conducta és entrar de ple en el terreny de les hipòtesis. La que Miller es va reservar davant la perspectiva del seu combat amb Gironès, és la que a cop d'ull sembla més lògica i la que cal que el nostre compatriota accepti a ulls clucs, car ferho no veiem que el pugui perjudicar. No obstant, un descens de forma sempre seria possible: Miller ha boxat amb excés, darrerament, i aquest esforç perllongat hè podria haver determinat una crisi. La mà esquerra, lesionada? Es la justificació que ha donat el campió del món després del combat. Una altra hipòtesi: si pot ésser admès sense esforç que Miller és, ultra un gran boxador, un comerciant despert, es pot relacionar el seu "poc interès" a batre Holtzer, amb les perspectives que se li presenten ara d'una revenja amb el mateix adversari que l'ha batut: matx vàlid per al títol mundial que obtindria una gran recapta, a París. Perquè Miller, que s'havia fet el propòsit de tornar als Estats Units de seguida d'haver boxat amb Gironès, ara sembla que ha modificat els seus plans: "Business".

Nosaltres, que hem procurat sempre ésser objectius a apreciar el que ocorre al quadrilàter; que ens hem esforçat tant com hem pogut per mantenir-nos dins d'aquesta tònica (la qual cosa ens ha donat més satisfaccions que contrarietats) no podem estar-nos ara d'assenyalar una sèrie de circumstàncies, totes les quals treballen a favor de Miller i contra Gironès en tot allò que fa referència al desenllaç del matx de diumenge. Es per això que encapçalem aquest article amb un crit d'"Alerta, Gironès!", el qual no va sols adreçat al boxador, sinó a tots aquells — públic, dirigents, etc. — que estan moralment interessats en el triomi del nostre compatriota. La desfeta de Gironès interessa a gent de casa i a gent de fora de casa. Ignorem els mòbils a què obeeixen els primers, però no ignorem, com no ignora ningú, la campanya sorda però persistent i tenaç que es fa contra el boxador de Gràcia, campanya que no dubtem a qualificar d'innoble, ja que va adreçada a un esportiu al qual els seus mateixos companys de tots els camps de l'activitat esportiva catalana, reconeixen com a intatxable. Fora de casa interessa que Gironès perdi, perquè això permetrà de fer el segon combat Miller - Holtzer, a París, de perspectives econòmiques molt més prometedores que Gironès - Miller, entre altres raons, perquè Gironès no té públic a la capital de França.

¿Fins a quin punt poden influir aquestes circumstàncies en el desenllaç del combat? ¿Arribaran els elements de casa, com semblen proposar-s'ho, a afeblir la moral de Gironès? ¿Podran els de fora inclinar la balança a favor de Miller si, per exemple, el desenvolupament del matx ho permet? Que cadascú es respongui a aquestes preguntes en consciència. A nosaltres el simple fet de formular-les ens produeix una pregona inquietud.

CRITIAS

espera desquitar-se de la derrota que el francès li va infligir fa pocs mesos.

L'HORA DEL COMBAT

La reunió de boxa de la Monumental començarà a dos quarts de quatre de la tarda del diumenge. Es calcula que el matx per al campionat del món entre Miller i Gironès tindrà lloc prop les cinc.

Campionat del món

GIRONES-MILLER

Plaça de Braus Monumental

DIUMENGE

17 de febrer, tarda

Entrades i localitats

NOTA DE PREUS:

Ring 1.ª i 2.ª fila	80	ptes.
" 3.ª i 4.ª "	60	"
" 5.ª i 6.ª "	50	"
" 7.ª i 8.ª "	40	"
" 9.ª i 10.ª "	30	"
" 11.ª i 12.ª "	25	"
" 13.ª a 15.ª "	20	"
" 16.ª a 18.ª "	18	"
" 19.ª a 22.ª "	15	"
"Meseta Torii"	15	"
Barreres	15	"
Contrabarreres	14	"
"Tendidos"	9	"
Davanteres grades	9	"
Grades	7	"
Davantera d'Andana	7	"
Andanes	6	"

Es despatxa tots els dies, d'onze matí a nou nit, a les taquilles oficials del Teatre Olympia i als centres de Localitats.

Esports de Neu

D'INTERES PER ALS ESQUIADORS DE LES COMARQUES GIRONINES

El Grup Excursionista i Esportiu Gironí, sota el patronatge de la Federació Catalana d'Esquí i el Club Alpí Núria, organitza el primer Campionat d'Esquí de les Comarques Gironines, el qual se celebrarà a Núria el dia 17 d'aquest mes.

Les entitats organitzadores ho han comunicat ja a tots els clubs de les nostres comarques, però com que possiblement, per ésser el primer any que se celebren, poden haver-hi omissions, i tenint en compte que la cursa és d'inscripció lliure i reservada a principiants, per mitjà d'aquestes ratlles inviten a prendre-hi part tots els esquiadors d'aquesta categoria residents a les al·ludides comarques.

Es compta en aquest moment amb una vintena de premis, entre els quals es destaquen el Trofeu de la farmàcia Pla, base del campionat i els trofeus de l'Alcalde de Girona, Club Alpí Núria i el Ferrocarril de Muntanya.

Per a més detalles podeu dirigir-vos al Grup Excursionista i Esportiu Gironí (Abeuradors, 4, telèfon 410, Girona), o bé al Club Alpí Núria, Passeig de Gràcia, 26, telèfon 25229, Barcelona.

CURSA SOCIAL DEL G. E. O. G. A LA MOLINA

D'acord amb el calendari de la Federació Catalana d'Esquí, el diumenge vinent tindrà lloc a les pistes de La Molina la cursa social del Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc.

SEGONA CURSA INFANTIL INTERCLUBS A LA MOLINA

Organitzada, com l'any passat, pel Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc, el diumenge vinent tindrà lloc a les pistes de la Molina la cursa infantil interclubs dotada de nombrosos premis per a cada categoria. Les entitats a les quals interessi les condicions i no hagin rebut les bases, poden demanar-les al G. E. de l'Orfeó Gracienc, Astúries, 83.

A LA MOLINA

Cursa interclub de l'Esquí Club Català. — El diumenge vinent tindrà lloc a la Molina la cursa interclub de fons tal com està anunciat en el calendari de la Federació. Es organitzada per l'Esquí Club Català, secció del Centre Excursionista de Catalunya.

Per inscriure's a la dita cursa cal tenir la llicència de corredor de la Federació Catalana d'Esquí. Les inscripcions cal ferles en l'entitat per on fitxa el corredor en els fulls enviats a tal efecte. La inscripció es tancarà demà, divendres, a les vuit del vespre, i immediatament es procedirà al sorteig de l'ordre de sortida.

ESTAT DE LA NEU A LA MOLINA

Dia 13 de febrer. — Gruix de la neu, 35 centímetres. Estat, pols sobre capa dura. Neu esquiable, fins a l'estació del ferrocarril. Temperatura: màxima, 3 graus sota zero; mínima, 10 sota zero. ent. calma.

AVIACIÓ

Fa 25 anys Lucien Mamet acomplia el primer vol a la Península

Enguany, degut a circumstàncies impertinents d'escatir en aquests moments, ha passat gairebé desapercebuda la data de l'aniversari del primer vol efectuat a la Península per Lucien Mamet a l'Hipòdrom de Can Tunis. El dia 11 de febrer de 1910 el pilot francès Mamet s'enlairà per primera vegada a Barcelona en una prova privada dedicada als amics i periodistes. Amb pocs dies de diferència, el 17 de febrer se celebrava la primera manifestació aeronàutica pública, a càrrec del mateix pilot. Si avui es reproduís aquella exhibició, el desencís dels espectadors fóra aclaparador. En aquella avinentesa, Mamet realitzà una curta volada, a poca alçària, tot a l'entorn del camp, i això, que en aquells temps era una completa demostració de l'estat de l'aeronàutica, desvetllà un entusiasme absolut, d'aquells que se'n diuen indescriptibles.

A hores d'ara, en què el ciutadà barceloni s'ha acostumat a veure passar quotidianament els avions de línia francesos, anglesos o italians, que amb prou feines si aixeca momentàniament el cap per a observar els acrobatismes damunt de places i carrers dels avions militars espanyols i que fins ha pogut veure aterrar un autogir al bell mig de la plaça de Catalunya, una exhibició aeronàutica com la que tingué lloc fa vint-i-cinc anys li semblaria d'una simplicitat i un primitivisme del més provincià.

Però és ben comprensible que el primer vol de l'any 1910 adquiris una importància digna d'ésser recordada i celebrada, puix que constituïa el toc de campana que assenyalava la naixença o el punt de partida de la nostra aviació. Lucien Mamet vingué a Barcelona gràcies a les gestions i a la voluntat d'un agrupament que s'anomenada "Asociación de Locomoción Aérea", el qual, amb entusiasme i esperit platònic, que per altra banda les condicions de l'época imposaven, s'interessava pels problemes i les solucions incipients de la universal ambició de navegació aèria. L'aviació, coneguda llavors a través de les informacions i de la premsa estrangera, s'anava a presentar en realitat davant dels barcelonins.

Mamet es presentà a la nostra ciutat acompanyat de la darrera paraula en matèria d'avions, del monoplà Bleriot XII, del mateix tipus que utilitzà l'any anterior Bleriot per a donar el famós i comentat salt del canal de la Mànega.

La magnífica i superba màquina — sens dubte qualificada així pels cronistes d'aquell temps — estava constituïda per una colla de llistonets, tràgicament disposats i recoberts per uns quants metres quadrats de tela i tot l'embalum ativantat i fet fort per una teranyina de filferro complicada i tupida.

Unes rodes fràgils i delicades com les d'una bicicleta permetien que l'aeroplà rodés per terra amb un cert capteniment, i al davant de tot s'exhibia amb innocència i amb el convenciment de la pròpia modèstia un dels motors més famosos de l'época, l'Anzani 25 cavalls de tres cilindres en forma de ventall, refredat per aire, i capaç de mantenir-se en marxa durant quinze o trenta minuts seguits sense avaria transcendental.

Amb aquest extraordinari aparell Mamet, equipat amb indumentària tan poc definitiva com era el mateix aeroplà, va efectuar la meravella tan esperada d'aixecar-se pocs metres de terra. L'admiració dels assistents fou considerable, i davant del fet hom el considerà dels més transcendentals. inici d'una nova era en la qual la humanitat seguiria uns nous destins d'incalculable progrés gràcies a la gran realitat de l'aviació.

Però és probable que els assistents a aquell primer vol d'En Mamet es fixessin a ells mateixos un termini optimista per al total desenvolupament i aclimatació de la navegació aèria, i que avui constatin, malgrat el camí fet, com encara l'aviació no ha rendit tot allò que se n'esperava. Cal confessar, al costat d'un innegable avanç i difusió, que les rutes de l'aire no són prou espesses ni prou assequibles. Sembla com si la gran conquesta s'hagi d'anar guanyant dia per dia i a canvi de sacrificis i esforços universals. La realitat així ho confirma i alhora demostra com l'ideal de l'aviació per si mateixa no és compartit amb unanimitat absoluta. Només un punt de coincidència: l'efectivitat de l'aviació com a arma de guerra. En aquest aspecte les opinions són exactes, i l'esforç per a desenrotllar-la considerable i enorme. Aquest fet ha produït una desviació del problema tècnic que ha quedat desenfocat. L'aviació de guerra ha adquirit una eficàcia tan terrible que les mateixes potències, espantades de la pròpia obra, han hagut de confeccionar pactes que les posin a cobert les unes de les altres.

El més lamentable és el pensar que si tota l'atenció i protecció que ha rebut l'aviació guerrera s'hagués destinat a tot el món a orientar i perfeccionar l'aviació pura, l'aviació civil, a hores d'ara potser serien realitat aquells somnis de progrés que s'imaginaren fa vint-i-cinc anys els espectadors de Mamet en el seu primer vol a casa nostra.

M. FOYÉ

PESCA ESPORTIVA

La impurificació dels rius catalans

La qüestió del Llobregat

Inaugurant el cicle de conferències organitzat per la Federació Regional de Piscicultura i de Pescadors Esportius, el secretari, senyor Joan Sebarroja, dissertà el dissabte passat sobre el tema: "Lluita contra la impurificació de les aigües dels rius catalans. Afer del Llobregat".

Amb una concurrència força nodrida, s'obrí l'acte ocupant la presidència els senyors Carsí, Capdevila i Cros, el qual féu la presentació del conferenciant en un breu parlament. Posà de relleu els dots d'activitat de l'entusiasta Joan Sebarroja, que fa anys ve ocupant-se de les qüestions que constitueixen el tema de la conferència.

Seguidament, el senyor Sebarroja començà posant de manifest que el que s'ha dit tantes vegades i per plomes expertes, que Barcelona viu d'esquena a la mar, podria i hauria d'ampliar-se en el sentit que viu completament d'esquena al riu, d'esquena al Llobregat, el riu barceloni, tan barceloni, que si l'eixamplament que Barcelona ha assolit durant els darrers anys en lloc de fer-se en sentit d'envair els vessants de les muntanyes veines s'hagués fet ocupant el pla que se'n diu de Marina, avui l'edificació hauria ja assolit i despassat el riu.

Malgrat això, per a la immensa majoria dels barcelonins el Llobregat és completament inconegut. Jo us invito — diu — a acompanyar-m'hi ara, amb la imaginació, per a constatar si allò que diuen els pescadors respecte a l'estat d'impurificació i d'abandonament és o no veritat. Anem cap al riu i allí, prop de l'aigua, l'aigua mateixa ens ho dirà tot.

¿Què és el que de primer antuvi observem? Que el Llibregat condueix aigües terroses. Els aparells ens diran que en els dies que podríem considerar normals, en què l'aigua baixa neta, mai no és neta del tot, perquè arrossega dos quilos de terra per cada metre cúbic. Això els dies normals. Quan ha plogut, és molt diferent. Tots coneixem, després de pluges, els colors de l'aigua, que van des d'un color de café amb llet al color roig. Aquestes aigües, que en tirar-hi l'aparell sembla com si es trobés quelcom de sòlid, en aquests dies — són molts durant l'any — el contingut de fang o terra vegetal arriba als quinze quilos per metre cúbic.

Diu que el dia 20 d'octubre de 1933 — data del greu cumulenimament de les aigues del Llobregat — circulà pel riu un volum d'aigua de 1.035.000 metres cúbics, i fetes unes operacions aritmètiques, s'obté el resultat vergonyós que durant l'any el Llobregat arrenca a les altes serralades de les seves conques i afluents l'enorme quantitat de 1.510.000 tones de terra vegetal. Per a donar una idea gràfica del que significa aquest enorme volum, fa algunes comparacions i demostracions, de les quals resulta que si s'hagués de transportar per via ferrada aquest volum de Barcelona a Madrid caldria organitzar catorze trens diaris, compostos de màquina i trenta unitats durant tots els dies de l'any.

Passa a ocupar-se de la desaparició dels boscos a les altes conques del Llobregat amb detalls impressionants, estenent-se en diverses consideracions i afirmant que l'home no hauria de tenir dret a tallar un bosc que ha fet la Naturalesa molt abans de l'aparició de l'home, i que aquest no te dret a destruir el que després és impossible de crear. El bosc és la mare dels rius. Sense boscos no hi ha rius possibles.

Després es refereix succintament a la impurificació de les aigues del Llobregat per mitjà dels vessaments que, a desgrat de totes les lleis referents a aquestes questions, burlant totes les lleis que les autoritats no han curat de fer complir mai, els desaprensius industrials i les empreses mineres llan al riu que, de fet, utilitzen com a claveguera.

Contra aquest egoisme desenfrenat — i en molts casos mal entès — de les empreses mineres, els directius de la Federació, com abans els de la Societat de Pescadors de Barcelona, han clamat sempre, sense cap resultat positiu, perquè ningú, a casa nostra, vol ocupar-se d'aquestes questions, que nosaltres considerem de vital interès.

Torna a parlar de l'enorme esllavissada de terres a causa de la tala de boscos, i diu que vol apuntar un perill, potser remot, però si possible. No tota la terra se'n va a mar. Molta es queda aturada al peu de les rescloses, al qual nivell superior arriba de vegades la terra en el cantó oposat al dels canals de les fàbriques, i són avui milers i milers de tones de lleis així acumulades. ¿Què passarà el dia que ocorri un desbordament semblant al de fa més de trenta anys? Ai de nosaltres si amb un desbordament el Llobregat arrossegués de cop aquests enormes acumulaments de terra. Per de prompte, cap resclosa no quedaria en peu. Qui sap com quedarien els canals i edificis de les fàbriques i si el port de Barcelona no podria quedar cegat si els corrents marítims tres sin cap a ell.

Es refereix al cas d'una fàbrica situada a l'alta conca, contra la qual empresa — que llançava al riu el carbur de rebuig — es va presentar una denúncia. Aquella empresa cuità a trobar un procediment per a aprofitar aquells residus, i són milers de pessetes que avui aprofita i abans llançava al riu sense profit per a ella i amb dany greu per a nosaltres, que es matava el peix.

En igual época presentàrem també una altra denúncia contra unes mines, les quals també llançaven al riu el carbó inaprofitable i que des d'aleshores l'apila en enormes escombreres, que, en incendiar-se i sobrevenir un temporal, provocaren la mortaldat de peix.

Animà els pescadors d'esbarjo a contribuir a fer campanya a favor de la depuració dels rius, del Llobregat sobretot, que, com ha dit algú, és el riu més brut del món. I això no honora massa Barcelona ni Catalunya.

Llegeix diverses declaracions segons les quals la potabilitat de les aigues de Barcelona està en perill per efecte d'aquestes impurificacions que el pescadors assenyalem. I noteu que nosaltres mai no hem parlat de les aigües subterrànies que assorteixen Barcelona. Nosaltres hem parlat sempre de les aigües superficials. Si el perill pot arribar també a les aigües que bevem, aleshores aquesta indiferència i aquesta passivitat són incomprensibles i no es pot qualificar.

Després de tot això cal preguntar-se què és el que nosaltres defensem i si val la pena de seguir fent sacrificis. Jo us dic que si que ho val — diu — perquè si aconseguim que l'aigua del Llobregat sigui pura, portarem a cap el nostre programa de repoblament amb espècies tines. Tots les dels rius francesos es desenrotllaran bé, perquè el Llobregat, havent i 1.400 metres d'alçària, està dotat per la Naturalesa de totes les condicions adequades per al manteniment d'infinitat d'espècies ictiòrles si la mà barroera de l'home no ho destorba.

En concepte de riqueza, només cal dir que un càlcul ben establert i comprovat dóna com a resultat que de cada quilòmetre de riu pot extreure's per any un valor de peix de vuit mil pessetes. Aplicant-ho als 300 quilòmetres que, pel cap baix, sumen el Llobregat i els seus principals afluents, tenim que anualment s'obtindria del Llobregat un rendiment vorejant els dos milions i mig de pessetes.

¿Per què ningú, a casa nostra, no s'ocupa d'aquestes questions que ja enlloc del món civilitzat constitueixen problemes ni maldecaps, perquè a ser arreu s'han resolt? Aquesta es una pregunta que jo no encerto a contestar-me satisfactòriament. No és solament un assumpte per a les autoritats. Entenc que les persones que, per llur posició i situació preponderàn en les esferes polítiques i financeres podrien, si volien, resoldre'ns aquest problema i no solament a benefici nostre, sinó a benefici de tothom.

Futbol

Campionats de Catalunya

Segona categoria

Resultats de diumenge:

GRUP GIRONA

Blanes F. C. - U. E. de Figueres, 2-0.
C. D. Farnés - Casal d'Esports, 1-1.
U. E. d'Arenys - Tordera F. C. (suspès).

Classificació actual amb la retirada del Palamós F. C.:

Blanes F. C.	12	0	1	2	28	8	16
Malgrat E. C.	12	6	3	3	29	18	15
Casal Esports	12	7	1	4	32	26	15
U. E. Figueres	12	6	2	4	19	17	14
U. E. Arenys	11	4	2	5	21	19	10
Tordera F. C.	11	3	1	7	18	28	7
C. D. Farnés	12	0	2	10	12	41	2

Per retirar-se el Blanes F. C. del camp de l'Iluro Esport Club de Mataró, en el partit contra el Malgrat E. C., perd els punts de l'encontre més un de la classificació general.

GRUP BARCELONA

Campió, el Català F. C., de Cervera; sots-campió, el C. D. Gràcia.

GRUP LLOBREGAT

Campió, el Vic F. C.; sots-campió, el Catalunya, de Viladecans.

GRUP TARRAGONA

Campió, el Club Gimnàstic; sots-campió, el Dertusa F. C.

Lliga Amateur

PRIMERA CATEGORIA

Salt - Banyoles F. C., 0-2.
U. E. de Figueres - Català F. C., 2-4.
La Bisbal - Girona F. C., 1-2.
Bescanó F. C. - Bonmatí, 3-2.

Puntuació actual, segons nota facilitada per la Lliga Amateur:

	J.	P.
Català F. C.	15	21
Costa Brava	14	20
Banyoles F. C.	13	18
C. D. Anglès	12	17
Girona F. C.	14	16
Salt	14	11
U. E. Figueres	12	5
La Bisbal	13	4
Bescanó F. C.	14	4
Bonmatí	13	3

ELIMINATORIES ENTRE VENCEDORS DE GRUP

PRIMERA CATEGORIA

(Provincia de Barcelona)

PARTITS DE TORNADA

A. S. S. Antoni - Santiveri F. C., 2-3.
C. D. Espanyol - C. D. Americà (punts al C. D. Americà).
Abadesenc - A. S. Manlleu, 4-1.
Poble Sec - Agrupació Obrera, 1-1.
Voltregà F. C. - Ripoll F. C., 3-2.
Ripollet F. C. - Premià de Mar, 2-2.

Santiveri F. C.	2	2	0	0	9	4	4
A. S. S. Antoni	2	0	0	2	4	9	0
C. D. Americà	2	2	0	0	3	1	4
C. D. Espanyol	2	0	0	2	1	3	0
Abadessenc	2	1	1	0	6	3	3
A. S. Manlleu	2	0	1	1	3	6	1
Poble Sec	2	1	1	0	4	3	3
Agrup. Obrera	2	0	1	1	3	4	1
Ripoll F. C.	2	1	0	1	8	3	2
Voltregà F. C.	2	1	0	1	3	8	2
Ripollet F. C.	2	0	2	0	4	4	2
Premià de Mar	2	0	2	0	4	4	2

Passen a les següents eliminatòries els clubs: Santiveri F. C., C. D. Americà, Abadessenc, Poble Sec i Ripoll F. C., essent necessari un partit de desempat entre el Ripollet F. C. i el Premià de Mar, que se celebrarà el diumenge vinent al camp de l'Atlètic Fortpiene.

SEGONA CATEGORIA

Fins al diumenge vinent no començaran els partits finals de la segona categoria, havent establert la Lliga Amateur el següent calendari:

PRIMERA VOLTA

17 de febrer:
Barbarà F. C. - Rocamora F. C.
Amics F. C. - C. D. Harmonia.
Europa - C. E. Provençalenc.

24 de febrer:
C. D. Harmonia - Barbarà F. C.
Rocamora F. C. - Europa.
C. E. Provençalenc - Amics F. C.

3 de març:
Rocamora F. C. - C. D. Harmonia.
Barbarà F. C. - C. E. Provençalenc
Amics F. C. - Europa.

10 de març:
C. E. Provençalenc - C. D. Harmonia.
Amics F. C. - Rocamora F. C.
Europa - Barbarà F. C.

17 de [illegible]
Barbarà F. C. - Amics F. C.
Rocamora F. C. - C. E. Provençalenc

[illegible] i 21 d'abril.

Frontó Principal Palace

Avui, dijous, tarda

REGALDE II - ALBERDI
contra
URIZAR I y TEODORO

Nit:
PISTON - GELAYA I
contra
MADIVI I - [illegible]

FRONTO NOVETATS

Avui, dijous, tarda, a les 4:
GALLARTA III - VILLARO
contra
CHIQ. BILBAO - ABASOLO

Nit, a les 10'15:
ARAQUISTAIN
QUINTANA VI
contra
SOLOZABAL - UNAMUNO

Detalls per cartells

MERC DES-BENZ
L'AUTOMOBIL DEL DIA

APARELLS FOTOGRAFICS
Prismàtics, Binocles, Cinemes
Pellícules Pathé-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes,
Discos, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
Tot do veritable ocasió
Compra, venda i canvi
CASA BAGUÉS
Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Ramblas) - T. 14267 - BARCELONA

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI
de Mobles, Pianos, Ràdios, Calixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIÓ
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

PARA OIR CON PERFECCION
PUNTO AZUL
ES CAMPEON